

Zions Gänge

LIBRARY OF CONGRESS.

Chap. Copyright No.

Shelf BV492

H37

UNITED STATES OF AMERICA.

ZIONS SANGE.

E n S a m l i n g

af

E v a n g e l i s k e S a n g e.

Udgivne af

M. H A N S E N.

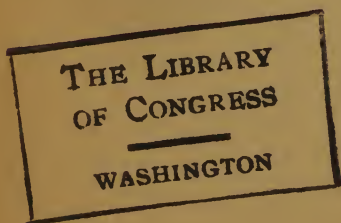

CHICAGO, 1883.

Trykt i „Den Norsk-Danske Boghandels“ Bogtrykkeri
ved Joh. Hansen.

BY 492
. H39

Entered according to Act of Congress, in the year 1882, by
M. H A N S E N ,
in the Office of the Librarian of Congress, at Washington.

Forord.

Sangene i denne Sangbog, som jeg har kaldt "Zions Sange", er for størstedelen forfattede, oversatte eller bearbejdede af Frøken Elevine Heede og Udgiveren. Nogle er af Rev. O. P. Petersen, og en Del er optagne fra den syngende Pillegrim.

Hensigten med Udgivelsen har været at afgive en liden Hjelp til det religiøse Livs Fremme. Det er nu almindelig erkjendt, at passende religiøse Sange, benyttede ved Opvækkelsesmøder og i private Sammenkomster, har været mægtig medvirkende og i en vis Grad Aarsag til, at saamegen Frugt er bleven indsamlet til Kirken. Om nærværende Sangsamling under Guds Velsignelse i nogen Mon kan tjene til nævnte Öiemed, faar Fremtiden vise.

Med Hensyn til Melodierne, saa agter jeg, om Bogen viser sig tjenlig og vinder en tilstrækkelig Indgang blandt Folket, at udgive dem særskilt med fuld Tekst. Imidlertid vil man finde Melodierne til de første 124 Sange i "Melodier til Zions Harpe" No. 1 og 2 under de Nummere, som er angivet i Parenthes. De næste 25 Sange, eller fra No. 125—150, findes i Gospel Hymns No. 1—3, og de følgende 15, eller fra No. 151—165, findes i Gospel Hymns No. 4. For de øvriges Vedkommende er der Henvisninger til, hvor Melodierne findes.

Chicago, i Marts 1883.

M. Hansen.

Indhold.

Indledning No. 57, 67, 87, 88, 217, 218, 240, 244, 245.

Vækkelse No. 34, 36, 48, 49, 59, 65, 69, 79, 83, 95, 108, 140, 145, 177, 188, 192, 211, 212, 216, 219, 234, 238.

Indbydelse No. 8, 11, 31, 44, 45, 51, 74, 78, 81, 94, 101, 103, 128, 130, 133, 136, 150, 168, 182, 206, 213, 248, 249.

Frelsen No. 1, 4, 5, 6, 19, 27, 70, 72, 75, 76, 104, 106, 116, 120, 122, 126, 134, 139, 143, 152, 153, 159, 166, 179, 181, 189, 197, 199, 224, 232, 237.

Samfund med Gud No. 3, 18, 25, 41, 46, 55, 89, 91, 111, 117, 137, 138, 157, 160, 162, 172, 175, 176, 187, 203, 210, 239.

Glad Fortrøstning No. 13, 16, 24, 47, 53, 58, 80, 82, 86, 90, 105, 110, 142, 144, 149, 173, 185, 190, 191, 195, 198, 214, 222, 231, 233, 247.

Kristnes Forening No. 21, 52, 119, 129, 186, 201, 207, 208, 220, 229.

Kristnes Pligter No. 2, 14, 63, 65, 73, 93, 96, 97, 107, 109, 113, 124, 151, 154, 164, 170, 184, 209.

Strid og Seier No. 10, 15, 20, 23, 32, 42, 56, 100, 102, 155, 201, 205, 226, 228.

Trængsel og Trøst No. 35, 37, 43, 54, 60, 64, 85, 115, 135, 156, 169, 180, 183, 230, 250.

Himlen No. 17, 22, 26, 28, 30, 33, 39, 40, 50, 77, 84, 98, 112, 132, 146, 147, 148, 174, 196, 200, 202, 227, 236, 243, 245.

Bedesange No. 7, 9, 29, 61, 91, 118, 121, 123, 125, 127, 165, 171, 193, 194, 215, 221, 223, 225, 235, 241, 242, 251—258.

Lovsange No. 12, 62, 68, 92, 114, 141, 158, 161, 163, 167, 179.

Slutningsvers No. 259—268.

1. Himmelklokken. (13)

Himlens Klokke melder med en deilig Klang:
Et forvildet Barn „kom til sig selv!”
Englerøster hæver sig i Frydesang
Gjennem hele Himlens lyse Hvælv!

„Pris og Ære være ham, vor Gud,
Alting fører han saa herligt ud!”
Sangen altid lyder — Nat og Morgengry —
For hver Sjæl, som her blev født paany.

Ja, i Himmerige er der Fryd i Dag,
Den forlorne Søn kom atter hjem!
Se, hans Fader møder ham med Favnetag,
Og det hele Hus er glad med dem.

Den vildledte Yngling synded' mod sin Gud
Og sig maatte vente Syndens Løn;
Men med ømme Ord et herligt Gjæstebud
Faderen beredte for sin Søn!

Lad da Klokkeklangen samle os til Fest,
Engle, stemmer i et Seierskvad!
For den arme Synder, som blev Hædersgjæst
I den store gyldne Kongestad!

2. Daniels Mænd. (15)

Sæt dig for et helligt Maal,
Aabent det bekjend,
Staa i Rækken fast som Staal
Og kjæmp blandt Daniels Mænd!

Vov at staa som Daniel,
Hjælp fra Himlen vent!
Fat som han et helligt Forsæt,
Gjør det frit bekjendt!

Feige Sjæle mistet har
Haab om Himmelen,
Som ei Korsets Banner bar
Og stred blandt Daniels Mænd!

Stolte Kjæmper styrted om,
Faldt i Døden hen,
Om dem kjækt imøde kom
En Trop af Daniels Mænd!

Trods da Satan og hans Magt,
Hæv dit Banner, Ven!
Seirens Krone er henlagt
Til alle Daniels Mænd!

3. Syng om hans Kjærlighed.

O salige Fryd for den frigjorte Aand,
Som Jesus har løst fra dens Lænker og Baand,
Naar Sjælen er rensset i Frelserens Blod,
Saa træder den syndig Begjær under Fod,

O, syng om hans Kjærlighed, syng om hans Kjærlighed,
Syng om hans Kjærligheds frelsende Magt!

O salige Trøst for den gjenløste Sjæl,
Som ser paa sin Frelser og ei paa sig selv,
For Synd og for Smerte den Lægedom faar
Ved Tanken paa Blodet, der flød fra hans Saar.

O himmelske Salighed, Jesus er min!
Al Frygt er forsvunden fra Hjerte og Sind!
Nu synger jeg glad om hans frelsende Magt,
Engang skal jeg se ham i Høihed og Pragt.

Korsfæstede Frelser, hav hjertelig Tak!
Min Synd har du sonet, mit Bæger du drak!
I jublende Lovsang min Sjæl bryder ud:
Al Prisen og Æren tilhører vor Gud!

4. Toet i Lammets Blod. (17)

Sig, hvo er de, som frelst fra Synd og Ve
For Herrens Trone syngende vi se?

Hvide Kjortler bærer de
„Toet i Lammets Blod.”

Den forløste Sjæl gik til Himlens lyse Hjem,
„Toet i Lammets dyre Blod ”
Der skal den nu bo i det ny' Jerusalem,
„Toet i Lammets Blod ”

Disse er de, som i sin Ungdomstid
Modig begyndte Troens gode Strid,
Og til Jesus sat sin Lid,
“Toet i Lammets Blod,”

Disse er de, som udi Sorg og Nød
Kom til sin Frelser, som han kjærlig bød,
Jesus gav dem Hvile sød,
„Toet i Lammets Blod.”

Disse er de, som her taalmodig led,
For Herrens Sandhed i sit Liv de stred,
Indtil de gik hjem i Fred
„Toet i Lammets Blod.”

Salig er Hvilen i den trygge Havn,
Fri for al jordisk Smerte, Nød og Savn
Priser de nu Jesu Navn
„Toet i Lammets Blod.”

5. Den store Læge. (18)

Vor Sjælelæge nu er nær,
Den store Herre Jesus,
Hans Naadesrøst gjenlyder her,
O, kom dog nu til Jesus!

Sødeste Navn i Jordens Dal,
Sødeste Navn i Himlens Sal.
Altid Sangen lyde skal:
Jesus, kjære Jesus!

Se Gjælden blev betalt for dig
Paa Golgatha af Jesus;
Til Himlen han dig aabned Vei,
O, giv dig nu til Jesus!

Ja, Jesu Blod mig bringer Trøst,
Jeg har min Fred i Jesus,
Det læger Sjælens mange Brøst,
Jeg glæder mig i Jesus.

Kom, Brødre, stemmer i en Sang
For Sjælelægen Jesus;
Kom, Søstre, syng til Harpens Klang
Og priser Herren Jesus!

6. Hvidere end Sne. (22.)

O Jesu, paa dig blev min Syndeskyld lagt,
Forsoning er skeet, og alt er fuldbragt;
I Troen dit frelsende Blod jeg kan se,
O, to mig, saa bliver jeg hvidere end Sne!

Hvidere end Sne, ja, hvidere end Sne,
O, to mig, saa bliver jeg hvidere end Sne.

Min Jesu, jeg længes at blive dig lig,
Og Sjælen begjærer at renses af dig;
Ei andet jeg bringer end Sygdom og Ve,
Men to mig, saa bliver jeg hvidere end Sne!

O ræk mig i Naade din frelsende Haand,
Forny du mit Hjerte og giv mig din Aand;
Barmhjertige Frelser, o, maatte det ske,
Kom, to mig, saa bliver jeg hvidere end Sne!

O, gjør mig sagtmodig og ydmyg og mild,
Optænd i mit Hjerte din Kjærligheds Ild,
Da stilles min Længsel og læges min Ve,
Da renses min Sjæl og bli'er hvidere end Sne.

I Himlen en Krone for mig er henlagt,
Hvor, Jesu, du bor i din Høihed og Pragt;
Engang jeg histoppe dit Ansigt skal se,
Naar Sjælen er rensat og hvidere end Sne!

7. Nærmere dig, min Gud. (24.)

Nærmere dig, min Gud, nærmere dig,
Om det end Korset er, som løfter mig;
Jeg beder inderlig: O, lad det bringe mig
Nærmere, Gud, til dig, nærmere dig!

Vandrer jeg videnom, til Sol gaar ned,
Maa jeg en Sten kun faa til Hvilested;
Jeg raaber glad til dig, Herre saa naaderig:
Nærmere, Gud, til dig! Nærmere dig!

Lad mig i Drømme se Stigen, der naar
Til Himlens Herlighed, hvor Tronen staar;
Lad Engle vinke mig hist fra dit Himmerig,
Nærmere, Gud, til dig, nærmere dig!

Naar jeg da vaagner op med Tak og Pris,
Bethel jeg reiser dig paa Jakobs Vis;
Alter bli'er Stenen mig, hvor Lovsang hæver sig:
Nærmere, Gud, til dig, nærmere dig!

Kald mig saa hjem engang frigjort og glad,
Op til min Faders Hus i Zions Stad!
Lad Engle bære mig nærmere, Gud, til dig,
At jeg kan prise dig evindeligt!

8. Kom til Frelseren. (27).

Kom til din Frelser, opsæt det ei,
Her i sit Ord han viser dig Vei;
Kjærlig han staar og indbyder dig,
Kalder og siger: Kom!

Salig, salig vil den Dagen bli'e,
Naar fra Synden du bli'er ren og fri,
Og du med Glæde paa Livets Sti
Synger din Frelser Pris.

Kommer til mig! saa lyder hans Røst,
Lad da hvert Hjerter fyldes med Trøst;
Naadig han læge vil al vor Brøst,
Kom da, o Synder, Kom!

Tænk, kjære Sjæl, du kaldes idag,
Nu kan du frelses, skjønt du er svag.
Kom da til Jesus, Naaden modtag,
Kom denne Stund, Kom! Kom!

Du er jo fængslet i Syndens Net,
Faren er stor, betænk dig dog ret;
Dødsenglen kommer, er du beredt?
Nu kan du frelses — Kom!

9. Jeg trænger dig hver Stund. (31).

Jeg trænger dig hver Stund,
O Herre Jesu kjær;
Ei nogen Røst lig din
For mig paa Jorden er!

Hver Stund jeg til dig trænger,
Hør min Bøn, o Jesu!
Velsign mig med din Naade
Jeg kommer til dig.

Jeg trænger dig hver Stund
I Livets Vel og Ve,
O Jesu, hos mig bliv,
Lad mig dit Ansigt se!

Jeg trænger dig hver Stund,
Din Villie virk i mig,
At Troens rige Frugt
Kan vise sig hos mig!

Jeg trænger dig hver Stund,
Bøi Øret til min Bøn,
Gjør mig i Sandhed din,
Velsignede Guds Søn!

10. Kun en Vaabendrager. (32).

Skjønt kun en Vaabendrager rustet jeg staar,
Venter til Ordre jeg af Kongen faar,
Byder han: Fremad! følger jeg hans Bud,
Ved hans Side gaar jeg glad i Striden ud!

Kampdraabet lyder høit: Fremad! Marscher!
Nu Herrens Stridsmænd vi kjæmpende ser!
:, Sikkert min Konge vil erindre mig,
Skjønt mer end Vaabendrager er jeg ei :,

Skjønt kun en Vaabendrager Rustning jeg bær,
Pantser og Hjelm og Sværd mod Fiendens Hær,
Sjoldet jeg holder op mod Fiendens Slag,
Svinger Sværdet mandig for min Herres Sag.

Skjønt kun en Vaabendrager skal jeg dog faa
Plads i Guds Himmels og for Tronen staa;
Gaar jeg i Striden for min Herres Sag,
Faar jeg Ærens Krone paa hans store Dag!

11. Hvo, som vil. (34).

Hvosomhelst, det hører, Kvinde og Mand,
Bær det glade Budskab vidt udover Land.
Ordet er til alle: Her er Livsens Vand;
Hvo, som vil, han komme maa!

Hvosomhelst, der vil, hvosomhelst, der vil,
Kundgjør det fra Bjerg, i Dal paa Sø dertil,
Lad det Frelsens Budskab til hver Sjæl udgaa:
Hvo, som vil, han komme maa!

Hvosomhelst, der vil! Det Bud er til dig,
Nu er Døren aaben, gaa, opsæt det ei!
Jesus er den ene, sande Livets Vei,
Hvo, som vil, han komme maa!

Hvo, som vil, maa komme, Løftet er vist,
Hvo, som vil, maa komme til den Herre Krist,
Hvo, som vil, kan blive salig her og hist;
Kom, o, kom og Frelse faa!

12. Opvæk os igjen. (37).

Vi priser dig, Gud, for din Kjærligheds Søn,
Til Jorden han kom og har baaret vor Løn.

Halleluja! Din er Æren, Halleluja! Amen.
Halleluja! Din er Æren. Opvæk os igjen.

Al Pris og al Ære bør tilhøre ham,
Som døde paa Korset, det dyre Guds Lam.

Tak kjærligste Jesus, at Døden du led,
Og at du i Himlen beredte os Sted.

Opvæk os, velsign os og styrk os igjen
Du Sjælønes Frelser, vor himmelske Ven.

13. Jeg bæres til mit Hjem. (42)

O, jeg har en Fader god
Og er kjøbt med Jesu Blod,
Derfor venter jeg og længes til mit Hjem;
Snart jeg skal fra Verden fly
Til mit Hjem høit over Sky,
Da jeg bæres skal af Engle til mit Hjem.

Jeg i Lammets dyre Blod
Fandt min Frelse og fik Mod.
Englevinger snart sig svinger,
Og jeg bæres til mit Hjem.

Jeg den kjære Jesus min
Nu har lukt i Hjertet ind;
Der han virker og mig leder Veien frem.
Nu jeg lytter til hans Røst,
Og han skjænker salig Trøst,
Indtil Engle skal mig bære til mit Hjem.

Naar jeg bæres til mit Hjem,
Skal jeg mødes der med dem,
Som her stred og vandt og fik en evig Fred.
Der ei Taare væder Kind,
Der ei Sorg skal trykke Sind,
I min Faders Hus er idel Salighed.

Naar mit Lys er her udslugt,
Over Stjerner gaar min Flugt,

Og jeg bæres af Guds Engle til mit Hjem.
O, hvad Kjærlighed, hvor stor!
O, hvad Sang, o hvilket Kor
Hvilken Pragt og Fryd i Guds Jerusalem!

14. Mer vil gives. (44).

Har du Tro paa Herren faaet,
Bed, at mer maa gives.
Har hans Naade til dig naaet?
Tro, at mer vil gives.
Herrens Naade er saa stor,
Haab, at mer vil gives.
Stol paa ham og paa hans Ord!
Vent, at mer vil gives.

Mer o mer, mer og mer,
Altid mer vil gives,
O, hans Naade bundløs er!
Tro, at mer vil gives.

Har du følt din Frelser nær?
Bed, at mer maa gives.
Ved du, at du er ham kjær?
Tro, at mer vil gives.
O, hvad Kjærlighed saa stor!
Haab, at mer vil gives.
Døden led han her paa Jord!
Vent, at mer vil gives.

Har du mærket Aandens Magt!
Bed, at mer maa gives.
Har den Liv i Hjertet bragt?
Tro, at mer vil gives.
O, hvor Aandens Magt er stor,
Haab, at mer vil gives.
Jesus selv i Hjertet bor,
Vent, at mer vil gives.

15. Holder Skansen. (45).

Se en fiendtlig Hær sig nærmer;
Satan Fører er,
Se og Jesu Banner, Brødre,
Og hans Himmelhær

Holder Skansen, se jeg kommer,
Lyder hans Signal,
Og med Fanesving vi svarer:
Ved din Hjælp vi skal.

Vild og heftig Kampen raser,
Hvem kan hjælpe her?
Mand for Mand rundt om os falder,
Men vor Hjælp er nær.

Nu han os Forstærkning sender,
Jesus Förer er.
Fremad rykker Himmelhæren,
Seiren nu er nær

Se, hvor Korsets Banner luer,
Hør den Jubellyd:
Hvo, som kjæmper, Kronen vinder
Og faar evig Fryd.

16. Den salige Tanke. (47).

Hver Dag en Tanke mig
Saa rig og salig gjør:
Jeg nærmere er Himmerig,
End jeg har været før.

Nærmere Hjemmet, nærmere Hjemmet,
Nærmere Hjemmet idag, idag,
End jeg har været før.

Jeg nærmer mig hver Dag
Hint skjønnne Lysets Land,
Og hører sagte Bølgeslag
Mod Hjemmets lyse Strand.

Jeg ser en Englehær,
Som rundt om Tronen staar,
Og Klangen høres mer og mer
Af Harpen, som de slaar.

O Tanke glædelig
Og Naade rig og stor:
Jeg nærmere er Himmerig,
End maaske nu jeg tror!

17. Vi skal samles engang. (49).

Vi skal samles i Himlen engang
Og der stilles med Engle i Rang;
Her er Møie og Veien er trang,
Der bliver Jubel og Glæde og Sang.

Vi skal samles engang, vi skal samles engang,
Vi skal samles i Himlen, i Him'en engang,
Her er Møie og Veien er trang,
Der blir Jubel og Glæde og Sang.

Naar vi naar dette himmelske Hjem,
Skal vi fyldes med Glæde og Fred;
Og Guds Folk, som i Troen gik frem,
Skal vi se paa det salige Sted.

Vi skal samles engang, vi skal samles engang.
Vi skal samles i Himlen, i Himlen engang
Og Guds Folk, som i Troen gik frem,
Skal vi se paa det salige Sted

Hver Profet og hver Martyr er der,
Som i Striden med Troskab holdt ud;
Hver en Sjæl, som sin Frelser har kjær,
Skal der love og prise sin Gud!

Vi skal samles engang, vi skal samles engang
Vi skal samles i Himlen, i Himlen engang,
Hver en Sjæl, som sin Frelser har kjær,
Skal der love og prise sin Gud!

18. Jesu-Navnet. (52).

Hvor er dog Jesu-Navnet sødt
Og for Guds barnet stort!
Det bringer Lys, gjør Hjertet blødt,
Og driver Synden bort.

Det med vor Bøn til Himlen gaar
Og styrker svage Tro,
Saa hungrig Pilgrim Manna faar,
Og Sjælen finder Ro.

Paa dette Navn jeg bygger trygt,
Det er mit Skjold, min Trøst,
Jeg hviler i det uden Frygt,
Det læger al min Brøst.

Hvor er dog Jesu-Navnet sødt,
Det bringer Smil i Sind;
Og Hjertet gjør for Verden dødt,
Saa Himlen lukkes ind.

19. Jesus frelser mig nu. (58).

Hører, I Kjære, og lærer et Ord,
Mærk vel og kom det ihu;
Gjør det bekjendt over hele vor Jord:
Jesus frelser mig nu.

Vi stride vil for Jesus
Og ile Veien frem!
Hist faar vi evig Hvile
I Guds Jerusalem!

Vor Fyrste tro vi følge vil,
 stridende for Jesus,
Om vi end sætter Livet til,
 stridende for Jesus.

Mod Synd og Satan vil vi gaa,
 stridende for Jesus,
Og alle Fiender nedslaa,
 stridende for Jesus.

Og naar vor Strid har Ende her,
 priser vi vor Jesus
I Himlen, naar vi samlet er,
 synger vi om Jesus!

21. Det gyldne Baand. (64.)

O, hvor det sødt og saligt er,
Naar de, som elsker Gud,
Hverandre har saa hjertekjær
Og følger Herrens Bud!

Pris ske Gud! Pris ske Gud!
Pris være Gud! Halleluja,
Halleluja, Pris være Gud!

Gud, lad os føle Brødres Nød
Og kjærlig tage Del,
Thi du os selv i Ordet bød
At fremme deres Vel.

Lad ren og hellig Kjærlighed
I alle Hjerter bo,
Lad sød Forening finde Sted
I Handling og i Tro!

Naar Kjærlighedens gyldne Baand
Forener os i Fred,
Da ledes vi af Jesu Aand
Og vandrer i hans Fjed,

22. Vi har et Hjem. (71.)

O tænk, hvilket Land over der,
Hvor Jesus sig glæder med dem,
Som troligen tjente ham her!
Men har nu hos Gud deres Hjem!

Over der, over der,
O tænk, hvilket Hjem over der,
Over der, over der, over der,
O tænk, hvilket Hjem over der.

I Himmleens Land over der
Er eviglang Kjærlighedsfest,
Hvor alle Guds Helgener kjær
Har Jesus til Konge og Præst.

I Himmелens Land over der
Ei Synd eller Sorg kommer ind,
Der Glæden evindelіg er;
Did længes mit Hjerte og Sind.

I Himmелens Land over der,
Har Herren beredt mig et Hjem,
Hvor jeg blandt Guds Engle saa kjær,
Skal hjertelig glædes med dem.

23. Opraab til Guds Folk. (72.)

Herrens Hær, opmande dig,
Følg kun trolіg Korsets Fane;
∴ Til din Hjelp paa Livets Bane ∴
Nu din Konge ruster sig.
Herrens Hær, opmande dig!

Drag kun ud i Herrens Krig,
Frygt du ei, naar han dig leder,
∴ Han er mægtig allesteder; ∴
Bliv de tapre Helte lig!
Drag kun ud i Herrens Strid!

Fremad, frem, endnu en Tid,
Hold dig nær til Naadens Trone,
∴ Ser du ei den gyldne Krone! ∴
Snart du her har endt din Strid,
Fremad, frem, endnu en Tid!

24. Floden. (75.)

Skal vi nær ved Floden møde,
Hvor Guds skjønne Engle stod.
Prise Lammet, som her døde,
Gav os Livet i sit Blod.

Ja, vi samles der ved Floden,
Den herlige, den herlige Floden;
Samles med Helgene ved Floden,
Som nær ved Guds Trone gaar.

Der ved Flodens skjønne Strande
Boble Søilverperler frem,
Pris som Lyd af mange Vande
Høres i vort Himmelhjem.

For at naa til Flodens Strande
Kaster vi hver Byrde af,
Løber mod dens klare Vande,
Bruger Naaden, Gud os gav.

Snart vi skal ved Floden sige:
Nu er al vor Trængsel endt,
Snart i Herlighedens Rige
Har vi Frydens Harpe stemt!

25. Jesu Navn. (76.)

Hvor du end i Verden vanker,
Lad det søde Jesu Navn

Altid bo i dine Tanker;
Thi det trøster i alt Savn.

Jesu Navn, o hvor sødt!
Det er Jord og Himles Fryd,
Jesu Navn o hvor sødt!
Det er Jord og Himles Fryd.

Dette Navn et Skjød dig være,
Hvortil du i Nød og Strid
Al din Kummer kan frembære,
Og der hvile med Tillid.

O, hvor Sjælen finder Glæde
I det søde Jesu Navn;
Derom vil den gjerne kvæde,
Slutte det i Troens Favn.

Naar i dette Navn vi bøie,
Os for Gud i Ydmyghed,
Da vor Fader i det Høie
Sender Naadegaver ned.

26. Mit herlige Hjem. (82.)

Der hist, hvor Jordens Strid er endt,
Og hvor ei Sorg, ei Nød er kjendt.
Der i min Guds Jerusalem,
Der er mit Hjem! Der er mit Hjem!

Mit herlige Hjem! Mit herlige Hjem!
I det Land, hvor Guds Hellige evig skal bo
I Glæde stor, hvor Jesus bor,
Der er mit Hjem! Der er mit Hjem!

Der flyder Livets Kilde sød,
Der kjendes ingen Sorg og Nød,
Der hos min Gud i Himmelen,
Der er mit Hjem! Der er mit Hjem!

Der fjernt fra Trængsel, Frygt og Tvivl,
Hvor Øiet møder Glædens Smil,
I evig Fryd saa angenem,
Der er mit Hjem! Der er mit Hjem!

Der, hvor de Perleporte staar
Og man paa gyldne Gader gaar,
Der i min Guds Jerusalem,
Der er mit Hjem! Der er mit Hjem!

27. Golgatha. (84.)

Paa Golgatha døde Guds enbaarne Søn,
Da han vilde bløde, bære Syndens Løn.
Ham de slaar og stikker, plager uden Maal;
Han for Synd're drikker, Vredens bitre Skaal.

Nu han alle byder Lægedom og Fred;
Alt, hvad Sjælen pryder, skjænker han dermed.

Vil du Naaden eie, vil du Himlen naa?
Fly fra Syndens Veie, hurtig til ham gaa!

Naadesolen skinner hist paa Golgatha!
Der jeg fandt og finder Fred, Halleluja!
Jesu Blod og Smerte Synden sletter ud,
Nu af ganske Hjerter vil jeg prise Gud.

28. Glædens Hjem. (85.)

For den frelste Sjæl
Er en salig Del,
Naar hans Strid paa Jord er endt;
Thi ved Aandens Daab
Ham et saligt Haab
Er fra Naadetronen sendt.

Derfor vil vi glade gaa
For det søde Haab at naa,
Til vi mødes kan hos Gud i vort Himmelhjem,
.: Glædens Hjem, Glædens Hjem!
Frydested, der hvor Jesus bor. :.:

Ved vor Frelzers Død
Og det Blod, som flød,
Kan vi gjennem Storme gaa
Til det Glædens Hjem
Hist i Himmelen,
Hvor ei Sorg og Nød kan naa.

29. Fuld Opofrelse. (86.)

Mig selv med Sjæl og Legem
Og hvad mig hører til,
Jeg som et helligt Offer
Dig, Jesus, give vil.

Mit alt er paa dit Alter,
Jeg venter paa din Ild,
Venter, venter, venter!
Jeg venter paa din Ild.

Lad Himlens Ild antænde
Mit Offer denne Stund,
At Sjælen i dens Lue
Maa blive ren og sund!

O, Jesu, mægtig Frelser!
Dit Ord er evig sandt:
Du giver den, som beder,
Dit Løfte er mit Pant.

Din er jeg, søde Jesu!
Besegl mig med din Aand,
Bevar mig i din Naade,
Og hold mig i din Haand!

30. Kanaan. (94.)

Hvad har min Jesus gjort for mig?
Jo, han kom ned fra Kanaan,

Og döde Korsets Död for mig,
Saa jeg kan vinde Kanaan.
Der bæres skal som Naadelön
En Krone i Guds Kanaan;
Se, Seierspalmen vinker skjön,
Kom, lad os gaa til Kanaan.

HimmeIske Kanaan,
O! underfulde Kanaan!
Vort Kanaan er et saligt Land,
Kom, lad os gaa til Kanaan.

Naar jeg med Zions Folk engang,
Naaer til det sjkönnne Kanaan,
Og jeg med dem en evig Sang
Skal synge der i Kanaan.
Paa Ærens Trone, Jesu min,
Du straalere da i Kanaan
Og byder dine Börn gaa ind,
At bo med dig Kanaan.

O Synder, kom! vend om, vend om!
Til Jesus i hans Kanaan;
Hör Jesns selv nu raaber: Kom!
Til evig Fryd i Kanaan!
O kom, o kom; thi endnu er
Der aaben Vei til Kanaan;
Ak tænk, snart kan du være der,
Hvor ingen finder Kanaan.

31. Kom til Jesus. (90.)

Kom, o Sjæl, fra Syndens Slaveri,
Kom til Jesus, saa du kan gaa fri,
Kast nu af det Satans Tyranni,
Kom til Jesus, kom, o kom!

Mod din Gud du meget Ondt har gjort,
Altid Aandens Virkning jaget bort,
End paa Syndens Veie gaar du fort.
Kom til Jesus, kom, o kom!

Altfor længe har du Synden tjent,
Og Guds søde Fred din Sjæl forment.
Søg nu Naade, snart det er forsendt;
Kom til Jesus, kom, o kom!

Se, din Frelser nu saa kjærlig staar
Raaber: „Kommer, Synd're hid, og faar,
Hvad forhvervet er ved mine Saar,
Kommer til mig, kom, o kom!“

Kom da, Sjæl, og nu paa Jesum tro,
Kom og faa i Hjertet Fred og Ro,
Siden faar du i hans Himmel bo;
Kom til Jesum, kom, o kom!

32. Staa fast i Stormen. (93.)

Det stolte Skib er rigget, og alle Mand ombord,
Kapteinen er paa Dækket, nu hører vi hans Ord.
Se, Ank'ret er for Bougen, og alle Seil i Kant,
∴ Nu briser Vinden liflig, nu gaar det smukt,
ei sandt? ∴

Men Middagssolen daler og Natten kommer nær,
Og hele Stjernehimlen af Skyer dækket er;
Nu Tordnen ruller vældig igjennem Stormens
Sus,
∴ Mens Regnen pidsker mægtig, og Havet staar
i Brus. ∴

Det knager haardt i Master og Skibet krænger
svært,
Og hver, som ei til Sjömand paa Skibet er
oplært,
De ræddes nu og blegner og ruller ned i Læ,
∴ Der hører man dem jamre og raabe Ak
og Ve! ∴

Men kjækkeSjögut modig, staar fast i Stormens
Brag,
Hau ved, at efter Natten der kommer altid Dag;
Med sikre Trin han iler og griber kraftig fat
∴ I Riggen som paa Dækket, endog i mørke
Nat. ∴

Saa Zionsskibet ofte gaar ud med gunstig Vind,
Og mange gaar ombord med et let og muntert
Sind;

Naar Modgangs Bølger bruser og Trængsels
Storme gnyr,
:,: De taber ofte Modet, og bort fra Skibet
flyr. :.,

Men Zions faste Mandskab med Navn i Liv-
sens Bog,
Sig ei for Korsets Bølger vil skjule i en Krog;
De bliver ved sin Gjerning og styrer Kursen
frem,
:,: Og venter først sin Hvile, naar de er kom-
men hjem. :,:

33. Der er Fred. (97.)

I Verden er Møje og Strid
Og Uro og Sorg og Fortræd;
Men snart ender Trængselens Tid,
Og i Himlen er Hvile og Fred.

Der er Fred! Der er Fred!
I Himlen er Hvile og Fred.
Der er Fred! Der er Fred!
Ja, der, der er Fred!

Hist oppe i Englenes Bo
Har Jesus beredt mig et Sted:

Der ingen forstyrrer min Ro,
O, der finder jeg Hvile og Fred.

Med Palme og Harpe i Haand
Paa Engles bevingede Fjed
Snart jubler min frigjorte Aand
I den evige, evige Fred.

34. Synder, skynd dig. (98.)

Synder, skynd dig idag og Guds Naade modtag,
Jesus kalder dig nu hen til sig!
Al din Synd, om end stor, kan forlades paa
Jord,

Dette trolig tilsiger han dig.
Han har kjøbt dig ved sin Død,
Da hans Blod paa Korset flød,
Og vil frelse din Sjæl af al Nød.

Synder, skynd dig idag og Guds Naade modtag,
Jesus kalder dig nu hen til sig.

Vil du Naaden forsmaa, kan i Verden du gaa,
Og dit evige Vel ei forstaa?
Hvordan vil det da gaa, hvordan kan du bestaa,
Naar for Dommen du fremtræde maa?
Staa da længer ei imod,
Gaa til Gud i Bøn og Bod,
Kast dig ned for din Gjenløvers Fod.

Er dig Synden saa kjær, tænk at Døden er nær,
Og du nedad mod Helvede gaar.

Kommer, Synd're, o kom, vender om, vender
om!

Der er Redning i Frelserens Saar.

Hør nu Guds enbaarne Søn

Beder om sin Smertes Løn,

Om din Sjæl — kan du nægte hans Bøn?

35. Hvilken Ven vi har. (108.)

Hvilken Ven vi har i Jesus,
Alt han ved og alt formaar!
Tungest Byrde han os letter,
Naar til ham i Bøn vi gaar.
Ak! men tidt vor Fred forstyrres,
Sorg og Møie bli'er vor Løn,
Just fordi vi ikke bringer
Alle Ting til Gud i Bøn.

Har du Fristelser og Prøver?
Synes Livets Kamp dig haard?
Aldrig skal dit Mod forsage,
Hvis i Bøn til Gud du gaar!
Selv naar kjærest Ven dig svigter,

Vær taalmodig, suk i Lön ;
Jesus ene dig kan tröste,
Tal til ham om alt i Bön!

Er dit Hjerte fuldt af Uro?
Tror du, Trængsler forestaar?
Jesus er din bedste Tilflugt,
Naar til ham i Bön du gaar.
Kan en saadan Ven du finde
Som Guds egen kjære Sön,
Han, som er din Frelser bleven?
O, bring alt til ham i Bön!

36. Hvad har du gjort? (110.)

Min Faders lyse Hjem, min Himmel jeg forlod
For Jordens mørke Vraa, hvor alt mig var
imod.

∴ Jeg alt ∴, forlod for dig, hvad har du gjort
for mig?

Jeg ofred Aar for dig og vilde alt udstaa,
At du en Evighed af Glæde skulde faa.

∴ Saa lang ∴, en Tid for dig, hvad har du
ofret mig?

Jeg gav mit Liv for dig, mit dyre Blod udgjød,
Betalte al din Skyld, udfried dig af Nød.

∴ Mit Liv ∴ jeg gav for dig, hvad har du
givet mig?

Jeg meget led for dig, ja, mere end du ved
Til Frelse for din Sjæl og evig Salighed,

∴ Jeg led ∴ din Straf for dig, hvad har du
lidt for mig?

Jeg bragte med til dig fra Himlens lyse Sal
Velsignelse og Fred, ja, Gaver uden Tal.

∴ Jeg alt ∴ har bragt til dig, hvad har du
bragt til mig?

O Sjæl, giv alt til Gud, dit Liv og dine Aar,
Fra Verden riv dig løs, hos Jesus alt du faar.

∴ Giv ham ∴ dig selv og alt, dertil har
Gud dig kaldt.

37. Himlens Borger. (121.)

Vend Blikket mod Himlen, naar Sorger er nær,
Og Taarerne væder dit Øie;

Hist har du en Fader, der har dig saa kjær,
Han vogter dig ømt fra det Høie.

Hvad gjør det, om Byrden er tung for en Tid,
Naar Freden i Hjertet du eier?
Din Frelser er med dig i Trængsler og Strid.
Og Byrden med Omsorg han veier.

Hvad gjør det, om Utak og Skam end du faar,
Naar godt du har virket hernede?
Din Gjerning dig følger, naar herfra du gaar,
Du gaar ind til Himmelen's Glæde.

Ak, se op til Jesus, hvad led ikke han,
Hvor saaredes ikke hans Hjerte!
I alt blev han prøvet, og derfor han kan
Husvale og lindre al Smerte.

Snart løses din Sjæl ifra Jordlivets Baand,
Forbi er da Trængsler og Sorger,
Til Salighed hist gaar din frigjorte Aand,
Husk: Dn er en Himmelen's Borger!

38. Lovsangen. (123.)

Den himmelske Lovsang har rigere Toner,
Mer liflig og sølvren en Klang
End al jordisk Musik, skjønt vort Hjerte sig
fryder,
Naar Skoven og Dalen gjenlyder af Sang.

O herlige Lovsang i Guds Paradis,
Naar Himlens Hærskarer istemmer hans Pris!

Histoppe er Sangen lig Vandenes Brusen,
Og Himlen er fuld af dens Lyd,
De salige Aander sin Frelser lovpriser,
Ja, jubler af Glæde og synger af Fryd!

Kun de kan den himmelske Lovsang istemme,
Hvis Sjæl har faat Naade hos Gud
Ved Troen paa Jesum, sin Herre og Frelser,
Kun disse skal se ham og kaldes hans Brud!

39. Han leder mig. (124.)

Han leder mig, o salig Trøst!
Den Tanke skjænker Mod og Lyst,
Jeg vandrer glad paa Livsens Vei,
Thi ved sin Haand Gud leder mig.

Han leder mig, han leder mig,
Ja, ved sin Haand Gud leder mig.
Bort fra hans Sti jeg viger ei,
Thi ved sin Haand Gud leder mig.

Om Nat og Mørke falder paa,
Og vilde Storme om mig slaa,
Til Himlen stedse gaar min Vei,
Thi du, o Jesu, leder mig!

Jeg stoler paa din stærke Arm
Og søger Tilflugt ved din Barm;
Naar Farer truer paa min Vei,
Min Gud og Frelser leder mig.

Snart er min Strid paa Jorden endt,
Mit Blik er alt mod Himlen vendt;
Selv Dødens Flod jeg frygter ei,
Thi gjennem den Gud leder mig.

40. Vort Himmelhjem. (134.)

Himlen er mit Hjem! O hvad salig Trøst,
At naar Sjælen er fra dens Trængsel løst,
Skal en Glædens Dag for den bryde frem,
Thi hos Jesus har den sit Himmelhjem.

Vi gaar frem i Haab og Tro
Paa vor Vei til evig Ro.
Kom, gaa med! o kom og sig:
Vi vil alle gaa til Himmerig!

Naar vor Rigdom flyr, og vi taber alt,
Hvad i Verden ofte bli'r Lykke kaldt,
Hvisker Jesus ømt, at vi har igjen
Større Skatte hist i vort Himmelhjem.

Under Smertens Vægt, som os tynger ned,
Er vi glad i Haabet om Herlighed;
Alt vil være Fryd, naar vi kaldes frem
For Guds Trone hist i vort Himmelhjem.

Salig er den Flok, som skal der engang
I Gnds Himmel synge de Frelstes Sang!
I hint store Kor, skal vi glad gaa frem,
Synge Jesu Pris i vort Himmelhjem.

41. Sjælen og Jesus. (91.)

Sjælen ofte hæver sig mod Himmelen;
∴ Der en Frelser lever, der den har sin Ven.∴

Udi Nød og Plager, hører Gud dens Raab,
Naar den for ham klager, faar den Trøst og Haab.

Jesus den tilgiver, hvad den syndet har,
Og saa venlig siger: Gud han er din Far.

Jesus altid giver, Kraft i Prøvens Stund,
Sjælen han opliver, gjør den stærk og sund.

Derfor er den rolig her i Jesu Navn,
Glæden bli'er utrolig hist i Himlens Havn.

42. Fremad, Krigerhær. (135.)

Fremad, Krigerhær, Fienden er nær!
Kjækt dit Banner bær, Lille Hjord.
Tag din Rustning paa, Modig fremad gaa,
Stole trygt du maa Paa Jesu Ord.

Op da, Stridsnænd, kom omkring vort Banner,
Strid for Ret og for vor Herre kjær.
Fremad gaa vi, raabe: Hosianna!
Kongers Konge leder Herrens Hær.

Naar i Strid vi gaa, Tapre vi da slaa,
Thi vi seire maa Ved Guds Lam.
Skjold og Banner — mærk! Er kun Hærrens
Værk;
Vi i ham saa stærk Ei falde kan.

O Gud, du vort Haab, Hør vort Hjertes Raab,
Giv os Aandens Daab Til vort Gavn!
Naar ei mer er Tid, Efter al vor Strid,
Giv os Hvile blid I Jesu Navn!

43. Hvi græder du? (137.)

Hvi græder du? Hvem søger du?
O, vil du se vor Jesus?
Han er dig nær og har dig kjær,
Den dyrebare Jesus.

Tro kun paa ham, Glød dig i ham;
Ingen er som Jesus.
Nær han er dig, kjær han har dig!
O, blot tro paa Jesus,

Hvi græder du? Hvem søger du
Med Graad saa vankelmodig?
O, se han er dig saare nær;
Vær derfor kun frimodig.

Hvi græder du? Adlyd ham nu,
Han om dit Hjerte beder.

Han flyde lod sit dyre Blod
For dig til evig Hæder.

O, tro kun du og græd ei nu,
Men sig ham det fortrolig:
Du er min Gud, jeg er din Brud,
I Himlen er vor Bolig.

Bliv ham kun tro, og vær du fro;
Thi ingen er som Jesus.
Han elsker dig, ei fra ham vig,
Du ingen faar lig Jesus.

44. Frelseren kalder. (139.)

Nu din Frelser kalder, hør hans Røst idag.
Kom og faa hans Naade, det er hans Behag.
Vend dig bort fra Synden, Jesus staar dig bi;
Livet han dig kjøbte, Naaden den er fri.

Sødt det er at vide, han elsker os endnu,
Og sikkert han i Nøden kommer os ihu.

Han paa Korset døde for at fri os ud;
Nu i Bøu han træder frem for os hos Gud.
Derfor vær frimodig, vaag i Bøn og Tro,
Søg dit Hjem i Himlen, der er evig Ro.

Sødt det er at vide, Jesus har os kjær,
Og at han vil komme os end mere nær;
Han os ei vil slippe, før vi hos ham bor
Og kan evig prise ham i Englekor.

45. Kom, ængstede Hjerte.(141.)

Kom, du bedrøvede, ængstede Hjerte,
Saaret af Synd og dens nagende Braad.
.: Vis Gud dit dybe Saar, tolk ham din Smerte,
Jorden har Sorger, men Himlen har Raad.::

Trøst for bedrøvede, nøgne og blinde,
Haab for dig, angrende, stans med din Graab,
.: Her taler Frelseren, tag det til Minde,
Jorden har Sorger, men Himlen har Raad.::

Kom til Guds Naadeflod, se, Vandet flyder,
Gak ud paa Naadens Strøm, brug Troens Baad,
.: Drik kun af Livets Væld, Jesus dig byder,
Jorden har Sorger, men Himlen har Raad.::

46. Synge om Jesus. (142.)

Jeg vil synge om min Jesus,
Alle Synd'res bedste Ven,
Som i Naade mig opsøgte,

Drog mig, arme, til sig hen.
Han borttog min Syndebyrde,
Gav mit Hjerte salig Fred;
Nu han som min gode Hyrde
Leder mig til Salighed.

Vi vil synge om vor Jesus
Synd'res allerbedste Ven.
Kom, o kom med os til Jesus,
Lad os gaa til Himmelen!

Synder, kom til denne Jesus,
Han har dig saa saare kjær;
For at redde dig af Nøden
Kom han ned paa Jorden her.
Nu han venlig til dig smiler,
Vinker dig saa ømt til sig,
Husk, at Naadetiden iler —
Synder! nu han kalder dig.

Venner, I, som elsker Jesus,
Se de mange tabte Faar,
Som i Syndens fæle Mørke
Nu mod evig Pine gaar!
Bed, o, bed den gode Hyrde
Søge op sit tabte Faar,
Tage bort den Syndebyrde
Læge Sjælens mange Saar.

47. Jeg vil altid synge. (145.)

Jeg synge vil om Frelseren
Og bruge al min Flid;
Nu har jeg Jesus til min Ven
Og derfor al min Tid.

Synger: Ære være
dig, o Gud, i Himmerig!

Da Jesus jeg paa Korset saa
At sone for min Id,
Da tog han bort, hvad paa mig laa,
Og nu jeg al min Tid Synger: o. s. v.

Naar Sorg og Møie trykker her,
Jeg sætter al min Lid
Til Jesus, Vennen min saa kjær,
Og saa den hele Tid Synger: o. s. v.

Den søde Tale om Guds Lam
Jeg vil med megen Flid
Forkynde, hvorsomhelst jeg kan,
At mange al sin Tid Synger: o. s. v.

Og naar saa her i Herrens Navn
Er endt al jordisk Strid,
Jeg siden hist i Himlens Havn
Til evig, evig Tid Synger: o. s. v.

48. For sent. (146.)

Sent, sent, saa sent, og Natten kold og sort,
Sent, sent, saa sent, o, aabne nu din Port!
∴ For sent, for sent, I kan ei komme ind nu∴∴

Lampen er slukt, og Olje ei at faa,
Vær ikke vred, vi angre nu derpaa!
∴ For sent, for sent, I kan ei komme ind nu∴∴

Hu! uden Lys den lange mørke Nat!
O, slip os ind, sig, alt er os forladt!
∴ For sent, for sent, I kan ei komme ind nu∴∴

Har vi ei hørt, Brudgommen er saa god,
O, slip os ind, vi kysse vil hans Fod.
O, slip os ind! o, slip os ind!
O, slip os ind, vi kysse vil hans Fod.
Nei! nei! for sent! I kan ei komme ind nu.

49. Raabet. (158.)

Hvi gaar du her i Verden om
Foruden Gud og uden Haab?
Du nærmer dig mod Død og Dom
Og sender ei din Gud et Raab!

Før Sol igjen paa Himlen staar,
Du ligge kan i Dødens Favn;
O, frels din Sjæl, før hist den gaar,
Fald ned og paakald Herrens Navn!

Se, Jusus venter, kjærlig, mild —
Fly i hans Favn, hvi nøler du?
Han til sit Barn dig gjøre vil,
O Sjæl, han vil dig frelse N U!

Om Dødens Haand paa dig bli'r lagt,
Før du med Jesus er foren't,
Da er din Sjæl i Satans Magt,
Du raaber, men for sent, for sent!

30. Hjemmet venter. (148.)

Hjemmet venter hver Sjæl,
Som i Kristus har Del,
Snart vil Sorgen og Trængslerne endes.
Hvilken Fred, hvilken Ro
I de saliges Bo,
Der, hvor Klage til Frydesang vendes!
Hist i Faderens Skjød,
Er ei Sorg eller Nød,
Der ei Taarer vil Öiet mer Væde;
Sjælen, frigjort og glad,
Synger Englenes Kvad
For Gnds Trone, den Høiestes Sæde.

Dette Hjem er for hver,
Som har Frelseren kjær,
Og af Aanden vil lade sig raade:
Der de frydes ved ham,
Herren Jesus, Guds Lam,
Som har gjenløst og frelst dem af Naadø.
Høit de synger hans Pris
Hist i Guds Paradis
I de himmelske, lysende Zoner;
De smaa Engle i Rad
Slaar Guldharpen saa glad,
Alt gjenlyder af jublende Toner.

Naar dit Öie er lukt,
Tager Sjælen sin Flugt
Op fra Jorden til Himmels Hale;
Engle bærer den glad
Til Jerusalems Stad,
Til de herlige, lysende Sale.
Vær da altid i Bøn,
Lev i Tro paa Guds Søn,
Jesus Kristus, din Frelser i Nøden;
Da er Himlen dit Hjem,
Du vil længes didhen,
Og med Freidighed gaar du i Døden.

51. Endnu er Rum. (159.)

Endnu er Rum i Lammets Frydesal,
Glæden dig vinker, fly fra Sorg og Kval.
Rum, Rum, end Rum, o skynd dig, gaa just nu

I Brudehuset samles man til Fest,
Gaa ind, gaa ind, og vær Brndgommens Gjæst
Rum, Rum, end Rum, o. s. v.

Alting er rede, trin i Salen ind,
Engle dig vinker, gaa og Kronen vind.
Rum, Rum, end Rum, o. s. v.

Dagslyset svinder, Solen sænker sig,
Snart Nattens Mørke skal omgive dig.
Rum, Rum, end Rum, o. s. v.

Endnu til Festen Veien aaben staar,
Indgang du gennem Naadeporten faar,
Rum, Rum, end Rum, o. s. v.

52. Kjender vi hverandre? (152.)

Naar vi i Guds skjønnne Himmel
For hans Trone føres frem,
Naar den lyse Englevrimmel
Hilser os velkommen hjem
Til Gud Faders eget Rige,
Hvor ei Synd og Smerte er;
I hint Land foruden Lige
Kjender vi hverandre der?

∴ Kjender vi hverandre ∴
Kjender vi hverandre?
Kjender vi hverandre der?

Naar vi hører Jubeltoner
Og den store Skares Sang
Hist i Himlens lyse Zoner,
Kjender vi da Stemmens Klang?
Skal i Venners Favn vi ile,
Og vort Navn der kaldes paa?
Vil det Ansigt os tilsmile,
Som vi her saa gjerne saa?

Ja, min Sjæl sig stille fryder
I den Tanke rig paa Trøst:
Naar den glade Hilsen lyder
I hint Kor med samlet Røst:
„Vær velkommen hid du kjære!“
Kjender jeg den søde Klang,
Ser de elskte om mig være,
Som har hilst mig nangen Gang.

Trætte Sjæl, som gaar nedbøiet
Under Savnets tunge Vægt,
Vær frimodig, opløft Öiet,
Snart er al din Smerte lægt.
Hist i Himlens lyse Sale,
Der, hvor Jesus Solen er,
Skal du glad med dine tale,
Ven sin Ven gjenkjender der!

53. Alt for Jesus. (151.)

Jeg synger glad for Jesus,
Thi Sjælen føler Trang,

Sin Glæde at udgyde
I Lov- og Takkesang,
Jeg synger glad for Jesus
Og har det visse Haab,
At Sangen naar til Himlen
Som Sjælens Glæderaab.

∴ Jeg synger, jeg synger.
jeg synger glad for Jesus. ∴

Jeg virker glad for Jesus
Og ved ei større Fryd
End prise ham med Gjærning
Ei blot med Sangens Lyd.
Jeg virker glad for Jesus,
Hvad end mit Arbeid er,
Og paa hans Kalden svarer:
Se, Herre, jeg er her!

Jeg virker o. s. v.

Jeg beder glad til Jesus
I baade Vel og Ve,
Mit Hjerte føler saligt
I hans Nærværelse.
Jeg beder glad til Jesus,
Og endog mørkest Vraa
Er mig en Himlens Forgaard,
Naar vi i Samfund staa.

Jeg beder o. s. v.

Jeg lever glad for Jesus,
Og paa min Pilgrimsfærd
Jeg finder, at alt andet
Er ei en Tanke værd.
Jeg lever glad for Jesus,
Og naar min Time slaar,
Jeg dør glad for Jesus
Og til hans Himmel gaar.

Jeg lever o. s. v.

54. Jesus stiller Stormen. (153.)

Hvorfor bærer du paa Sorgen?
Hvi gaar du med Graad paa Kind?
Hvorfor skal hver stormfuld Morgen
Vække Frygt i Sjæl og Sind?
Ved du ei, din Faders Öie
Hviler paa dig Nat og Dag?
Herren Jesus i det høie
Kjærlig føre vil din Sag.

Stormen stilles, Havet hviler,
Solen bryder frem igjen,
Naar til Hjælp din Frelser iler
Som en altid trofast Ven.
Kommer Modgangs høie Bølger,

Gaar han paa dem let og trygt
Hen til dig, og Ordet følger:
Det er mig, vær uden Frygt!

Gaa da ei forsagt og bange,
Jesus er dig altid nær;
Syng du Zions glade Sange,
Pris din Gud, og hav ham kjær.
Jesus bære vil din Byrde,
Han vil være Skjold og Borg,
Stol paa ham, din ømme Hyrde,
Lad ham bære al din Sorg.

55. Tryg i Jesus. (147.)

I Verden er en Trængselstid,
Men under al min Kamp og Strid,
Om end af Frygt og Tvivl omspændt,
Til Gud mit Øie er henvendt.

Min Sjæl, er tryg i dig,
Min Sjæl er tryg i Jesus, Guds kjære Søn,
∴ Mægtig til at frelse ∴ endog mig.

I Sorg jeg tidt nedbøiet gaar,
Og Hjertet faar saa mangt et Saar;
Men under Lidelser og Savn
Det ser i Haab til Fredens Havn.

Min Lid til dig, o Gud, er sat,
Som aldrig har dit Barn forladt,
Din Naade og din Trofasthed
Er Sjælens trygge Tilflugtsted.

Snart Trængselstiden er forbi,
Og i Guds Himmel samles vi,
Der, i den lange Evighed,
Lovpriser vi hans Kjærlighed.

56. Korsets Stridsmænd. (157.)

I Korsets Stridsmænd, fatter Mod,
Skjønt Fienden mægtig er,
Vi har ei Kamp med Kjød og Blod,
Men mod hans onde Hær.
Dog frygt ei, brudt er Satans Magt,
Da Blod fra Korset flød,
Hint Seiersraab: „Det er fuldbragt!“
Skal lyde til vor Død.

Men hør, o brave Stridsmand, hør,
Din Herres Ord og Bud:
Guds fulde Rustning dig ifør,
Naar du i Kamp gaar ud.
Grib Troens Skjold, tag Hjelmen paa,

Sving Aandens skarpe Sværd,
At du kan fast paa Klippen staa
I Slagets vilde Færd.

Naar Livets Strid tilende er,
Og Sjælen kaldes hjem,
Da møder den sin Herre der,
Sin Frelser og sin Ven.
Og Livsens Krone underskjon
Modtager den saa glad
Af ham, Guds egen kjære Søn,
I Zions gyldne Stad.

57. Aand og Naade. (160.)

Aand fra Himlen, kom med Naade,
Kom med Liv og Lys herved;
Lad din Magt i Sjælen raade,
Gjør os vis til Salighed.
Livets Ord du selv forklare;
Lad det virke, hvad du vil,
Saa vi her dets Kraft erfare,
Fyld vor Sjæl med hellig Ild!

Søde Jesu, vi dig bede,
Kom med Lægedom og Fred;
Tal til os, som er tilstede,
Om din store Kjærlighed.

Gaa til hvert bedrøvet Hjerter,
Som paa Syndens Byrde bær,
Løs dem ud af Angst og Smerte,
O, tal Fred til Sjælen her!

Kom dog, kom, o Herre kjære,
Træng i vore Hjerter ind!
Styrk vor Tro og giv os mere,
Hellige vor Sjæl og Sind!
O, du maa dit Öre vende
Til vort længselsfulde Raab,
Nu fra Himlen Ild du sende,
Døb os her med Aandens Daab!

Hør vor Bøu, al Godheds Giver,
Fader, Søn og Helligaand!
Du, som var og altid bliver
Udræk nu din Almagtshaand!
Kom til gamle, kom til unge
I din Kraft og Herlighed,
At vi jublende kan sjunge:
Herren er paa dette Sted!

58. Hvile i Himlen. (96.)

Her maa jeg banke, bede,
Og ofte sukke, græde,
Men det er dog en Glæde,
Jeg snart skal komme hjem.

Naar Legemet henslummer,
Slumrer i min Grav;
Og sagte Vinde brise,
Der jeg har lagt min Stav;
Naar Blomsten paa min Gravhøj
Af Jorden vokser frem,
∴ Skal jeg hvile i mit Hjem. ∴

Nu frygter jeg ei Nøden,
Velkommen være Døden,
Snart rinder Morgenrøden,
Saa er jeg i mit Hjem!

Da vil mig Jesus pryde,
Da skal min Sjæl sig fryde,
Og Himlens Selskab nyde
Naar jeg er kommen hjem!

59. Hvor gaar du? (77)

Hvor gaar du, hvor gaar du, o Menneske sig,
Hvor fører din Vei, og hvor agter du dig?
Hvad søger du efter i Verden?
Hvad taler du om, og hvad tænker du paa?
Hvor har du din Skat, og hvad er din Attraa?
Hvor fører din rastløse Færden?

Ak, Sagen er vigtig, thi derpaa beror
Langt mere, end sikkert du aner og tror:
Din evige Fryd eller Plage.

Betænk dig, o Menneske, hvad du end er;
Om Alvor behøves, saa er det vist her,
Om Himmels Fred du vil smage.

Er Verden din Gud? nu, saa tjen da kun den,
Tag Afsked med Himlen, og tænk ei paa den!
Thi disse kan ikke forenes.

Er Jesus din Rigdom, din Lyst og dit Liv,
Saa tjen ham alene, i Synden ei bliv,
Thi begge de to kan ei tjenes.

Du maa dog engang ifra Verden gaa hen;
Men tænk, om du da ei har Jesus til Ven,
Til hvem vil du fly udi Døden?

Kom derfor idag hen til Frelserens Blod,
Han ogsaa mod dig er barmhjertig og god
Og frelser dig gjerne af Nøden!

60. Den sagte Stemme. (143.)

Naar Verden er lys som en klar Sommerdag,
Og alting i Livet gaar efter Behag,
Dog mere i Stormen paa Trængselens Vei
En sød Stemme hvisker: O, kom hid til mig!

Sagte og ømt, sagte og ømt
Trænger den lokkende Stemme sig ind.
Sagte og ømt, sagte og ømt,
Kjærligste Jesu! den Røst er jo din.

Naar samlet med Venner yi tilbeder Gud,
Og Hjertet i inderlig Bøn strømmer ud,
Naar Toner forenet til Lov hæver sig,
Da lyder det atter: O, kom hid til mig!

O, kom du til Jesns med hele din Sjæl,
I Medgang og Modgang, i Gry og i Kvæld;
Da skal, hvad end møder dig her paa din Vei,
Hin Røst altid hviske: O, kom hid til mig!

Naar Som'ren er over og Høsten forbi,
Og Vinterens Sne falder koldt paa vor Sti,
Hvor lykkelig Sjælen vil da føle sig,
Naar Stemmen ømt hvisker: Kom, Barn, hjem
til mig!

61. Stor Naade. (81.)

Bundløs Naade, er det saa,
Kan Barmhjertighed mig naa?
Kan min Synd tilgivet bli'?
Vil mig Gud fra Dommen fri?
Jeg, som Naaden agted ei,
Ofte spotted Herrens Vei;
Vil Gud agte paa mit Raab?
Kan der endnu være Haab?

Jesus! jeg har faret vild;
Red min Sjæl som Brand af Ild!
Uden dig jeg maa forgaa,
Kan ei for Guds Dom bestaa.
Tal min Sag, og gjør den god,
Løs og rens mig ved dit Blod;
Tag mit Hjerte, dan mit Sind,
Jeg vil evig være din!

O min Gud, ak, vær ei vred,
Frels mig af Barmhjertighed!
Vist jeg burde stødes bort,
For hvad jeg mod dig har gjort;
Men, o Gud, mig naadig vær
For din egen Søn saa kjær;
Fra din Himmeltrone høi
Öret til mig, Synder, bøi!

Gud, du er jo Kjærlighed,
Stor er din Barmhjertighed.
Du din Søn i Døden gav
Mig at fri af Helvedgrav;
Nu med udrakt Haand du staar,
Siger: Kom, mit tabte Faar!
Pris og Ære ske dig, Gud,
Al min Synd du sletter ud;

62. Hossianna. (155.)

- ∴ Raaber alle: Hossianna! ∴
Raab og syng af Hjertensfryd,
∴ Giver Jesubarnet Ære, ∴ ∴
Priser ham med Sangens Lyd.
Fred, Fred, Fred!
Salig Glæde allevegne
Vækkes ved det Budskab:
Fred, Fred, Fred!
O, raaber alle: Hossianna!
Raaber alle: Hossianna
Raab igjen! raab igjen! raab! raab igjen!
- ∴ Vidt og bredt paa Jorderige ∴ ∴
Toner ud det Julekvad;
∴ „Os idag en Frelser fødtes ∴ ∴
Herren Krist i Davids Stad.“
Fred, Fred, Fred!
Til hvert Hjerte lyder Sangen
Af hin Engleskare:
Fred, Fred, Fred!
- ∴ Ung og gammel, høi og ringe ∴ ∴
Glædes ved den Gave skjøn,
∴ Som os bragte Fredens Fyrste ∴ ∴
Jesus Krist vor Kongesøn.
Fred, Fred, Fred!
Endnu gaar han om paa Jorden
Og hans Engle synger:
Fred, Fred, Fred!

63. Herrens Hus. (156.)

Jeg gaar saa glad i Herrens Hus
Og lytter til hans Tjeners Ord,
Der fjernt fra Verdens vilde Sus,
Er mig det bedste Sted paa Jord.

Der i hans Hus og Helligdom
Prædikes Herren Jesu Krist,
Hans Lov skal hele Verden om
Forkyndes, til vi ser ham hist.

Jeg samles fro i Venners Kreds,
Hvor Ordet frit maa tales ud,
Dog er jeg allerbedst tilfreds,
Naar jeg med dem tilbeder Gud.

I Skov og Mark er sødt at gaa
Og lytte til Smaafugles Sang,
Men helst jeg vil i Templet staa
Og høre Salmetoners Klang.

Jeg glædes ved den friske Bris,
Og Bølgens Slag mod hjemlig Kyst,
Men lytte til Guds Lov og Pris
Er dog mit Hjertes største Lyst!

64. Vær stille for Herren.

II. 10.

O Sjæl som er nedtrykt af Sorger og Savn,
Vær stille for Herren og paakald hans Navn;
Er Troen end svag, saa du gjør det med Graad,
Han hører dog Sukket og sender dig Raad.

Vær stille for Herren,
Han vil dig kun vel;
Snart Lyset o, rinder
Og glæder din Sjæl.

Al Revselse synes, imens den er nær,
At være til Sorg og kun volde Besvær;
Men siden den bringer Retfærdigheds Frugt
Naar Barnet i Ydmyghed tager mod Tugt.

Det Ord kom ihu og vær ikke forsagt,
Din Fader dig elsker og holder sin Pagt;
Han ved, hvad der sikrest kan bringe dig frem
Paa Veien til Himlen, dit evige Hjem.

Histoppe ei findes Bekymring og Sorg,
Kun Fryd er tilhuse i Himmels Borg;
Men indtil du naar denne salige Havn,
Vær stille for Herren og paakald hans Navn!

65. Staa op og tal for Jesus.
(II. 3.)

Staa op og tal for Jesus,
Du, som blev kaldet ud
Fra Mørket og til Lyset,
Fra Satans Magt til Gud.
Fortæl de Uomvendte,
At Jesus, Synd'res Ven,
Et Offer var og villig bar
:, : Den Straf, som laa paa dem. :, :

Staa op og tal for Jesus
I Tillid til hans Ord,
At Mund og Visdom gives
Den Sjæl, som paa ham tror.
Forkynd det glade Budskab
I Troen paa hans Navn,
Om Trøst i Nød og Liv af Død,
:, : Om Frelse i hans Navn. :, :

Staa op og tal for Jesus,
Ophøi hans Naadesværk,
Det Ord vil Sjælen lette
Og gjøre Troen stærk.
Fortæl, du var en Synder
Fordømt, uren og arm;
Men alt hos Gud blev slettet ud,
:, : Han tog dig til sit Barn. :, :

Staa op og tal for Jesus,
Berøm hans Kjærlighed
Til den af Synden vakte.
Som længes efter Fred.
Og sig: Han vil modtage
Og frelse dig just nu;
For dig han led og bittert stred,
:,O Sjæl, kom det ihu!,::

Staa op og tal for Jesus
Endnu en liden Stund,
Snart vil du høre Ordet
Fra Herrens egen Mund:
Du var et trofast Vidne
For mig paa denne Jord,
Syng nu min Pris i Paradis
:,Iblandt Guds Børn i Kor!,::

66. Hvor er mit Barn.

(II. 7.)

O hvor er mit Barn i denne Nat,
Den Søn, som jeg har saa kjær,
Til ham var mit Haab i Livet sat;
Hvor mon han iaften er?

O, hvor er min Søn inat!
O, hvor er min Søn inat?
Jeg spørger med Graad, thi jeg har ham saa kjær.
O, hvor er min Søn inat?

Som Dreng var han engang ren og skjær,
Da han med mig knælte i Bøn;
Saa mild og god mod enhver især
Og mig en saa ædel Søn.

Ak, kunde jeg se mit kjære Barn
Saa ren som i fordums Tid!
Men ve! nu er han i Syndens Garn,
Usalig er al hans Id.

O, gaar dog og sig min stakkels Søn,
Jeg har ham endnu saa kjær,
O, søg ham op, det er min Bøn,
Og bringer ham hen til mig her!

67. Vær os nær.

(II. 8.)

Herre Gud, iblandt os vær,
Medens vi er samlet her,
Da skal vi af Hjertens Grund
Prise dig i denne Stund.
Blæs paa os med Naadens Vind,
Tag vort Hjerte ganske ind;
Gjør os til din Eiendom
Her udi din Helligdom.

Helligaand, lyt til vort Suk,
Kom og Hjerterne opluk,
Saa at her der gives Agt
Paa hvert Ord, der bliver sagt.
Hyrde, søg dit tabte Faar,
Som paa vilde Stier gaar;
Fri det ud af Angst og Nød,
Frels det fra den visse Død!

Ömme Frelser, Sjæleven,
Til dit Kors gaar Tanken hen,
Hvor du soned ud i Kval
Vore Synder uden Tal.
O, lad det med Ildskrift staa
Prentet dybt i Hjertets Vraa,
Hvad du led paa Golgatha,
Saa vort Blik ei gaar derfra!

Hellige 'Treenighed,
Send din Kraftes Aand herved!
Fyld vor Sjæl med hellig Ild,
Saa vi aldrig farer vild,
Men i Jesu Fodspor gaar,
Til vi hist for Tronen staar
Syngende i Englekor:
Halleluja! Gud er stor!

68. Min Frelser.

(II. 11.)

Jeg vil prise min Gjenløser
For hans store Kjærlighed,
Al min Synd han har udslettet,
Giver Sjælen Liv og Fred.

Syng, o syng om min Gjenløser,
Med sit Blod han købte mig;
Han fra Satans Magt forløser,
Ta'er vor Skyld og Straf paa sig.

Jeg vil prise min Gjenløser
For hans underfulde Magt,
Død og Helved han beseired,
Alting er ham underlagt.

Jeg vil prise min Gjenløser,
Som mig Liv og Seier gav,
Jeg ved ham kan triumfere
Baade over Død og Grav.

Ja, jeg priser dig, o Jesu,
For din Gang til Golgatha;
Hist jeg evig med de Frelste
Synger dig Halleluja!

69. Hvilket Svar til Jesus.

(II. 20.)

O, hvad vil du gjøre med Jesus?
Han beder dig komme til sig,
Sin Naade han tilbyder dig.
Vil du nu til ham gaa
Eller Naaden forsmaa?
O, hvad vil du gjøre med Jesus?

O, hvad vil du give til Jesus?
Han ønsker dit Hjerte at faa,
Thi frelses fra Synden det maa.
Vil du gi'e ham den Del
Eller tabe din Sjæl,
O, hvad vil du give til Jesus?

O, hvad vil du gjøre for Jesus?
Han be'er dig i Vingaarden gaa,
Belønning du sikkert vil faa.
Om trofast du bli'r,
Han Kronen dig gi'er,
O, hvad vil du gjøre for Jesus?

70. Kristi Blods Kraft.

(II. 14.)

Hvilken mægtig Kraft besidder
Kristi dyrebare Blod,
Da mit arme Hjerte kunde
Renses, læges, styrkes i dets Purpurflod.

Frelst hver Stund i Kraft af Blodet
Kjender Herren mig for sin ;
Pris og Ære være Jesus,
,,Jeg er hans, og han er min. ,;:

Fuld af Tillid til hans Løfter
Jeg med Bøn til Herren kom,
Ofred alt med Sjæl og Legem
Og ved Blodet gik ind i hans Helligdom.

Ved Bestenkelse i Hjertet
Friet fra den onde Lyst
Tjener jeg min Gud med Glæde,
Hviler salig som et Barn ved Fad'rens Bryst

Ja, den Kraft, som er i Blodet
Og i Jesu Kjærlighed,
Er fuld Renselse for Sjælen,
Gjør den lykkelig for Tid og Evighed!

71. Se den store. Dag.

(II. 16.)

Se, den store Dag frembryder,
Lyset glimter fjernt og nær;
Allevegne det gjenlyder:
„Gaa i Kamp med Kongens Hær!“

Følg det Kald, o Jesu Stridsmand,
Grib nu Aandens skarpe Sværd,
Tag Retfærdighedens Pantser. .
Skynd dig ud i hellig Færd!

Eders Hjerte ei forsage,
Jesus selv os fører an;
Legioner med ham drage,
Skal vi da ei holde Stand?

Modig fremad, Seiren vinker,
Løft dit Banner, Stridsmand bold!
Helveds Pile rundt os blinker,
Siukkes dog med Troens Skjold.

Snart du lægger ned dit Vaaben
Paa den store Konges Bud,
Da staar Himmelen dig aaben,
Jesus hente vil sin Brud!

72. Fly til Jesus.

(Il. 17)

Tag Morgenens Vinger og far nu afsted
Til Jesus, din Frelser, og Englene glæd;
En Kilde er aabnet ved Frelserens Blod,
Kom, to nu din Sjæl i den rensende Flod.

Tag Morgenens Vinger og fly,
Førend Mørket sig samler i Sky;
Fly nu bort fra hver Synd, som vil hindre dit Vel,
Og find hos din Frelser et Hjem for din Sjæl.

O, fly til din Frelser, han venter paa dig
Og alle Besværede kalder til sig.
Hav Tro til hans Naade og hjertelig bed,
Saa faar du Forladelse, Glæde og Fred.

Hvo hører og villigen lyder hans Røst,
Dem skjænker han Visdom og Styrke og Trøst.
Kom, kom ud af Synden, o tøv ikke der,
Fly hen til din Frelser, se, Enden er nær!

73. Sig et Ord for Jesus.

(11. 22)

Kom, sig et Ord for Jesus,
Din Frelser og din Ven,
Fortæl os, hvad han gjorde,
Da du til ham kom hen.

O, sig et Ord for Jesus,
Du glæder os derved,
Et lidet Ord for Jesus,
O, pris ham eller bed!

Kom, sig et Ord for Jesus,
Som al din Synd forlod
Og Naade dig forhverved
Med sit Forsoningsblod.

Kom, sig et Ord for Jesus,
Din Skyld han sletted ud;
Ham pris af ganske Hjerte
For Barneret hos Gud.

Kom, sig et Ord for Jesus,
Selv om din Tro er svag,
Kom tal, hvad Hjertet føler;
Kom, sig et Ord idag.

74. Det Jesu „Kom“.

(11. 26).

Det Jesu „Kom“ er sødest
Af alt, hvad han har sagt,
Thi alle Løfters Fylde
Er udi det nedlagt.
I Kamp, i Tvivl og Kummer
Naar Storme om os gnyr,
Det søde „Kom“ vi hører
Og hen til Korset flyr.

∴ Kom o kom til mig,
Du, som er besværet, kom, o kom til mig!∴

O Sjæl, hvi vil du vende
Dig bort fra saadan Ven?
Nei, klyng dig heller til ham,
Hvor vil du ellers hen?
Du siger: Jeg uværdig,
En Synder saa uren,
Kan jeg faa gaa til Jesum
Med al min Brøst og Men?

Det er just dig, han kalder,
Til dig han siger: Kom!
Saa hør da nu og skynd dig,
Fra Syndens Vei vend om!
O sig: „Jeg vil gaa til ham!“
Ja, gaa og gjør det nu,
At spille Naadetiden
Du angre vil med Gru.

75. Vi priser dig.

(II. 27.)

Vi priser dig, o store Gud,
Som sendte Frelsens Budskab ud,
Og satte arme Sjæle fri
Fra Satans Aag og Tyranni.

O hvilken dyb og salig Fred
Udstrømmer fra Guds Kjærlighed;
Naar den indtager Sjæl og Sind,
Da drager Glæden ogsaa ind.

Det dyrebare Jesu Blod
Blev os en hellig Renseflod;
Deri er fuld Forladelse,
Og Sjælen toes ren som Sne.

Hvad kan det skade Herrens Flok?
I Kristi Naade har den nok!
En frigjort Sjæl er lykkelig
Paa Jorden og i Himmerig.

76. Der er Liv i et Blik.

(II. 31.)

Der er Liv i et Blik paa det blødende Lam,
Der er Frelse, o Synder, for dig.
Hev dit Öie til Korset i Tro og bliv frelst,
Se til ham, som led Døden for dig.

Se, se, se og lev!
Der er Liv i et Blik paa det blødende Lam.
Der er Frelse, o Synder, for dig!

Hvorfor hang vel Guds Søn hist paa Golgatha
Kors,
Hvis din Straf ei paa Jesum er faldt?
Hvorfor flød fra hans Saar det uskyldige Blod,
Hvis din Syndeskyld ei er betalt?

Ingen Angerens Taare forsoner vor Synd,
Ingen Bøn, kuns det frelsende Blod:
Fly til ham, som udgjød det, o fly denne Stund,
Lad dig to i den rensende Flod!

O betvivl ei, at Blodet udsletter din Skyld,
Husk, hvad Gud selv i Ordet har sagt:
Hans besluttede Raad blev ved Sønnen udført,
Alt er gjort og Forsoning fuldbragt.

77. Mit himmelske Hjem.

(II. 22.)

Underfulde Himmelhjem,
Hvor jeg skuer Frelseren.
Jesus Kristus gik i Døden
For at frelse mig af Nøden
Og mig købe Himlens Fred,
∴ Under af Guds Kjærlighed! ∴

Underfulde skjønn Land,
Hvor det rene Livsens Vand
Vælder ud fra Herrens Trone;
Der Guds Børn med Jubeltone
Priser og ophøier ham,
:: Herren Jesus, det Guds Lam. ::

Underfulde Zions Stad,
Hvor de Frelstes Skare glad
Svinger sine Seierspalmer,
Og hvor Lov- og Takkesalmer
Toner ud i salig Fryd
:: Som de mange Vandes Lyd. ::

I det ny' Jerusalem
Er hint skjønn Himmelhjem;
Maatte jeg for evig være
Samlet der med mine Kjære
For din Trone store Gud,
:: Smykket som en Jesu Brud. ::

78. Han er nær.

(11. 36.)

En Himmel er at vinde,
O Sjæl, du det besinde,
Hos Gud er Hjælp at finde,
Han er nær, han er nær.

Mod Maalet raskt du ile,
Ei frygte eller tvivle,
Snart faar du evig Hvile,
Gud er nær, Gud er nær,

Skynd dig Prisen at vinde,
Hjælp hos Gud er at finde
I mod Maalet til det skjønne klenodii
Hist er Glæde ivente,
Frydens Harper er stemte,
Sangen lyder høit i liflig Harmoni.

Om du med Jesus følger,
Han ei for dig sig dølger
Selv paa de vilde Bølger,
Han er nær, han er nær!
Den Stund du det behøver,
Han ei med Hjælpen tøver,
Skjønt tidt han Troen øver;
Gud er nær, Gud er nær.

Hist i vor Faders Rige
Skal aldrig Suk opstige,
Bekymring der maa vige;
Gud er der, Gud er der!
O hvilken Fryd og Glæde
Hen for hans Aasyn træde
Og evigt ham tilbede;
Gud er der. Gud er der!

79. Kald til den Uomvendte.

(II. 53.)

Jesus beder dig igjen:
Kom til mig, din bedste Ven!
Synder, kan du ham modstaa
Og paany hans Kald afslaa?

Vend dit Blik til Korsets Træ,
Der han hænger blødende!
Sig, hvi han korsfæstet var?
Al din Syndeskyld han bar!

Skal din Frelser lide saa,
Og du her i Synden gaa?
Skal han dø af Kjærlighed,
Og din Trods dog vare ved?

O, betænk dig, Sjæl, vend om!
Snart du føres frem til Dom,
Hvordan skal du da bestaa,
Naar ei Naade er at faa?

Arme, dyrekjøpte Sjæl,
Du kan faa i Frelsen Del;
Gud det siger i sit Ord,
Salig er du, om du tror!

80. Jeg er salig i Jesus.

(II. 41.)

O, jeg er saa salig i Jesus,
Hans Blod al min Skyld har betalt;
Jeg græder og synger af Glæde,
Thi Gud har nu udslettet alt.

O, jeg er saa salig i Jesus,
Fordi han har gjenløst min Sjæl,
Og købt mig en Plads i sin Himmel,
Ja, han har gjort alle Ting vel,

O, jeg er saa salig i Jesus,
Og lever i Tro paa hans Navn,
Jeg ved nu, at alt, hvad han sender,
Det er til mit evige Gavn.

O, jeg er saa salig i Jesus,
Fordi jeg tør kalde ham min;
Nu vil jeg ham elske og tjene
Af hele mit Hjerte og Sind.

O, jeg er saa salig i Jesus,
Og er det nu saa her paa Jord,
Hvad maa det da blive i Himlen
At sidde som Gjæst ved hans Bord!

81. Ved Korset er Rum.

(11. 38.)

Gaa til Jesus, hvo du er,
Ved hans Kors er Rum.
Sig ham, hvad du trænger her,
Ved hans Kors er Rum.
Bange Sjæl, forjag al Tvivl,
Han din Nød afhjælpe vil,
Naar du ham vil høre til,
Ved hans Kors er Rum.

Skynd dig, Vandrer, dvæl nu ei,
Ved hans Kors er Rum.
Der er Farer paa din Vei,
Ved hans Kors er Rum.
Kummerfuld, betynget, træt,
Jesus gjør din Byrde let,
Hvile er for dig beredt,
Ved hans Kors er Rum.

Arme Synder, kom idag,
Ved hans Kors er Rum.
Naadens Budskab glad modtag,
Ved hans Kors er Rum.
Drik af Livsens Kildevæld,
Rig og fattig, fri og Træl,
Der er Frelse for hver Sjæl,
Ved hans Kors er Rum.

Saligt Budskab for enhver:
Ved hans Kors er Rum.
Kommer hid fra fjernt og nær,
Ved hans Kors er Rum!
Jesu Frelsesværk er gjort,
Han har aabnet Himlens Port,
O hvad Kjærlighed, hvor stort!
Ved hans Kors er Rum.

82. Beula Land.
(II. 51.)

Jeg har nu naaet det skønne Land,
Hvor Hjertet sættes ret i Brand,
Og Kjærligheden gjør os fri,
Saa Synd og Mørke er forbi.

O Beula Land, du søde Land!
Fra Pisgæ høie Tinders Rand,
Jeg skue kan det Kanaan,
Som er mit rette Fædreland.
Der evig fro jeg snart skal bo,
Hvor ei forstyrres kan min Ro.

Her Jesus ved min Side gaar,
Og mangt et venligt Ord jeg faar,
Jeg føler nu, han har mig kjær,
At jeg paa Himlens Grænser er.

Her strømmer ned en liflig Bris,
En yndig Duft fra Paradis,
Her er et evigt Blomsterland,
Her flyder altid Livsens Vand.

Jeg ser de Zephyrs gaa forbi,
Jeg hører Himlens Melodi
Fra det hvidklædte Sangerkor,
Som der i Himmelglæden bor.

83. Har du Rum for Jesus.

(Il. 71).

Har du Rum hos dig for Jesus,
Han, som døde for din Synd?
Nu han banker paa dit Hjerte,
Vil du lade ham gaa ind?

Rum for Jesus, Ærens Konge,
Skynd dig, nu han nærmer sig,
Sving nu Hjertedøren aaben,
Sig: Kom, Jesus, ind til mig!

Rum du har for Gods og Ære,
Ei for den korsfæstede,
Han kan ei faa Lov at være
I den Sjæl, han reddede.

Har du ei lidt Tid for Jesus,
Nu han kalder, gjør dig fri,
O, benyt vel Naadedagen,
Snart den være kan forbi.

Giv nu Tid og Rum for Jesus,
Se, hans Kald til dig er vendt;
Snart vil Dødens Engel komme,
Da er Jesu Forbøn endt.

84. Det Halve ei fortalt.

(II. 62)

Jeg har læst om en Stad i det fjerne,
Som er yndig, af Kjærlighed fuld;
Jeg har læst om dens Mure af Jaspis,
Om dens skinnende Gader af Guld;
Om en Flod fuld af levende Vande,
Hvilke flyder lig Krystallet klart;
Men det halve af Pragten i Staden
Er Mennesket aldrig fortalt.

∴ Det halve er ei fortalt ∴
Det halve af Pragten i Staden
Er Mennesket aldrig fortalt.

Jeg har læst om en Bolig i Himlen;
At der Jesus bereder et Sted,
Hvor hans Børn, som nu tror her i Livet,
Skal evindeligt hvile i Fred.
Der ei Synd eller Sorg faar indtræde,
Der ei findes en Syg eller Halt;
Men det halve af Glæden, som skjænkes,
Er Mennesket aldrig fortalt.

Jeg har læst om den hvidklædte Skare,
Som med skinnende Guld kroner gaa;
De er komne fra Jordlivets Trængsel,
Men nu rundtom Guds Trone de staa.
Der de evig skal synge om Lammet,
Som med Blodet vor Synd har betalt;
Men det halve, af hvad han dem købte,
Er Mennesket aldrig fortalt.

Jeg har læst om en naaderig Frelser,
Som forlader al Synd, om end stor;
Evig Glæde og Fred vil han give
Til enhver, naar de kun paa ham tror.
Han vil staa ved vor Side i Striden
Og vil søge vort bedste i alt;
Men det halve, af hvad han vil gjøre,
Er Mennesket aldrig fortalt.

85. Vor Hjælp er hos Gud.
(11. 62.)

Naar Herren i Himlen bøier sig ned
Og giver vor Sjæl sin Glæde og Fred,
Da frygter vi selv ikke Dødseng'len's Bud,
Lad komme, hvad vil, thi vor Hjælp er hos Gud.

I Modgang og Sorg er Hjertet beklemt,
Og let vi os tror af alle forglemt,
Dog aldrig vi raaber forgjæves om Trøst,
Thi Fad'ren i Himmelen hører vor Røst.

Naar nagende Tvivl forstyrrer vor Ro,
Saa Sjælen anfægtet ikke tør tro,
Da kommer Gud selv os til Hjælp i vor Nød
Og minder os kjærlig om Frelserens Død.

Enhver, som har Jesus hjertelig kjær
Og taler for ham til Syndere her,
Erfarer selv Sandheden af det Guds Ord,
At Herren er med sine Vidner paa Jord.

Vor trofaste Gud os kalder tilsidst
Fra Trængselens Land til Salighed hist,
Og medens vi gaar gennem Dødsskyggens Dal
Hans Kjep og hans Stav sikkert trøste os skal.

86. Naar du er nær.

(11 84.)

Naar du, o Jesu, er mig nær
Og bringer Trøst til mig,
Da gjør mig intet her Besvær,
Jeg lægger alt paa dig.

Midt i Storm gaar jeg trygt,
Uden Vaklen eller Frygt,
Snart jeg naar en sikker Havn,
Thi om jeg ham ei ser.
Er min Fører mig dog nær,
Jeg gaar frem i Tro paa hans Navn.

Ei frygter jeg for Verdens Spot,
Naar jeg kun ser dit Smil,
Og bytter ei for Rigmands Slot
Min Barneret dertil.

Til dig min Tillid jeg har sat
Just fra den Glædesdag,
Da al min Synd blev mig forladt,
Og du antog min Sag.

Nu frygter jeg for intet mer,
Jeg har en trofast Ven,
Som baade rig og mægtig er
Og har et herligt Hjem.

Deroppe i min Faders Hus
Er mig beredt et Sted;
Hvor usselt er dog Jordens Grus
Mod Himlens Herlighed!

87. Herre, vi dig bede.
(Il. 73.)

Herre, vi dig bede,
Kom iblandt os her,
Lad din Aand os lede,
Som forsamlet er.
Tal igjennem Ordet
Til hver Sjæl især,
Saml om Naadebordet
Dem, som har dig kjær.

Kom og sig de arme,
Som gaar uden Haab:
Du vil dig forbarme,
Høre deres Raab.
Smelt hver Synders Hjerte
Med dit Naadesbud;
Trøst dem i sin Smerte,
Slet al Skylden ud.

Hjælp os trolig stride
I din Kraft hver Dag,
Og med Jesus lide
For den gode Sag.
Lad hans Saar og Vunder
Altid for os staa,
Saa vi alle Stunder
Trøst derved kan faa.

Naar vi for din Trone
Engang kaldes frem,
Giv os Livsens Krone
I de Frelstes Hjem.
Da med Engletunge
I dit Himmelkor
Skal vi evig sjunge,
Herren Gud er stor!

88. Gud Fader kjær.

(II. 82.)

Gud Fader kjær, som var og er
Vor Tilflugt og vor Glæde!
Vi med et inderligt Begjær
Hen for dit Aasyn træde;
Lyt til vor Røst,
Skjænk Kraft og Trøst
Ved Ordet, som forkyndes her;
Kom, Herre, og iblandt os vær!

Din Villie ske med os, o Gud,
Som her dit Navn lovprise;
Hjælp os at agte paa dit Bud
Og det i Gjerning vise.
Forøg vor Tro,
Fæst hos os Bo,
Uddriv alt Urent af vort Sind,
Og tag nu Hjertet ganske ind!

Vi giver os til dig idag
For ydmygt dig at tjene;
Vort Hjertes Offer nu modtag
Og os ny Kraft forlene!
Send Aanden ned,
Salv os dermed,
Dit Frelsesværk i os fuldkom,
Og gjør os helt din Eiendom!

89. Sig alting til Jesus.

(II. 91.)

Sig alting til Jesus,
Han kjender dig saa vel,
Han ved, hvad der ængster
Og trykke kan din Sjæl.
Om dine bedste Venner

Dig end kan misforstaa,
Din Jesus dig dog kjender,
Til ham du trygt kan gaa.

Bli'r Veien dig ensom
Og tornefuld og trang,
O, sig det til Jesus,
Han vandred den engang.
Han dig en Ven vil være,
At du ei ensom gaar,
Og ømt i Favn dig bære
Og læge dine Saar.

Den ringeste Smaating,
Som kommer i din Vei,
O sig det til Jesus,
Saa vil han hjælpe dig!
Thi intet er for ringe,
At Frelseren betro;
Nei, sig det kun til Jesus,
Saa faar dit Hjerte Ro.

90. Fra Jorden til Himlen. (II. 96.)

Løst jeg er fra Dødens Lænker,
Jorden svinder for mit Blik;
Nu Farvel med Nød og Trængsler,

Striden endt, jeg Seier fik.
Dødens Vælde Magt ei havde,
Thi mig frelste Jesu Blod;
Hist paa Korsets Træ han lagde
Dødens Konge under Fod.

Hvor sødt paa Englevinger,
Mod Hjemmet jeg mig svinger,
Til Herlighed at føres,
Hvor Serafsange høres.

Hjemad, opad mod det Høre
Gaar min Flugt til Paradis,
Om mig tusind Stjernerns Øie
Funkler til sin Skabers Pris.
Gjennem hine Lysets Zoner,
Fulde af en himmelsk Duft,
Alt Jehovas Lov udtoner
Opad paa min lette Flugt.

Alle Himle Gjenlyd giver
Af „Guds Sønners“, Jubelsang
Over dem, som frelste bliver,
Af Dødsdalen mørk og trang.
Glad jeg ser de Seiershære
Hisset i mit Himmelhjem,
Hvor de giver Lammet Ære,
Som fra Mørket løste dem.

91. Frelser mer end Liv.

(Il. 98).

Frelser, mer end Liv for mig,
Jeg forlader mig paa dig;
Hold mig ved dit dyre Blod
Altid nær ved Korsets Fod.

Hver en Dag, hver en Stund
Hjælp, at jeg af Hjertens Grund
Elsker dig, o Jesu min,
Lad mig altid være din.

Gjennem dette Støvets Land
Led mig kjærlig, Frelsermand!
Hvis jeg skal din Himmel naa,
Maa du aldrig fra mig gaa.

Maatte jeg alt mer og mer
Dig af Hjertet have kjær,
Indtil jeg i Himmerig
Bliver dig for evig lig.

92. Herrens Pris.

(Il. 93.)

Du, Jesu Navn, høilovet vær!
Fald Engle for ham ned;
Han alle Kongers Konge er
O, kron ham og tilbed!

I Jordens Folk fra Pol til Pol,
Snart skal I paa hans Bud
Fremstilles for hans Dommerstol,
Thi lyd ham, han er Gud.

Nu med den frelste Skare hist
Syng høit paa deres Vis:
Høilovet være Jesu Navn,
Som vandt os Paradis!

93. Bed uden Afladelse.

(II: 97.)

Broder, naar din Vei er ensom,
Og det er saa mørkt om dig,
Medens tunge Uveirsskyer
Hastigt nærmer sig;
Broder, hold da ved at bede,
Suk til Gud hver Dag og Stund,
Han med Hjælpen staar tilrede,
O Broder, bed du kun!

Naar der atter kommer Solskin,
I hvis Lys du vandrer trygt;
Naar din Tro har Seier vundet
Over al din Frygt;
Broder, hold da ved at bede

Til hver Tid og paa hvert Sted,
Det forhøie vil din Glæde.
O Broder, vaag og bed!

Kom ihu, du er en Pilgrim
Og paa Reisen til dit Hjem,
Bed saavel i Sorg som Glæde,
At du vel naar frem!
Gud skal skjænke Kraft i Striden
Og oplyse klart din Vei,
Ved dens Ende vil han siden
Optage dig til sig.

94. Der er Naade for dig. (11. 99.)

Kom, Synder, til Herren og tro paa hans Navn,
Hvis Kjærlighed baned dig Vei
Til Frelsens og Fredens lyksalige Havn;
O kom, der er Naade for dig.

Ja, der er Naade for dig,
Ja, der er Naade for dig,
Thi Jesus led Straffen i Alles Sted,
Ved ham er der Naade for dig.

At leve i Synden det fører til Død
Og ender med Helvedes Kval;
Men endnu tilbydes dig Frelse af Nød
Og Adgang til Himmelenes Sal.

Hvi nøler du længer, udvælg nu din Del
Med Jesus til Frelser og Ven;
Han ofred sit Liv for din fattige Sjæl,
O, vil du ei give ham den?

Betænk vel din Fare, husk, Livet er kort,
Og snart lyder Dødsklokkens Slag,
Da tillukkes for dig den himmelske Port;
O kom, mens det heder idag!

95. Har du Mod

(11. 92.)

Har du Mod at følge Jesus,
Spørges der saamangen Gang;
Hør dog nu et andet Spørgsmaal
Fremstilt i min simple Sang:
Har du Mod at blive borte,
Naar din Konge kalder dig,
Kalder dig til evig Glæde,
Evig Salighed hos sig?

Har du Mod at vælge Døden,
Naar dig Livet bydes end,
Har du Mod at lade Jesus
Uhørt vende om igjen?
Har du Mod at vende Ryggen

Til Guds Riges Bryllupssal,
Og istedet vandre sorgløs
Mod et Dyb af evig Kval?

Har du Mod til endnu drømme
Om et Liv af Lykke her,
Skjønt du ved og ser det ofte,
Hvor ustadig Lykken er?
Rigdommen snart tager Vinger,
Glædens Roser falder af,
Og du kastes om i Verden
Som et Splint paa stormfuldt Hav!

Har du Mod at nærmes Graven
Uden noget grundigt Haab,
Mod, naar engang Dødens Engel
Kommer med sit Alvorsraab?
Har du Mod at slaa i Veiret
Herrens Naadekald og Bud,
Har du Mod til uden Jesus
At gaa frem for Himlens Gud?

O, besind dig, end han venter,
Kalder dig i Naade nu;
Skal hans Aand forgjæves kalde,
Kjære Sjæl, hvi venter du?
Lyt dog til hans Bøn og Raaben,
Hør, ak, hør, han banker end!
Har du Mod til læng're lukke
Hjertets Dør for denne Ven?

96. Unge Kristen.

(II. 100.)

Unge Kristen, du, som nys har fundet
Fred med Gud igjennem Jesu Blod,
Pris din Gud for Seiren, du har vundet,
Og til Kamp paany sank Kraft og Mod!
Stort er Maalet, hvorfor du skal stride,
Herlig Lønne, som hist venter dig;
Jesus lover, om vi med ham lide,
Skal han evigt glæde os hos sig.

Trang er Veien, som til Maalet leder,
Mørk er Verden, fuld af Synd og Sorg;
Men en Stjerne klart sit Skin udbreder
For at lyse dig til Himlens Borg.
Denne Stjerne er Guds Ord, det rene,
Det skal vise dig den rette Vei;
Unge Kristen, lad det Ord alene
Styre, tvinge, hjælpe, styrke dig!

Naar din Fiende udlægger Snarer
For at fange dig i Syndens Garn,
Fly til ham, som Israel bevarer,
Han til Seier føre vil sit Barn.
Jag mod Maalet, lad dig intet hindre,
Raab til Gud om Hjælp af Hjertets Grund;
Kronen kan du hisset se at tindre!
Vær blot tro endnu en liden Stund.

97. Vaag, o Sjæl, og bed.
(II. 46.)

Önsker du en større Fylde
I din Sjæl af Kjærlighed?
Vil du Jesus trolig hylde,
Følge villig i hans Fjed?
Önsker du et Liv at føre,
Som din Frelser glædes ved?
O, saa hør, hvad du bør gjøre:
Vaag, o Sjæl, og bed!

Gjør som Fugl i Morgenstunden,
Syng din Skaber Lov og Pris,
Og naar Dagen er henrunden,
Syng igjen paa samme Vis.
Søg din Jesus mer at ligne,
Gjør hans Villie paa hvert Sted;
Snart du maa i Døden blegne,
Vaag, o Sjæl, og bed!

Synes Veien trang at være
Og vil Sorg dig trykke ned,
Tænk da paa din Frelser kjære,
Som paa Korset for dig led.
Nu han atter har sit Sæde
Hist i Himlens Herlighed;
Vil du ogsaa naa den Glæde?
Vaag, o Sjæl, og bed!

Vaag, indtil du staar for Tronen
Smykket i den hvide Dragt,
Bed, til du erholder Kronen,
Som i Himlen er henlagt;
Der, hvor ingen Klage høres,
Men hvor alt er Fryd og Fred;
Snart din sidste Taar' aftørres;
Vaag, o Sjæl, og bed!

98. Velkommen hjem.

(ll. 57).

I Himlen er en gylden Stad,
Hvor Herren Jesus bor,
Der skal jeg engang mødes glad
Af Engles Jubelkor.

Velkommen hjem! de vil synge glad,
Velkommen hjem! de vil synge glad,
Ja, Engle vil staa paa den himmelske Strand
(Og synge Velkomstsang.
Velkommen hjem! Velkommen hjem!
Ja, Engle vil staa paa den himmelske Strand
Og synge Velkomstsang.

For hver en Sjæl, som kommer did
Fra Jordens lave Dal,
Hvor den har stridt den gode Strid,
Det Kor istemme skal.

Der synge de den nye Sang,
Som de fik her saa kjær,
Om Verdens Frelser, det Guds Lam,
Hvis Blod vor Talsmand er.

Men ak! saamangen Sjæl vil vist
En anden Hilsen faa;
De har foragtet Herren Krist,
Og hvo kan da bestaa?

Hjælp os af Naade, gode Gud,
At vi maa samles der,
Hvor Velkomstsangen toner ud
Fra Himlens Englehær!

99. Frihedsborgen.

(ll. 44.)

Hvor godt det er at staa ved Korsets Fod
Og bygge alt sit Haab paa Jesu Blod,
Det er min Frelsesark, min Frihedsborg,
Hvor jeg kan trodse Satan, Synd og Sorg.

Hvor godt at gjemme sig i Jesu Saar,
Hvor Lovens strenge Krav mig aldrig naar;
Hans Vunder klæder mig i Uskyldsdragt,
Og Blodet frelser mig fra Syndens Magt.

Hvor godt at søge Ly i Frelsens Havn
Og hvile trygt som Barn i Fad'rens Favns;
Naar Trængsels høie Bølger om mig slaar,
Paa Klippegrund mit Troesanker staar.

Hvor godt at være en af Herrens Hjord
Og daglig mættes ved hans Naadesbord!
Der faar jeg alt af ham i Overflod
Med Syndsforladelsen i Lammets Blod.

Hav Tak, o Jesu, for din Kjærlighed
Den er min Frihedsborg, mit Tilflugtsted;
Tak for din bitre Ve paa Golgatha,
Der købte du mig fri, Halleluja!

100. Kjæmp for Kronen.

(II. 59.)

Irgen naar frem til den evige Ro,
Som sig ei vældig fremtrænger;
Sjælen maa udstaa en Kamp for den Tro,
Hvoraf vor Salighed hænger.
Porten kaldes trang, og Veien hedder smal,
Dog kan Herrens Naade aabne Himlens Sal,
Men her gjælder trænge, ja, trænge sig frem,
Ellers gaar Prisen forloren.

Alt vil dig hindre, gjør Modstand, min Sjæl,
Satan ei Naaden dig under,
Træng gjennem alt, der kan hindre dit Vel,
Kjæmp allevegne og Stunder.
Lyd ei Verdens Røst, som siger: „Følg med os!“
Bryd dig aldrig om dens Mishag eller Ros;
Nei, for Himlens Skyld, hav din Sjæl mere kjær,
Strid i Guds Kraft for din Krone.

Herlighedskronen er værd al din Flid,
Værd al din Bøn og din Længsel,
Ingen det angrer, som vel kommer did,
Kronen fortjener din Trængsel.
Derfor vaagn nu op, i Bøn til Jesum kom,
Gjør dig rede til at møde for Guds Dom,
Bryllupsklæder fordres af dig og enhver,
Som ind i Staden vil komme.

Aldrig du havner i Himmels Land,
Tro kun, o Sjæl, hvad jeg siger!
Aldrig du ankrer paa Saligheds Strand,
Om du fra Troen bortviger.
Du maa gaa til Gud, saafremt du reddes skal,
Derfor, kjære Sjæl, opreis dig af dit Fald;
Bedre dig og tro Jesu liflige Ord,
Han selv er Livet og Veien.

101. Himmelporten. (3.)

En Port til Himlen aaben staar,
Hvor Jesu Kors nu tindrer,
Derfra en Straaleglands udgaar,
Som Sorg og Smerte lindrer.

O hvilken Naade stor og rig,
At Porten aaben staar for mig,
For mig, for mig,
Den aaben staar for mig!

Den Port for alle aabnet er,
Som sig fra Synden vender,
Som har sin Gud og Frelser kjær
Og Troens Bøn opsender.

O, kjæmp alvorlig og træng ind,
Mens Naadens Dør er aaben,
Tag Korset op og Kronen vind
Med Herrens egne Vaaben.

Ved Jordans Flod vi lægger ned
Hvert Kors og hver en Byrde,
Og Livsens Krone i det Sted
Modtager af vor Hyrde.

102. Redningsbaaden. (5.)

Lysglimt i Mørket, Brødre, frygt nu ei mer,
Se op til Morgenstjernen, Redning er nær;
Vraget er synkefærdigt, kald alle Mand,
Kommer ned i Redningsbaaden, hist seer vi Land

Ro, ro for Land, Brødre, ro, ro for Land,
Sikker er Redningsbaaden, frelses vi kan;
Kjæmper for Livet, Brødre, hjælp til alle Mand,
Bryd igjennem Braad og Brænding, nu ser vi Land!

Bliv ei paa Vraget, Broder! tænk paa dit Vel!
Sikker er Redningsbaaden, frels nu din Sjæl,
Ser du ei Brændingerne? fly, mens du kan;
Farer truer, Døden venter, søg under Land!

Kom ned i Redningsbaaden, her er der Ly,
Høit gaar jo Søen, Brødre, hør Stormens Gny!
Ænds ei dens vilde Rasen, holder kun Stand,
Hisset ser vi Morgenstjernen, styr imod Land.

Skyerne spredes, Broder, opløft dit Blik,
Nu skinner Morgensolen, Mørket forgik.
Sikre i Redningsbaaden, syng alle Mand:
Pris og Ære, Halleluja! Vi er ved Land.

103. Kom hjem! (1.)

Kom hjem, kom hjem
Fra din vildsomme Gang,
Thi saa mørk var din Vei
Og saa ensom og lang.
O forvildede Barn!
Kom hjem, o, kom hjem!

Kom hjem! Kom, o kom hjem!

Kom hjem, kom hjem,
Du er saaret og træt,
Hør det salige Ord:
Nu er Frelse beredt!
O forvildede Barn!
Kom hjem, o, kom hjem.

Kom hjem, kom hjem
Fra din Trængsel og Nød,
Fra din Synd og din Skam,
Ja, fra aandelig Død!
O forvildede Barn!
Kom hjem, o, kom hjem!

Kom hjem, kom hjem,
Kom i Frelserens Favn,
Det er saligt at tro
Og bekjende hans Navn!
O forvildede Barn!
Kom hjem, o, kom hjem!

Kom hjem, kom hjem!
Nu din Fader dig ser;
O, han venter paa dig
Og saa inderlig be'er:
Mit forvildede Barn!
Kom hjem, o, kom hjem!

104. Jesus af Nazareth. (10.)

En Folkeskare samlet er,
Med raske Skridt den kommer nær,
Sig, hvorfor her I sammen kom
Og Dag for Dag nu vandrer om?
.: Hør Folkets Raab paa Vei og Sti:
„Jesus af Nazareth gaar forbi!“ : :

Ja, Jesus var det, som gik om,
Og bragte Hjælp, hvorhen han kom,
Helbredet Sygdom, lindred Nød,
I Sorgen himmelsk Trøst indgjød,
.: Saa Blind og Døv glad stemte i:
„Jesus af Nazareth gaar forbi!“.::

Endnu fra Hus til Hus han gaar,
Saa kjærlig han for Døren staar;
Han banker paa og byder dig
En Plads hos sig i Himmerig.
.: Med Glæde Raabet hører vi:
„Jesus af Nazareth gaar forbi!“.::

O trætte Vandrer hør hans Røst,
Han skjænker Hvile, Naade, Trøst!
Hver skyldbelæstet Synder kom,
Undfly Guds Vredes strenge Dom!
.: Fra Syndens Lænker gjør dig fri:
„Jesus af Nazareth gaar forbi!“.::

Men vil du følge Syndens Sti,
Han gaar bedrøvet dig forbi;
Forgjæves lød hans Naadesraab,
Du gaar i Graven uden Haab.
∴ For sent, for sent, det da vil bli',
„Jesus af Nazareth gik forbi!“ ∴

105. Sikker i Jesu Arme. (11).

Sikker i Jesu Arme,
Tryg i hans ømme Skjød,
Finder jeg Hjælp i Farer,
Fristelser, Sorg og Nød.
Let bli'er min tunge Byrde,
Snart svinder Frygt og Tvivl,
Kun nogle Sorgens Taarer
Derefter Glædens Smil!

Sikker i Jesu Arme,
Tryg ved hans ømme Bryst,
Finder min Sjæl sin Hvile,
Søger den al sin Lyst.
Englenes Lovsang toner,
Hør deres Harpers Klang!
Rundt gjennem Himlens Sale
Lyder de Frelstes Sang.

Altid i Jesu Arme
Og i hans ømme Favn
Søger min Sjæl sin Tilflugt,
Har den sin sikre Havn.
Her tør jeg tryk og freidig
Vente min Herres Bud,
Snart vil hans Engleskare
Bære min Sjæl til Gud.

106. De Nittiogni. (14.)

Der var nittiogni, som alle laa
I den sikre Faaresti;
Kun et til Hjemmet ei vilde gaa,
Men vandred dets Dør forbi;
Det streifede om i Bjerg og Dal
∴ Og ændsed ei Hyrdens ømme Kald. ∴∴

, Herre, du har her de nittiogni,
Er de ikke nok for dig?“
Men Hyrden svarede: „I min Sti
Et Faar der end fattes mig.
Og ud i den vilde Skov jeg gaar
∴ At søge med Flid mit tabte Faar.“ ∴∴

Men ei nogen af de Gjenløste ved,
Hvor hans Gang var lang og haard;

De fatter aldrig, hvad Hyrden led
For at frelse det tabte Faar.
Han hørte dets Skrig snart hist, snart her,
∴ Nu var det i Angest og Døden nær ∴

„Herre, se disse Mærker af din Gang,
Er det Draaber af dit Blod?“
„Den Vei, jeg gik, var saa tung og lang,
Og Tornene stæk min Fod.“
„Din Haand har jo ogsaa mangt et Saar?“
∴ „Det Blod blev udgydt for mit tabte
Faar.“ ∴

Og straks gennem Bjerg og Da. og Skov
Nu et Raab til Himlen naar;
Det var en Jubel saa fuld af Lov:
„Jeg fandt mit fortabte Faar!“
Og Englene sang til Harpens Slag:
∴ „En Synder er født paany idag!“ ∴

107. Verdens Lys. (26.)

Gud i Naade Lyset sender,
Til sit Folk i Jordens Dal;
Men det Lys, han i dem tænder,
Her for Verden lyse skal.

Brønder Lampen din, o Broder,
Er dens Skin af rette Art?
Har du Olie, o, min Søster,
Saa din Lampe lyser klart?

Syndens Byrde mange knuger,
Sjæle er i Syndenød;
Bring dit Lys, hvor Mørket ruger,
Red en Sjæl af evig Død.

Tænd et større Blus, min Broder,
Lad det sees vidt og bredt;
Vidne om de store Gøder,
Gud for sine har beredt.

Liv og Vandel frit forkynder,
Hvad der i vort Hjerte bor;
Derved siges, hvad vi ynder,
Og hvad vi i Sandhed tror.

Skal ei Gud af dine Hænder
Kræve arme Synd'res Blod,
Se da til, at Lampen brænder,
Skinner klart for deres Fod.

108. Den himmelske Gjest.

(19.)

I den tause Midnats Time
For dit Hjertes Dør
Staar en Gjest og sagte banker,
Banker nu som før.
Har du hørt den stille Kalden
Dybt i Sjæl og Sind?
Det er Aandens Røst, som siger:
Gaa og luk din Frelser ind!

Luk ham ind, luk ham ind!
Det er Aandens Røst som siger:
Gaa og luk din Frelser ind!

Døden kommer snart til Hytten,
Snart til Kongens Borg;
Hjertets Dør forgjæves lukkes
For den bitre Sorg.
Jesus venter, mild og kjærlig,
Døren aabnes ei!
Sorgfuld han sig bort da vender,
Men den kolde Død gaar ei!

Da er Tid for dig at raabe,
Herre, luk mig ind!
Aabn nu for mig Himmelporten,
Jeg var altid din!
Ak, du Daare, ei den aabnes,
Svunden er hvert Haab;
Længe Jesus bad dig komme,
Nu han hører ei dit Raab!

109. Bring dem til Jesus. (29.)

Søg de Forvildede, arme Forførte,
Drag dem tilbage fra Afgrundens Rand!
Trøst de Bedrøvede, reis op de Faldne,
Bring dem til Jesus, som frelse dem kan!

Søg de Forvildede, før dem tilbage,
Jesus er Kjærlighed, bring dem til ham!

Skjøndt de foragter ham, venter han endnu,
Vil for dem aabne sin kjærlige Favn;
Bed dem saa inderlig, nød dem at komme
Hen til sin Frelser i Tro paa hans Navn!

Dybt paa hver Hjertebund findes der Streng,
Slappet ved Synden, dog stemmes de kan.
Rør dem med Venlighed, snart vil du finde,
Kjærligheds-Haand kan slaa Tonerne an!

Søg de Forvildede, Jesus det kræver,
Kraft vil han skjænke til alt, hvad han bød;
Vis dem til Frelseren, Veien er aaben,
Sig dem : For dig og for mig er han død!

110. Jeg har en Frelser. (30)

Jeg har en Frelser, i Himlen han beder,
Han taler min Sag, og jeg ved, han er min,
Og nu ved sin Aand han saa kjærlig mig leder,
Min Frelser er Jesus, o gid, han var din!

Jeg beder for dig, o, jeg beder for dig,
Ja, jeg beder for dig, jeg beder for dig!

Jeg har en Fader paa Himmels Trone,
Han elsker mig, hjælper mig, kalder mig sin;
Med Ære og Herlighed vil han mig krone,
O gid, at min Fader tillige var din!

Jeg har i Himmelen straalende Klæder,
Som toet i Blodet er hvidere end Sne:
O, maatte jeg hist i de Saliges Glæder
I saadan en Klædning, min Ven, dig faa se.

Jeg har en Fred, som i Verden ei findes,
Den fylder min Sjæl. gjør den salig og rig,
Hos Jesus alene den faaes og findes,
O, maatte den Fred blive skjænket til dig!

Har du faa't Naade, da sig det til andre,
Fortæl dem, hvad Frelseren gjorde for dig!
Og bed, at de ogsaa til Himlen maa vandre,
Thi Bønner vil høres, de hørtes for mig!

III. Ved Korsets Fod. (35).

Ved Korsets Fod hos Jesus
Jeg vil saa gjerne staa,
Der finder ieg en Klippegrund,
Som jeg kan hvile paa.

Der har jeg Hjem og Hvilested,
En stille sikker Havn.
Paa min Vandring i et fremmed Land
Gjennem Farer, Nød og Savn.

O Hjælp i Sjæleangst,
O trygge Tilflugtsted!
Ved Korsets Fod hos Frelseren
Der fandt mit Hjerte Fred.
Som Jakob i et natligt Syn
Saa Himlen aabne sig,
Kan jeg Stigen se fra Jesu Kors,
Hvor Guds Engle vinker mig!

Ei langt fra Korsets Skygge
Der er en aaben Grav,
Og rædsom mørk er Dødens Nat.
Som den omgives af;
Men mellem os er Jesu Kors,
I himmelsk Glans det staar,
Lig en Sjerne paa den mørke Vei,
Hvorfra Liv og Lys udgaar!

Med Troens Blik jeg stundom
Faar se paa Korsets Træ
Den Herre Jesus naglet fast
Og lide Dødens Ve.
O Under af Guds Kjærlighed!
O Naade høi og rig!
At min Frelser vilde dø
For en ussel Orm som mig!

Ved Korsets Fod hos Jesus
Der har mit Hjerte Fred,
Og aldrig mere vil jeg gaa
Fra dette sikre Sted.
Hvad Verden end kan byde mig,
Jeg agter alt for Tant,
Men jeg roser mig af Kristi Kors,
Hvor Fred med Gud jeg fandt!

112. Rum blandt Englene. (40).

Dagens klare Lys sig sænked
Og veg bort for dunkle Nat,
Da en sagte Hvisken hørtes
Fra et Barn saa blegt og mat:
„Moder! i den Stad histoppe
Med den store Englehær,
Og med skjønnne Perleporte.
Er der Rum for Mary der?“

Kom, der er Rum, ja, der er Rum,
Rum hos Guds Engle i Himlens Land,
Ja, der er Rum ja, der er Rum,
Rum hos de Frelste paa Jordans Strand.

„Ræk mig Haanden, Moder kjære,
Sæt dig her, men græd nu ei!
Du var vred, dengang du sagde,
Jeg var altid i din Vei.

Snart i Öiet dog jeg læste
At du dine Ord fortrød;
Moder, tænk ei derpaa mere,
Glem nu alt, naar jeg er død.“

„Men naar lille Søster kalder,
Og jeg kommer ei som før,
Naar hun her med Blomster leger
Ved vor lille Hyttes Dør;
Skjænd da ei paa hende, Kjære,
Husk, at jeg dig derom bad!
At vi mødes kan med Glæde
I den gyldne Himmelstad.“

Sine Hænder nu hun folded,
Gik til Ro i Jesu Navn;
Sjælen blev af Engle baaret
I den kjære Frelzers Favn;
Til den Stad med Perleporte
Og den store Englehær,
Hvor hun Harpen slaar og synger:
„Der er Rum for Mary der.“

113. Alt til Jesus. (54.)

Med al min Synd til dig
Jeg kommer, Jesu god,
At du kan rense mig

Udi dit dyre Blod;
Jeg kommer med min Synd til dig,
Thi Byrden er for tung for mig.

Mit Hjerte gi'er jeg dig,
Jeg kan det ei forstaa;
Det er saa fuldt af Svig
I hver en Krog og Vraa.
Jeg gi'er det, Jesu, i din Haand,
Forny det ved din Guddoms Aand!

Jeg gi'er dig al den Sorg,
Som trykker Sindet ned,
Og løber til din Borg
Med al min Sjæls Fortræd.
Ja, al den Sorg, der trykker mig,
Den lægger, Jesus, jeg paa dig.

Den Fred, jeg faar af dig,
Skal ofres dig igjen,
At den kan drage mig
Til dig i Himmelen.
Thi al den Fryd, du skjænker mig,
Skal drage Sindet mer til dig.

Mit Liv dig hører til,
Med alt, jeg har og er,

Jeg glad det ofre vil
Til dig, o Jesu kjær;
O, brug det som din Eiendom,
Bered mig for din Helligdom!

114. Paaskesang. (74.)

Jesus for os døde, blev i Graven lagt,
Paaske-Morgenrøde stod han op i Magt.

Hæv, min Sjæl din Vinge, bryd i Lovsang ud,
;: Lad den liflig klinge, ;:, ;: bær min Tak til Gud! ;:;

Stenen maatte vige, Vagten falder om,
Brudt er Mørkets Rige, Graven den er tom!

Himlen er nu vunden, Døren aaben staar,
Fast er Troesgrunden lagt i Jesu Saar.

Naadesolen rinder ud af Gravens Hjem,
Syndens Nat forsvinder, Dagen bryder frem.

115. I Himmelen er Hvile. (68.)

I Himlen er Hvile, den findes ei her,
Hvi skal jeg da knurre om Trængsel er nær!

Frygt ikke, min Sjæl, hvad end møde dig maa,
Snart Reisen er endt, og for Gud du skal staa!

Her Torne og Tidsler vil rundt om mig gro,
Dog skal jeg ei stedse her bygge og bo;
Jeg søger jo ikke en jordisk Juvel,
Du, Jesus, er ené min Fryd og min Del!

Ei Sorger og Trængsler mig nedbøie kan,
Naar Blikket er vendt mod det himmelske Land;
Om Taarer skal rinde paa Kinderne her,
Saa ved jeg, at Jesus aftørrer dem der.

Mit Hjerte og Hu er mod Himmelen vendt,
Derhen skal jeg flytte naar Striden er endt;
Og naar jeg omsider blandt Englene bor,
O, da skal min Tak og min Glæde bli'e stor.

116. Jesu Kjærlighed. (83.)

I Synd, i Mørke og Vantro jeg laa,
I Verdens Glæder der vilde jeg gaa;
:: Ei kjendte jeg Jusus, Nei, nei, nei!
Min Sjæl var langt borte fra Fredens Vei.::

Men Jesus raabte: „Kom herhen til mig,
Her har jeg Klæder og Krone til dig,
;: Du slipper mig ikke, Nei, nei, nei!
Kom, lad mig dig drage fra Syndens Vei“!.,:

Og Jesu Kjærlighed mig overvandt,
Hans Død og Forsoning mig fast til ham bandt;
;: Til Verden jeg siger: Nei, nei, nei!
Jeg vandrer ei mere den brede Vei!.,:

Nu vil jeg prise dit hellige Navn,
Du tog mig op i din kjærlige Favn;
;: Du vil mig ei slippe, Nei, nei, nei!
Du leder mig trolig paa Livets Vei.,:

117. Kun din Villie. (95.)

Din Vei, o Gud, ei min,
Jeg ønsker her at gaa,
Endog om Stien din
Mørk ofte synes maa.
Om knudret eller slet,
Den dog for mig er bedst,
Om kroget eller ret,
Den lønner allermest!

Ei selv jeg vælge tør,
Nei, vil ei, om jeg maa,

Gud, vælg du, hvad sig bør,
Da kan jeg rolig gaa.
Det Rige, jeg vil naa,
Er dit, saa lad min Vei
Og være din, at saa
Fra dig jeg vandrer ei!

Som du vil, Herre, giv
Af Glæde eller Sorg;
Om fattig eller rig,
Du være skal min Borg.
Din Villie kun, o Gud!
I alle Ting udfør;
O Herre! paa dit Bud
Jeg lever eller dør.

118. Ligne Jesus. (103.)

Jeg vil dig, Jesus, ligne
Og ganske være din.
O kom! min Sjæl velsigne
Og prent i mig dit Sind.
O, rens mit arme Hjerte,
Det gjør mig stor Fortræd,
Forvolder ofte Smerte
Og gi'er mig ingen Fred.

Jeg vil dig, Jesus, prise,
Med Bøn og Takkesang,
Og Lydighed bevise
I al min Vei og Gang;
Men for at kunne sjunge,
Som Lammet værdigt er,
Løs du, o Gud, min Tunge,
Min Pris til Himlen bær!

Jeg vil dig, Jesus, ære
Med Legem, Sjæl og Aand,
Forenet med dig være
I Kjærlighedens Baand.
Tag Jesus, hvad jeg eier,
Kun giv du mig dit Sind;
Hjælp, at jeg vinder Seier
Og naar til Himlen ind!

119. De Kristnes Fædreland.
(100.)

Hvor er de Kristnes Fædreland!
Mon Zions palmbevokste Strand,
Hvor Jordan endnu hvisker om,
At Jesus til dets Strande kom.
O nei, nei, nei!
Vort Fædreland, det er det ei.

Hvor Kristus og hvor Aanden bor,
Hvor Ordet fæster sig og gror.
Hvor Kjærlighedens Himmelsaft
I Sjælen giver Liv og Kraft,
Der er vort Land,
Ved Elbens eller Themsens Strand.

Dog kun i Himlen findes kan
Vort rette kjære Fædreland;
Hvor Engleskaren synger glad,
Der i vor Faders egen Stad,
Der er vort Hjem,
Der hos vor Gud i Himmelen!

120.. Kjærligheds Under. (99).

O, er det muligt, kan det ske,
At jeg, som gjorde Jesus Ve,
Kan Naade faa ved samme Blod,
Jeg ved min Synd udpresse lod?
O, er det muligt, kan det ske?
Faar jeg af Gud Forladelse?

Ja, Jesus kom af Kjærlighed
Og led for Synden i min Sted.
Hvo kan den Kjærlighed forstaa;
Selv Engle grunde maa derpaa.
O Under stort! Min Sjæl tilbed!
Lad Himlen selv istemme med!

Min Sjæl ved Afgrunds mørke Vraa
I Syndens Lænker længe laa,
Men Himlens Lys sig trængte ind
Og sprængte Fængslet ved sit Skin,
Og Lænken brast, saa fri jeg stod
Og fulgte Jesus med frit Mod.

Nu frygter jeg ei Død og Dom,
Fra Jesus fuld Forløsning kom;
Jeg Livet har i Jesu Blod,
Og deri finder Trøst og Mod.
Snart jeg for Jesu Blod og Saar
I Himlen Seierskronen faar.

121. Vær mig naadig. (23).

Vær mig naadig, Frelser kjære,
Hør min Bøn til dig:
Medens du til andre smiler,
Glæd da ogsaa mig!

Jesus, Jesus, hør min Bøn til dig:
Naar du andre kjærlig trøster,
Trøst da ogsaa mig!

Lad mig ved din Naadetrone
Finde himmelsk Fred,
Hver Gang jeg i barnlig Tillid
Ydmyg knæler ned.

Jeg paa intet andet stoler
I min Sorg og Nød
End paa dig, o Jesu kjære,
Og din bitre Død.

Du er Kilden til al Glæde,
Lys og Liv for mig.
Alt, hvad Jord og Himlen eier,
Intet er mod dig!

122. Jeg ved, han er min. (21.)

I Verden jeg søgte min Glæde og Lyst,
Skjønt smertelig Uro opfyldte mit Bryst;
Naar andre saa glad kaldte Frelseren sin,
Jeg sukked og ønsked: O gid han var min!
Ja, gid han var min, o ja, gid han var min!
Jeg sukked og ønsked: Gid Jesus var min!

Da hørte jeg midt i min Uro og Nød:
„Vor Synd blev udsonet ved Frelserens Død.“
Jeg spurgte mig selv: Er Forjættelsen din?
Og voved at haabe, at Jesus var min.
Ja, gid han var min, o ja, gid han var min!
Jeg voved at haabe, at Jesus var min!

O salige Stund, da min Synd blev forladt.
Og Sjælen af Jesus i Frihed blev sat!
Nu fylder hans Naade mit Hjerte og Sind,
Jeg haaber ei længer, jeg ved, han er min.
Jeg ved, han er min, o ja, Jesus er min!
Jeg haaber ei længer, jeg ved, han er min.

123. Herre du velsigner. (33.)

Herre, du velsigner alle
I din store Kjærlighed,
Lad da ogsaa paa mig falde
Nogle Naadesmuler ned;
Ogsaa mig, ogsaa mig,
Nogle Smuler skjænk til mig!

Staa mig bi, o fromme Fader,
Skjønt mit Hjerte syndigt er,
Hjælp, at jeg dig ei forlader,
Men dig har i Hjertet kjær!
Hjælp du mig, ogsaa mig,
Saa jeg ret kan elske dig!

Ömme Frelser, jeg dig beder,
Giv mig mere af dit Sind!
Du, som selv hver Sjæl bereder,

Tag mit Hjerte ganske ind!
Skjænk du mig, ogsaa mig,
Naade til at ligne dig!

Helligaand, du Livets Kilde,
Guddomsmagt saa høi og mild!
O, at du mig rense vilde,
Døbe mig med Aandens Ild!
Rens du mig, ogsaa mig,
Ved et kraftigt Ord fra dig!

O du Herlighedens Herre,
Drag mig mer og mer til dig!
Lad mig altid hos dig være
Og velsign mig rigelig.
Ogsaa mig, ogsaa mig,
O, velsign du ogsaa mig!

124. Gaa stille med Sorgen. (41).

Gaa stille med Sorgen,
I Hjertet den gjem!
Vær taus i din Smerte
Og vis den ei frem.
Gaa, bær den taalmodig
I Stilhed og Ro,
Gaa, bring den til Jesus
I Bøn og i Tro!

Bær Sorgen til Jesus,
Og alt vil bli' vel,
Kun han kan dig trøste
Og glæde din Sjæl.
Gaa, bed om hans Bistand
Han svigter dig ei,
Gaa, tak for de Glæder,
Der er paa din Vei.

Gaa, trøst de Forsagte,
Sig: Herren er nær!
Gaa, bring dem til Jesus,
Han har dem saa kjær;
Gaa, tal om hans Naade
Og frelsende Magt,
Gaa, sig dem: for alle
Han Døden har smagt.

O, gaa til din Frelser,
Søg Ro i hans Favn,
Der lettes din Byrde,
Der stilles dit Savn.
Gaa trøstig paa Veien
Til Himmelen frem,
Snart Budskabet lyder:
Mit Barn, kom nu hjem!

125. Jesus mer end Liv.

(G. H. 48.)

Jesus mer end Liv for mig,
Jeg mig klynger, klynger nær til dig;
Stænk dit Frelses Blod paa mig,
Hold mig altid nær til dig.

Dag for Dag, hvert Minut
Mig i Naadens Skjød indslut;
Med din Kjærlighed til mig
Bind mig mere, mere fast til dig.

Paa min Pilgrims Vandring her,
Led mig kjærlig, kjærlig, vær mig nær;
Naar du leder her min Vei,
Kan jeg aldrig tabes, nei.

Dig at faa end mere kjær,
Det er, Jesus, Jesus, mit Begjær;
Døb mig i din Kjærlighed,
For din Himmel mig bered.

126. Min Sang.

(G. H. 39.)

Jeg vil et Vidne være
Om Jesu Kjærlighed
Til Guds, min Faders Ære,
Som sendte ham herved.

I ham jeg nu har Livet,
Og det jeg ved er sandt;
Thi Gud har selv mig givet
Den Hellig Aand til Pant.

Min Sang skal altid være
Et Vidnesbyrd at bære
Til Guds, min Fačers, Ære
Om Jesu Kjærlighed.

Jeg kan dog ei forklare
Den store Kjærlighed,
Som han mig lod erfare,
Da jeg med Gud fandt Fred.
Jeg kan den ei udsige
Med mine ringe Ord:
Thi den har ingen Lige
Paa denne syndfuld' Jord.

Jo mere jeg bekjender,
Hvad Gud har gjort for mig,
Des mere Luen brænder
I Hjertet inderlig.
Kom, Sjæl, lad mig dig sige,
Hvad jeg om Jesus ved:
Han kan din Synd tilgive
Og skjænke Salighed.

127. Ly for Stormen.

(G. H. 85.)

Jesus, du, som har mig kjær;
Jeg hos dig nu søger Ly;
Havet bruser voldsomt her,
Stormen raser vildt i Sky.
Skjul mig Frelser i din Favn,
Indtil Stormen lægger sig,
Og tilsidst i Himlens Havn
Frels min Sjæl evindeligt!

Anden Tilflugt jeg ei ved,
Hjelpeløs jeg flyr til dig;
Vis mig nu Barmhertighed,
Du, kun du, kan trøste mig.
Alt mit Haab nu til dig staar,
Du, mig Arme, Haanden ræk,
Værne mig, som fredløs gaar,
Frels mig fra al Synd og Skræk!

Jesus, du er al min Del,
Mer end alt for mig du er.
Reis nu op en falden Sjæl
Og den Blindes Leder vær.
O, uskyldige Guds Lam,
Du er idel Hellighed,
Jeg er fuld af Synd og Skam;
Du kan skjænke Liv og Ered.

Naadens Fylde er i dig,
Som borttage kan min Synd;
I den Strøm, saa stor og rig,
Rens mit Hjerte, Sjæl og Sind.
Du, som Livets Kilde er,
Lad mig drage Vand fra dig
Og i mig en Kilde vær,
Som bestaar evindeligt.

128. Naadens Budskab.

G. H. 235.

Nu Naadens Budskab lyder
Overalt paa denne Jord,
Det er Herren, som indbyder
Til et dækket Naadebord.
Gud elsked' Verden saa,
At han gav sin egen Søn,
Hvo, som tror og trøster derpaa,
Skal faa evigt Liv til Løn.

Nu vor Gud sender Bud
Til enhver paa denne Jord;
Hvo, som vil, hører til:
Nu er dækket Naadens Bord.

Nu Herren kalder Gjester
Til en evig Bryllupsfest,
Nu Disciplen af sin Mester
Bydes ind som Æresgjæst:

Kom, æd af Himmelbrød,
Drik af Livsens rene Flod,
Nu kan Synd skarlagen-høirød
Blive hvid i Jesu Blod.

Nu kom, før Døren lukkes,
Ei foragte Budet sent;
Naar dit Naadelys udslukkes,
Bli'er det aldrig mere tændt.
Mod Vreden søg nu Ly,
Døden i dit Fodspor gaar,
O, hvor let du nu kan undfly,
Du ved Jesus alt formaar.

129. Samfundslivet.

G. II. 212.

Det er saa skjønt, høitidelig,
Hvor Smaa og Store flokke sig
Om Herrens Ord i Jesu Navn:
Det vist skal vorde os til Gavn.

Det er saa godt at være der,
Hvor Herren midt iblandt os er
Og aander til os af sin Fred
Sin Naade og sin Kjærlighed.

Det er et Syn, som Englene
Selv glædes inderlig at se,

Hvor Broder hilser Broder kjær,
Forenet Herrens Pris frembær.

Det er et yndigt Blomsterbed,
Hvor Hyrden kjær og Menighed
Endrægtelig i Sind og Sjæl
Udvælger sig den gode Del.

Det saligt er, naar Haand i Haand
Vi vandrer til det skønne Land;
Men er vor Kristendom kun Skin,
Da gaar til Mørket hvert et Trin.

130. Over til Jesus.

(G. H. 247.)

Saa øm og saa venlig lød Frelserens Røst,
Da kjærlig han sagde til mig;
Kom over til mig, jeg vil læge din Brøst,
Jeg venter, jeg venter paa dig.

Over til Jesus, o skynd dig og gaa,
Nu kan du Fred og Velsignelse faa;
Hvorfor paa Skillevei længere staa
Med et Skridt mellem dig og Jesus?

Jeg tør ikke komme saa svag og uren,
Mig venter alene Guds Dom;
Men Frelseren sagde: jeg er jo din Ven,
Blot tro mig og trøstfuld kom.

Jeg er saa ustadig, saa fattig og svag
Og blier kun en Byrde for dig;
Men atter han sagde: min Naade modtag
Og leg kun din Byrde paa mig.

Ja, hvor kan jeg ellers for Dommen undfly,
Jeg kommer nn, Jesus, til dig,
Thi du er min Frelser, hos dig er der Ly,
Du siger: o, kommer til mig!

131. Jesus ved dit Blod.

(G. H. 86.)

Jesus, ved dit Blod og Sved
Finder jeg et Hvilested;
Paa den Klippe, Salighed,
Kan jeg nyde Liv og Fred;
Der jeg bygge vil og bo
Og paa dig alene tro.

Du er mig den bedste Ven,
Som dig gav i Døden hen;
Denne Kjærlighed til mig
Er dog ubeskrivelig.
Skulde jeg ei elske dig,
Som udgjød dit Blod for mig.

Hjelp mig, Jesus, at jeg faar
Kjende Kraft af dine Saar

Til at stride mandelig
Og af Hjertet dyrke dig,
At naar Støvet lægges ned,
Jeg faar vandre hjem i Fred.

132. Der er Fryd.
(G. H. 295.)

Der er Fryd blandt Himlens Engle,
Sang og Jnbel, naar de ved
Ponitense-Taarer flyder,
Der hvor Ordets Sandhed lyder,
Vidnes om Guds Kjærlighed,
:: Vidnes om Guds Kjærlighed. ::

Der er Fryd, O der er Fryd!
Der er Sang og Jubellyd,
Naar fortabte Søn og Datter
Kommer til sin Faders Hus.

Der er Fryd blandt Himlens Engle,
Naar en Synder vender om,
Naar han kommer og modtager
Og i Troen Naaden smager,
Dannes for Guds Helligdom,
:: Dannes for Guds Helligdom. ::

Der er Fryd blandt Himlens Engle,
Naar Guds Rige bredest ud,
Naar Lovsangens Harpe klinger,
Naar hans Ord og Vidner bringer
Sjæle hjem til Himlens Gud,
:: Sjæle hjem til Himlens Gud. ::

133. Gaa til Jesus.

(G. H. 59.)

Gaa til Jesus, kjære Sjæl,
Thi han sørger for dit Vel;
Hør hans milde, kjære Røst,
Han vil give Hjerte-Trøst.

Kom til Jesus, som du gaar
Lig et tabt, forvildet Faar
Paa den brede Syndens Vei
Og din Frelser kjender ei.

Gaa til Jesus, som du er,
Han dig har saa hjertekjær,
Thi for dig han Døden led,
Søg i ham din Sjælefred.

Jesus er din Sjæleven,
Fly i Troen til ham hen.
Se hans Hjerte aabent staar,
Hør din Hyrde, tabte Faar.

134. Rum for Jesus.

G. H. 188.

Du fra Tronen steg, lagde Kronen ned,
Da til Jorden du kom for mig;

Men i Bethlehem, der ei fandtes Hjem,
Hvor man vilde modtage dig.

O kom, Herre Jesus, kom til mig!
Der er Rum i mit Hjerte for dig.
O kom, Herre Jesus, kom til mig!
I mit Hjerte er Rum for dig.

Himmelhvelvet klang, og Guds Engle sang
Om din Fødsel, om Fryd og Fred;
Men i Krybbens Straa, du her ligge maa
Som en fattig paa fremmed Sted.

Da du kom til Jord med dit Livsens Ord,
Med dit frelsende Ephata,
Fik du Spot og Slag, man dig Galde gav
Og et Kors hist paa Golgatha.

Snart med Himmelglands og med Seierskrans
Vil du komme igjen til vor Jord,
Da med Hjertefryd eller Klagelyd;
Skal man høre dit Almagts Ord.

135. Herren aabner en Vei. (G. H. 5.).

O, sikkert vil Herren os aabne en Vei!
Maaske ei som jeg vil,
Maaske ei som du vil,
Men sikkert som han vil,
Han aabner en Vei.

Lad os stole paa Gud,
Han aabner en Vei;
Ja, vi stoler paa Gud,
Han aabner en Vei.

En Tid eller anden, han aabner en Vei!
Maaske ikke min Tid,
Maaske ikke din Tid,
Men sikkert i sin Tid,
Han aabner en Vei.

Vær aldrig forsagt, Gud aabner en Vei!
Hvad han sig har pligtet,
Vel ofte er sigtet,
Men aldrig har svigtet,
Han aabner en Vei.

Gaa modigen frem, han i Havet gjør Vei!
Om end lidt besværlig,
Din Fader, saa kjærlig,
Med Ende saa herlig
Vil aabne en Vei.

136. Kom ned i Dalen.

(G. H. 196.)

Jeg er kommen i Dalen, hvor Jesus vil bo,
Hos ham kan jeg hvile saa trygt;
Her kan Synder udslettes, her Dyder vil gro,
Og Kjærlighed driver ud Frygt.

O kom ned i Dalen til Jesus, din Ven,
Og drik af den levende Flod;
Kom og tro ham bekjend ham og pris ham!
Bliv ren i hans frelsende Blod.

Kom i Dalen, o Pilgrim, thi Hvilen er god,
Og sød høres Frelserens Røst;
Her er Hvile for Vandrers trættede Fod,
Og sørgende Sjæl finder Trøst.

Her i Dalen er Kjærlighed liflig og sød,
Som fylder den troende Sjæl;
Og af Manna fra Himlen, det levende Brød,
Hver gives en rigelig Del.

Der er Sang her i Dalen og glædelig Lyd,
Og Englene lytte dertil;
Her vi synger om Lammet med Jubel og Fryd,
Til Himlen han føre os vil.

137. Du evige Klippe.

(G. H. 232.)

Du „Evige Klippe“ hos dig er der Ly,
Til dig i sin Trængsel vil Sjælene fly;
Om fattig uværdig, dog trøster du mig,
O, „Evige Klippe“, jeg kommer til dig.

Kommer til dig, kommer til dig,
O, „Evige Klippe“, jeg kommer til dig.

I Glæde, i Trængsel, i Liv og i Død,
I Armod og Sygdom, i Angest og Nød,
Naar Ondskabens Hære vil anfalde mig,
Da, „Evide Klippe“, jeg kommer til dig.

Her ofte i Livet jeg løb til min Borg,
Naar Nøden var stor og der græd ud min Sorg.
Ved Enden, naar Dødsbudet kommer til mig,
Da, „Evide Klippe“, jeg kommer til dig.

138. Herrens Varetægt.

(G. H. 225.)

Om mig Sorg og Nød omringer,
Er der ingen Grund til Frygt;
Under Herrens Naadevinger
Kan min Sjæl sig hvile trygt.

Han i Farer mig bevarer
Og paa mine Bønner svarer;
Intet skader, thi min Fader
Holder mig udi sin Haand.

Sender Herren Kors og Prøver,
Bruger han sit Tugtens Ris;
Da er det, hvad jeg behøver,
For at blive god og vis.

Ville Fiender mig skade,
Plager Satæns Hær min Sjæl,

Da skal Gud og dette lade
Tjene til mit sande Vel.

Medens nnder Korsets Byrde
Jeg paa Stridens Bane gaar,
Jesus, som den gode Hyrde,
Vil mig vogte som sit Faar.

139. Er Jesus mægtig.
(G. H. 241.)

Er Jesus mægtig nok at fri
En saadan Sjæl, som min,
Der trodsig løb paa Syndens Sti?
Ja, Synder, ogsaa din.

Kom, Synder, se det Offerblod,
Det slagtede Guds Lam;
For dig Guds Søn sig døde lod,
O kom, o kom til ham!

Vil Jesus Synden slette ud
For saadan Orm, som mig,
Der stred imod hans Aand og Bud?
Ja, Synder, just for dig.

O venter Jesus, er det sandt,
Kan jeg og Naade faa,
Der saadan Lyst i Synden fandt?
Ja, Synder, til ham gaa.

Har Jesus aabnet mig sit Skjød,
Saa vil jeg til ham fly
Og skjule mig for Synd og Død,
Ja, Synder, der er Ly.

140. Er du beredt?

(G. H. 251.)

Er du beredt, naar din Herre kommer,
Natten eller Morgengry?
Kan du da glad møde for din Dommer,
Sig mig: er du født paany?

Sig, vil han finde dig rede, Broder!
Rede til at møde Gud?
O brænder Lampen din klart, min Søster!
Er du rede som en Jesu Brud?

Naar Herren kommer og frem skal føres
Den med Pundet vundne Del,
Mon det da ogsaa fra ham vil høres:
„Tjener, du har gjort alt vel!“

Har vi Talenterne, som sig sømmer,
Nyttet som en Tjener tro?
De, hvem Utroskaben da fordømmer,
Evig maa blandt Djævla bo.

Om nu din Herre kom midt i Natten,
Finder han dig rede da?
De, som er vaagne, vil vinde Skatten,
Den dem aldrig tages fra.

141. Jesus, Ærens Konge.

(G. H. 262.)

Løft dit Blik, o Sjæl, mod Himlen,
Den Korsfæstede nu se;
Se den store Englevrimlen,
Ydmygt for ham bøier Knæ.

Halleluja! Engle kron ham,
Kron den Ærens Konge, Gud!
Kron ham kron ham, Engle kron ham,
Spred hans Guddoms Ære ud.

Han for os paa Korset døde,
Siden ud af Graven gik,
Foer til Himlen, Gud at møde,
Og af ham al Ære fik.

Der hos Gud han nu bereder
Os et Hjem og herlig Dragt,
Krone, Harpe, hvide Klæder,
Alt i himmelsk Smag og Pragt.

Kongers Konge bør al Ære,
Jesu Venner! giv ham Pris,
Frelste Aander, Englehære!
Giv ham Lov i Paradis.

142. Den fundne Ven.

(G. H. 224.)

Jeg fundet har en saadan Ven,
Som led og døde for mig;
Han kjærlig drog mig til sig hen
Og derved bandt mig til sig.
Mit Hjerte tog han ganske ind,
Og nu han er min Leder,
Saa jeg er hans, og han er min
I Tid og Evigheder.

Jeg fundet har en saadan Ven,
Som al min Gjeld paatog sig,
Og ei blot løste mig igjen,
Men Aandens Pant han gav mig.
Nu hvadsomhelst, der kaldes mit,
Det gier jeg dig, o Herre;
Mit Liv, mit Alt skal være dit
Med evig Tak og Ære.

Jeg fundet har en saadan Ven,
Som alle Ting kan gjøre;
Til evig Fryd i Himmelen

Han vil mig sikkert føre.
Med ham jeg glad i Striden gaar
Og vil mod Maalet ile,
Indtil jeg engang hos ham faar
En evig Sabbatshvile.

Jeg fundet har en saadan Ven.
Som udi Nød og Fare,
Naar trøstig jeg ser til ham hen,
Vil altid mig forsvare.
Saa vil jeg da i Sorg og Nød
Kun være tro og stille;
Thi Strid og Møie, Nød og Død
Os aldrig kan adskille.

143. Det tabte Faar.
(G. H. 177.)

Ömt den gode Hyrde ud i Örken gaar,
Vil til Hjemmet bringe sit tabte Faar,

∴ Jesus nu gaar, søger sit Faar,
Det, som han kjøbte, ved sine Saar. ∴

Han taalmodig leder i den mørke Nat,
Søger alle Steder den tabte Skat.

Naar fra vilde Steder Faaret bringes hjem,
Da Guds Engle glæder sig i Himmelen

Stand da for din Hyrde, o du arme Faar!
Leg din Syndebyrde i hans dybe Saar.

144. Vi gaar til Zion.

(G. H. 250.)

I Herrens Folk stem i
Med Fryd og Harpeklang
∴ Og syng med livlig Melodi
Din Gud en Æresang. ∴

Vi gaar nu til Zion,
Hellige herlige Zion,
Vi gaar nu op til vort Zion,
Guds hellige, herlige Stad.

Lad Synd're tause staa,
De kjender ei vor Gud,
∴ Men Herrens fre'ste Børn maa gaa
Og syng Glæden ud. ∴

Og som vi vandre frem,
Vi Kanaans Frugter faar,
∴ Indtil vi naar vort Himmelhjem
Og paa Guldgader gaar. ∴

Vær glad, syng, pris din Gud
Og løb din Bane frem,
∴ Snart kommer der fra Himlen Bud:
Mit kjære Barn kom hjem! ∴

145. Betingelsen. (G. H. 237.)

En Farisæ engang til Frelseren kom
Og talte om Maaden at undfly Guds Dom,
Da svarede Jesus: om du vil undfly:
∴ Du fødes maa paa ny. ∴

O Menneske mærk dig det vigtige Bud,
Det rokkes ei mer end den evige Gud;
Vil du imod Vreden dig søge et Ly —
∴ Du fødes maa paa ny. ∴

Og ønsker du engang i Himlen at staa,
For der af din Frelser en Krone at faa,
Ja, vil du med Englene synge i Sky —
∴ Du fødes maa paa ny. ∴

Ak, mange forsildig tog Sagen iagt,
Som nu i de evige Kvaler er bragt;
Om du vil den evige Jammer undfly —
∴ Du fødes maa paa ny. ∴

146. Det herlige Land.
(G. H. 24.)

I det himmelske herlige Land
Er af Jesus beredt os et Sted,
Som i Troen vi skue nu kan,
Hvor vi engang skal hvile i Fred.

Der er Fryd, Jubellyd
I det skønne og herlige Land.

Vi skal synge blandt Englene der,
De melodiske Sange med Fryd,
Der bedrøves vor Aand ikke mer;
Thi af Klage der høres ei Lyd.

Til vor gavnmilde Fader saa kjær
Vi vil ofre vor skyldige Pris
For de herlige Gaver især,
Som til Salighed gjorde os vis.

I hint Land vi skal samles med dem,
Så i Livet vi havde saa kjær,
Men ved Døden blev kaldet der hjem
Til vor Gud iblandt Englenes Hær.

Hvilken Fryd vi der skulle opnaa,
Naar vi engang skal synge med dem,
Og den himmelske Harpe faa slaa
I vort skønne og herlige Hjem.

147. Kommer der.

(G. H. 283.)

Vi taler om Kanaans Land,
Hvor yndigt og herligt det er,
I Haabet vi skuer dets Strand;
Men tænk, naar vi saa kommer der.

∴ Kommer der, kommer der;
Men tænk, naar vi saa kommer der. ∴

Vi taler om Gader af Guld,
Om Floder, som Krystallet skjær,
Om Salighed liflig og fuld;
Men tænk, naar vi saa kommer der.

Vi taler om Hvile og Fred,
Om Lyset og Glandsen man ser
I Boligen, os er bered;
Men tænk, naar vi saa kommer der.

Vi taler om Klæder og Krands
Og Kroner og Harper med mer
Om Ting, som gaar over al Sands;
Men tænk, naar vi saa kommer der.

148. Den frelste Skare.

(G. H. 275.)

Titusind' Gang' titusinde
I Lysets Klædedragt
Med Palmesvinget susende
I Glands og Himmelpragt —
Staar nu den frelste Skare,
Som her ved Blodet vandt,
Der er de uden Fare,
De har Himmelen til Pant.

Halleluja! Halleluja!
Til det Lam, som slagtet var.
Halleluja! Halleluja!
Ved ham vi Livet har.

Før var de her i Trængselen
Og om i Verden gik,
Men stillet er nu Længselen,
De Himmelarven fik
De stred, men har nu vundet
Utrolig Herlighed,
De søgte og har fundet
Evig Fred og Salighed.

I Himmelen med Frydesang
De nu for Thronen staar,
Der jubler de med Harpeklang,
Hvad Sjæl og Aand formaar.
Der møder Ven med Venner

For ei at skilles mer,
Der rækkes Velkomsthænder,
Idel Fryd og Prægt de ser.

End er vi blandt de grædende
I Møie, Kamp og Strid;
Men lad os være bedende
Og tro en liden Tid.
Snart med fornyet Tunge
Vi samles skal engang
Og med hin Skare sjunge
Evig Lov og Takkesang.

149. Zions glade Sang.

(G. H. 276.)

Jeg føler mig saa lykkelig
Og synger til hver Tid,
Jeg elsker Jesus inderlig,
Vil tjene ham med Flid.

Jeg synger, synger hele Dagen lang;
Synger, synger Zions glade Sang.

Da jeg kom al min Synd ihu
Og saa paa Jesu Strid,
Da græd jeg blot og led, men nu
Jeg synger til hver Tid.

Jeg synger nu om Himmelen,
Min store Arvedel,
Thi Jesus bleven er min Ven,
Og han har frelst min Sjæl.

Jeg vil dig, Jesus, give Pris
Med Sang i al min Tid
Og gaa med dig til Paradis,
Naar endt er Livets Strid.

150. Kom, kom.
(G. H. 240.)

Herren nu kalder: Synder,
Kom hid, jeg vil redde din Sjæl!
Det er paa høi Tid du begynder
At se til dit evige Vel.

Kom, kom, kom, kom,
Kom til Jesus i Dag!
Kom, kom, kom, kom,
Kom og Naaden modtag.

Hvi vil du længer vente
Og derved bedrøve din Ven,
Igjen han Indbydelsen sendte,
Skal du den foragte igjen?

Kan du vel noget vinde
Ved Modstand og Synd imod Gud?

Nei Sorg og Uro vil de finde,
Som trodsig foragter hans Bud.

Kom til den gode Hyrde,
Som gav sig i Døden for dig;
Han siger: Kom her med din Byrde
Og leg den kun trøstig paa mig!

151. Evigheden.

(G. H. IV. 34.)

Vaag, Broder, vaag, se Tiden iler;
Vaag, Broder, vaag, Satan ei hviler.
Snart Kaldet lyder, rede vær,
Saa du kan svare: Jeg er her.

Hvad venter dig i Evighed?
I Evighed — i Ev'ighed —
Hvad venter dig i Evighed?

Bed, Broder, bed, lad Lyset brænde;
Bed, Broder, bed, til alt har Ende.
Snart Klokken slaar sit sidste Slag,
Benyt med Flid din Naadedag.

Pris, Broder, pris, det gryr til Morgen;
Pris, Broder, pris, snart ender Sorgen.
Forløsningstimen stunder til,
Da Herren dig forløse vil.

Bæv, Synder, bæv for Gud, din Dommer;
Bæv, Synder, bæv for hvad der kommer;
Thi Graad og Jammer, evig Nød
Er Syndens Sold — den anden Død.

152. Er mit Navn skrevet der
(G. H. IV. 21.)

Nu jeg agter ei Rigdom
Ikke Sølv eller Guld,
Jeg vil sikre mig Himlen,
Thi alt andet er Muld.
I dit Himmelregister
Af den gjenfødte Hær:
Sig mig Jesus, min Frelser,
Er mit Navn skrevet der?

Er mit Navn skrevet der,
Har du, Jesus, mig kjær,
I dit Himmelregister
Er mit Navn skrevet der?

Mine Synder er mange,
Og de sees af dig,
Men det Blod, som forsoner,
O, det taler for mig;
Dinne Løfter er skrevne
Med en indhugget Stil —
Var min Synd lig Skarlagen,
Du dog frelse mig vil.

I den herlige Bolig,
I det himmelske Hjem,
Hvor den hvidklædte Skare
Gaar paa Guldgader frem,
Hvor ei Synd faar indkomme,
Hvor kun hellige er:
Sig mig Jesus, O sig mig,
Er mit Navn skrevet der?

153. Saa elsket Gud.
(G. H. IV. 1.)

Saa elsket Gud vor Jord,
At han os gav sin Søn;
Det Herrens Naadeord
Mit Hjerte drog til Bøn.
Hør: hvosomhelst paa Jesum tror,
Faar evigt Liv og Glæde stor.

Som Kobberslangen hist
Gav Liv og Lægedom,
Saa giver Jesus Krist
Til hver, som vender om.
Thi, hvosomhelst, paa hannem tror,
Faar eyigt Liv og Glæde stor.

Den Sjæl, som synder, dør
— Saa siger Lovens Bud —
Men Sjæl! o kom og hør,

Saa siger Naadens Gud:
Nu hvosomhelst, paa Jesus tror,
Faar evigt Liv og Glæde stor.

Ei for at bringe Dom
Kom Jesus til vor Jord,
Men han for Synd're kom
At dække Naadens Bord.
Saa hvosomhelst, nu paa ham tror,
Faar evigt Liv og Glæde stor.

Gud hjælp, at jeg maa tro,
Og giv mig Sjælefred,
Lad mig tilsidst faa bo
Hos dig i Evighed.
Thi Løftet er jo: hvo, som tror,
Faar evigt Liv og Glæde stor.

154. Bringe vore Neg.
 (G. H. IV. 47.)

Saa din Sæd for Himlen, nu du har din Sommer,
Saa med Flid og Iver, o, vær ikke træg!
Lad os bruge Tiden, thi naar Høsten kommer,
Da vi skal med Glæde bringe vore Neg.

Bringe vore Neg, bringe vore Neg,
Da vi skal med Glæde bringe vore Neg.

Saa, naar Solen skinner, saa, naar Uveir sendes,
Frygt ei Kuld ei Hede, ei Orkanens Leg;
Snart saa kommer Høsten, og Arbeidet endes,
Da vi skal med Glæde bringe vore Neg.

Saa (omend med Taarer) for din kjære Herre;
Møder Kors og Trængsel, i hans Skjød dig
kvæg.

Naar vort Dagværk endes, og hos dig vi ere,
Da skal vi med Glæde bringe vore Neg.

155. Strid og Seier.

(G. H. IV. 44.)

O, naar skal jeg se Jesus og bo med ham i Fred,
Faa drikke, hvor der flyder, en evig Kjærlighed?
Naar skal jeg sige Farvel med denne arme Jord
Og hist med Patriarker faa sidde ved hans
Bord?

Da Palmegrene og Livets Krone
Vi af Frelseren der skal faa,
Og der med Jesus paa Ærens Trone
Skal vi Lovsangens Harpe slaa.

Jeg er nu her en Stridsmand, i Spidsen Fyrsten
staar;
Hans Ordre lyder til mig: følg trøstig hvor
jeg gaar,
Og bli'er du tro til Enden, saa faar du Kronen
skjøn,
Thi alle Troeshelte skal faa sin Naadeløn.

Strid da kun trolig, Seier du faar,
Almagts Herre foran dig gaar.
Se op til Himlen, taalmodig gaa,
Alle, som seirer, Kronen skal faa.

157. Vennen, Jesus.
(G. H. IV. 95.)

Jesus! jeg din Ven er bleven,
Slipper alt og følger dig;
Fra min Slægt jeg er fordreven
For din Skyld, men følg du mig.
Falsk er Verdens Forestilling,
Hvoraf jeg bedragen var,
Men hvor salig er min Stilling,
Naar jeg Gud og Himlen har.

Slægt og Venner mig beklager,
Vil fra Herren lokke mig;
Men, ak! Verdens Gunst bedrager,
Det saa ofte viser sig.
Gud, du er og evig bliver,
Tro til alt, hvad du har sagt;
Jeg til dig mig overgiver,
Skjönt jeg lide maa Foragt.

Glad jeg tager, hvad du sender:
Modgang, Medgang, Sorg og Ve;
Jeg er tryk i dine Hænder,

Send mig din Velsignelse.
Abba, Fader! jeg dig kalder
Og har sat mit Haab til dig;
Stormen raser, Torden skralder,
Dog har jeg min Fred i dig.

158. Giver Jesus Pris.
(G. H. IV. 4.)

Giver Jesus Pris og Ære,
Som for os sig døde lod;
Jord og Himles Gud og Herre
Os gjenløste ved sit Blod.

Halleluja, Pris og Ære
Ske dig, Guds enbaarne Søn,
At du Synden vilde bære
For det hele Adamskjøn!

Jesus gik omkring og lægte
Syge og Lemlæstede;
Men hans Egne ham fornægte,
Spotted den Korsfæstede.

Dog paa Korsets Træ han beder:
Fader! dem forlad, forlad!
Nu for Sine han bereder
Hjem i Zions Kongestad.

Med os er han alle Dage,
Fast os holder i sin Haand;
Intet ham fra os kan drage,
Naar vi ledes af hans Aand.

159. Kun det dyre Blod.

(G. H. IV. 5.)

Hvad kan slette ud min Synd?
Kun det dyre Blod af Jesus.
Hvad kan læge Sjæl og Sind?
Kun det dyre Blod af Jesus.

O Blod for Syndere,
Som gjør os hvid' som Sne;
Ei andet Raad vi se —
Kun det dyre Blod af Jesus.

Til Forsoning gjælder her,
Kun det dyre Blod af Jesus,
Gjerning køber intet der,
Kun det dyre Blod af Jesus.

For min Lægedom jeg ved
Kun det dyre Blod af Jesus,
For Tilgivelse og Fred
Kun det dyre Blod af Jesus.

Haab om Himlen hænger ved
Kun det dyre Blod af Jesus,
Saa er min Retfærdighed
Kun det dyre Blod af Jesus.

Hvad kan gjøre seierig?
Kun det dyre Blod af Jesus.
Hvad til Hjemmet bringe mig?
Kun det dyre Blod af Jesus.

160. Der er et Sted.

(G. H. IV. 108.)

Det er et Sted, hvortil man gaar
Med Trængsel, Angst og Sjælesaar;
Der søges Ly mod Sorg og Nød —
Det Tilflugtsted er Jesu Død.

Der er et Sted, hvor Aanden tyst
Udgyder Olie i vort Bryst,
Hvor Sjælen hviler i Guds Sjød —
Det Hvilested er Jesu Død.

Der er et Sted, hvor Kristne fro
Sig alle samle med sin Tro,
Der altid deres Lovsang lød —
Det Mødested er Jesu Død.

Der er et Sted, som giver Fryd,
Hvor Sjælen faar sin Himmelpryd,
Der flyder Glædens Olie sød —
Det Frydested er Jesu Død.

161. Til ham.

(G. H. IV. 75.)

Til ham, som tog vor Synd paa sig,
Som knust og saaret blev for mig.

Halleluja! Halleluja! Halleluja! A-a-men.

Til ham, det rene Offerlam,
Som villig bar Foragt og Skam.

Til ham, som døde i mit Sted,
Som givet har mit Hjerte Fred.

Til ham, som gik af Graven ud
Og træder frem for mig hos Gud.

Til ham, som mig bereder Sted,
Ske Tak og Pris i Evighed.

162. Ei min egen

(G. H. IV. 15.)

Ei min egen, ei min egen,
Jeg er kjøbt med Jesu Blod;
Dermed er jeg ei besvegen,
Thi jeg har en Herre god.

Ei min egen, ei min egen,
Jesus jeg dig hører til;
Dan og brug mig som din egen,
Send mig hvor og hvad du vil.

Ei min egen, jeg tilhører
Jesus Krist, den sande Gud;
Han paa Livets Vei mig fører
Efter sine vise Bud.

Ei min egen for at gjøre,
Hvad som synes bedst for mig;
Jeg, o Jesu! vil udføre,
Hvad som mest behager dig.

Ei min egen for at være,
Hvor enhver mig kalder hen;
Men for dig, o Gud! at ære
Her og hist i Himmelen.

163. Min Sjæl er glad.

(G. H. IV. 42.)

Min Sjæl er glad og lykkelig,
Jesus er min Frelser;
Nu jeg føler fri og rig,
Jesus for mig led.

Halleluja, Halleluja!
Priser ham, som før os Døden led.
Halleluja, Halleluja!
Priser ham, som skjænker Fred.

Min Synd er ganske slettet ud,
Jesus er min Frelser;
Min Sjæl er nu forligt med Gud,
Jesus for mig led.

Gud mig kaldte og jeg gik,
Jesus er min Frelser:
I Tro jeg kom og Naade fik,
Jesus for mig led.

Jeg vil vidne for enhver,
Jesus er min Frelser;
O, hvor sød hans Naade er,
Jesus for mig led.

164. Kom paa Herrens Side.
(G. H. IV. 58.)

Kom paa Herrens Side, du bør tjene Gud;
Dette, maa du vide, er din Konges Bud.
Vil du med ham stride, redde nogen Sjæl;
Kom paa Herrens Side, tag i Værket Del.

Vil du med ham stride, redde nogen Sjæl,
Kom paa Herrens Side, tag i Værket Del.
Sig nu: her vi ere, led os an til Strid,
Vi vil med dig være, bruge Tid og Flid.

Ei for rig Belønning, ei for Ære her,
Ei for Krans og Krone gaar vi i hans Hær;
Men fordi det bør os ved hans Side staa,
Som for os at redde vil i Døden gaa.

Er du paa hans Side, ståar du i hans Hær,
Hvad er saa din Gjerning, sig hvad gjør du der?
Er du klædt i Rustning, har du Aandens
Sværd?

Ser du Stridens Emne er al Møje værd?

Fienden er mægtig, Kampen ofte hed;
Men vor Konges Arme' kan ei slaaes ned.
Rundt om Jesu Banner Seiren sikker er,
Kommer Unge, Gamle ind i Herrens Hær.

165. Led mig frem.

(G. H. IV. 59.)

Løs min Sjæl af Syndens Baand,
Jesus, styrk mig ved din Aand
Og ved din almægtig Haand
Led mig frem til mit Hjem.

Her jeg er i Stridens Land,
Ofte paa Afgrundens Rand,
Derfor, kjære Frelsermand,
Led mig frem til mit Hjem.

Raser Stormen om mig vild,
Kommer jeg i Prøvens Ild,
Naar jeg frygter, Jesus mild,
Led mig frem til mit Hjem.

Er af Venner jeg forladt
Eller for din Skyld forhadet,
Jesus, da i Trængsels Nat,
Led mig frem til mit Hjem.

Jesus, naar jeg er i Nød,
Naar jeg møde skal min Død
Og nedsynker i dens Skjød,
Led mig frem til mit Hjem.

166. Kristus er Gud.

(The Ark. 5.)

Du spørger, Broder, om jeg ved,
At Jesus Krist er Gud;
Spørg heller om, jeg sikkert ved,
At Liv er i min Hud.
Af Ilden Varmen strømmer ud,
Og Lyset kjendes vel,
Saa Jesus er mig kjendt som Gud,
Thi han har frelst min Sjæl.

Pris og Ære være Jesus,
Han gjør alting vel.
Pris og Ære være Jesus,
Han har frelst min Sjæl.

Forvildet i mit Liv og Sind
Jeg drey i Synden om,
Som Vrag paa Sjø for Storm og Vind,
Da Jesus til mig kom.
Han gav mig Lys, jeg saa min Nød,
Jeg kjæmped, bad og græd;
Han stilled Stormen, Lænken brød
Og gav mit Hjerte Fred.

Ja, Jesus har gjenløst min Sjæl,
Har lægt mit Hjertesaar,
I Himmelarven, givet Del,
Og nu han med mig gaar.
Jeg derfor frit tør raabe ud

Og, Broder, sige dig,
At Jesus er den sande Gud;
Thi han, han frelste mig.

167. De Frelstes Sang.

(The Ark. 1.)

Vi blande vil vor glade Sang
Med Himlens Englehær,
Som tusindvis med Jubelklang
Vor Jesus priser der.

Priser Jesu Navn, priser Jesu Navn,
Priser ham, du lille Hjord!
Lammet værdig er, Lammet værdig er,
Pris ham Himle og du Jord!

De synger: Lammet værdig er
Al Ære, Lov og Tak;
Men vi bør prise ham især,
Han Kalken for os drak.

Ja, Jesus Kristus værdig er
Al Ære, Pris og Magt;
Lad fra de Frelstes hele Hær
Ham Hyldest blive bragt.

Lad alt i Himmel og paa Jord
Frembære Pris til ham,
Den Gud og Mand, det Livsens Ord,
Det ofrede Guds Lam.

168. Knuste Hjerte græd ei.

[The Ark. 36.]

Knuste Hjerte, græd ei mer,
Jesus vil dig Haanden række;
Han din bitre Anger ser,
Vil det knuste Rør ei brække.
Om besværet her du gaar
Smertefuld af Syndens Saar,
Kom til Jesus med din Nød,
Han vil give Hvile sød.

Du med Blod gjenløste Lam,
Jesus vil din Sjæl husvale;
Hør nu her et Ord fra ham —
Det er en troværdig Tale:
Ingen kan saa elske dig,
For dit Liv jeg ofret mig,
Kjøbte dig med Blod og Død,
Kom nu til mig med din Nød.

Knuste Hjerte, græd ei mer,
Naadens Budskab til dig lyder:
Han, som kalder, Nøden ser
Og dig ømt og kjærlig byder:
Kast din Synd og Sorg paa mig,
Jeg den bære vil for dig.
Knuste Hjerte, ja det er
Just det Offer, jeg har kjær.

169. Tag op din Byrde.

(The Ark. 10.)

— — —

Tag op, tag op din Byrde
Og bær den mandelig,
Hvor stor var ei den Trængsel,
Som Jesus led for dig.

Gaa, hvil i Jesu Arme,
Han kjærlig siger dig:
Jeg vil mig vist forbærme,
Kom, Hvile er hos mig.

Tag op, tag op din Byrde]
Og vind den sikre Løn;
Er Byrden tung, besværlig,
Søg Kraft og Trøst i Bøn.

Tag op, tag op din Byrde
Af Sorg, om den er din,
Hvor Skyen nu er mørkest
Skal sees klarest Skin.

Kun bær og lid taalmodig
Til Byrden tages af;
Du faar din Sabbatshvile,
Naar endt er Stridens Dag.

170. Arbeide i Vingaarden.

(The Ark. 12.)

I vor Herres store Vingaard er der Plads for
hver og en,
Nu din Gjerning og din Plads i den indtag.
Gaa til Værket for din Frelser, brug din Tid, vær
ikke sen,
Virk fra Morgen indtil Aften af hver Dag.

Søden din saa, stol kun derpaa,
At din Herre vil dig lønne for din Fæd.
Naar din Virketid her endes, skal du Ærens Krone faa
Og en Evighed af Hvile uden Strid.

Herrens Vingaard er saa nære ved din Side
overalt,
Hav dit Hjerte i din Mesters store Sag;
Her du trøste kan den Trætte, der du hjælpe
kan en Halt —
Ja, fra Morgen indtil Aften af hver dag.

Nu for Jesus vi kan virke, bringe Syndere til
ham,
Sprede Lys og Trøst til Herrens Velbehag;
Med et ømt og freidigt Hjerte kan vi pege paa
Guds Lam,
Ja, fra Morgen indtil Aften af hver Dag.

Om vi virker i Guds Vingaard, skal vi sikkert
faa vor Del;
Men de Dovne siges: „skal faa mange Slag.“
O saa leg da Haand paa Ploven, virk med Le-
gem og med Sjæl —
Ja, fra Morgen indtil Aften af hver Dag.

171. Jeg kommer nu.
(Ark. 16.)

Til dig, o du, Guds Lam, til dig
Jeg kommer som jeg er,
Med al den Synd, som trykker mig;
O Gud! mig naadig vær.

Tag mig Herre, hør min Bøn,
Svag og syndig som jeg er;
O, du Guds enbaarne Søn,
Tilgiv! frels mig! naadig vær!

I dine Vunder Balsom er
For Sjælens dybe Saar,
Hos dig alene, Frelser kjær,
Man Liv og Frihed faar.

Forbarme dig, o du Guds Lam!
O hør mit Bønneraab:
Udslet min Synd, forglem min Skam
Og giv mit Hjerte Haab!

Dit Blod er mere værd end alt —
Kun deri findes Trøst;
Det har for al min Synd betalt,
Det læge kan min Brøst.

172. End nærmere Jesus.

(The Ark. 8)

End nærmere Jesus, o Fader, os drag,
Ja, nærmere Jesus hver eneste Dag.
I Kummer, i Trængsel, i Strid og Besvær —
Kun nærmere Jesus, og trygge vi er.

End nærmere Jesus, o Fader, os drag,
Ja, nærmere Jesus hver eneste Dag.
Vi virker og synger og jubler og gaar
I Samfund med Gud, indtil Himlen vi naar.

Mens her gennem Trængsler og Møie vi gaar,
Af Jesus Opmuntring og Kræfter vi faar;
Ei noget kan bringe slig Glæde paa Jord,
Som den han os giver i Tro paa hans Ord.

Hans hellige Løfter mer' kostlig' end Guld,
Hans evige Pagt, af Velsignelser fuld,
Er trofast, urokkelig, kan ei forgaa,
Den Klippegrund har vi og bygger derpaa,

Vi forover, opover, hjemover gaar,
Om elskede Venner end efter os staar;
— Vi haaber at møde dem, vi har saa kjær,
I Hjemmet deroppe, hvor Frelseren er.

173. O tænk hvilket Under.

(The Ark. 56.)

O tænk hvilket Under, jeg er et Guds Barn,
Udfriet fra Synden og Djævelens Garn,
Ved Jesu Forsoning den Naade blev kjøbt,
Til Pant og Besegling har Aanden mig døbt.

Jeg Kongebarn er med Adelsbrev her
Hos Jesus, min Frelser, min Arvedel er.

En Synder jeg var, som et vildfarede Faar
I Vantro og Mørke gik Aar efter Aar,
Men nu er jeg frelst og har Adelsbrev faat,
Er Arving til Krone og fyrsteligt Slot.

Min Fader i Himlen er uhyre rig,
Og Arven, jeg faar, er hans Eiendom lig;
Se, hele hans udstrakte Boliger fuld
Af Jaspis, Rubiner, Demanter og Guld.

Hvad gjør det, om her i en Hytte jeg bor,
Naar hisset mig venter en Rigdom saa stor;
Om adskildt fra Hjemmet, jeg synger dog glad,
Gud henter mig snart til sin himmelske Stad.

174. Herlige Eden.

Herlige Eden, Jerusalem fri!
Snart er al Trængsel paa Jorden forbi,

Da skal ei Møie mer trykke mit Bryst,
Naar jeg fra Jordlivets Sorger er løst.

Saligste Eden, herligste Eden!
Snart skal jeg skue din Herlighed skjøn;
O, hvor jeg længes at skue din Glands,
Som overgaar alt mit Sind og al Sands.

Herlige Eden, saligste Stad!
Snart skal jeg møde de Frelste saa glad,
De, som har kjæmpet for Kronen at faa,
Og nu blandt Engle Guldharperne slaa.

Herlige Eden, Paradis skjøn!
Engang modtager jeg Frelserens Løn.
O hvor jeg længes til Glæden hos Gud,
Hvor jeg skal prange som Frelserens Brud.

O saligste Eden, o var jeg der!
Da var jeg fri fra al Nød og Besvær.
Der skal jeg synges til Harpernes Lyd
Min evige Lovsang med Jubel og Fryd.
(Pure Gold. Pg. 82.)

175. Hvor meget godt.

Hvormeget godt, o gode Gud!
Har du ei gjemt og deler ud
For dem, som trolig elsker dig,
Som paa dig selv forlader sig.

Du kvæger dem, o Godheds Væld!
Og skjuler dem for alt Uheld;
De har Beskyttelse hos dig
Imod enhver Fortrædelig.

Min Sjæl, min glade Sjæl! tilbed!
Min Gud har vist sin Miskundhed
Saa vældig, saa forunderlig,
Til dette Øieblik mod mig.

Min Nød har tidt den Tanke født,
At jeg var fra Guds Ansigt stødt;
Men da, da hørte Gud mit Raab
Og gav mig atter Kraft og Haab.

O! elsker Herren, han er god,
Han ei den Troende forlod;
Thi værer I frimodige,
I Herrens sande Troende.

(Pure Gold. Pg. 153.)

176. Lad Jesus komme ind.

Det blev banket haardt paa min Hjertedør,
Og jeg vaagnede op af min Synd.
Det var Jesus — han havde banket før —
Nu jeg sagde: O Herre, kom ind!

Saa aabne, aabne:
Lad saa Jesus komme ind;
Thi din Sjæl faar sin Pryd og dit Hjerte Fryd,
Lad nu Jesus komme ind.

I sin Naade dækkede han et Bord
For min Sjæl og indbød mig til Fest.
Hvilken Himmelfryd, at vi her paa Jord
Kan faa sidde hos Herren som Gjest.

I min Strid og Nød er han altid nær,
Er mit Skjold, giver Styrke og Mod;
Thi han siger ømt: Kun frimodig vær!
Jeg har frikjøbt din Sjæl ved mit Blod.

Ære, Pris og Lov for din Kjærlighed,
For dit Blod, for din Aand, for din Daab!
Ja, hav Tak, o Gud! for din søde Fred,
For dit Lys og det levende Haab.

[Pure Gold. Pg. 151.]

177. Hvo vil komme nu?

Hvo vil komme nu og følge Jesus?
Hvo vil tage Korset op og gaa
Bort ifra Syndens slibrige Veie
Hen til Jesu Kors og Naade faa?

Hvo vil komme nu,
Hvo vil komme nu,
Hvo vil komme nu og følge Jesus?
Hvo vil være med og følge Jesus nu,
Følge Jesus nu?

Hvo vil komme nu og følge Jesus
Og faa sine Synder slettet ud?
Hvo vil i Livsens Bog blive skrevet,
Faa et Hjem og Arvedel hos Gud?

Hvo vil komme nu og følge Jesus
Ind udi hans Vingaard lys og skjøn?
Hvo vil med Jesus plante og vande,
Og en deilig Krone faa til Løn?

Hvo vil komme nu og følge Jesus
Henad Livets Sti med Sang og Pris?
Hvo, som med Jesus troligen strider,
Faar hos ham et evigt Paradis.

(Pure Gold. Pg 8)

178. Der ved det Kors.

Der ved det Kors og i Jesu Død,
Der, hvor hans Blod til Forsoning flød,
Der fandt jeg Frelse og Hvile sød —
Pris og Ære være Jesu Navn!

Der ved det Kors, der ved det Kors,
Der ved det Kors og i Jesu Død;
Der ved det Kors fandt jeg Hvile sød —
Pris og Ære være Jesu Navn!

Jeg er saa underlig frelst fra Synd,
Jesus nu bor udi Sjæl og Sind,
Der ved det Kors kom han til mig ind —
Pris og Ære være Jesu Navn!

Herlige Kilde, som saliggjør,
Den for mig aabnede Naadens Dør,
Nu Gud min Fader jeg kalde tør —
Pris og Ære være Jesu Navn!

Bad i det Blod, som ved Korset flød,
O, hvilken Kilde saa rig og sød!
Den bringer dig i din Frelzers Skjød —
Pris og Ære være Jesu Navn!

179. Glæd dig, o Jord.

Glæd dig, o Jord, thi kommen er,
Din Konge god og vis!
Indlad hos dig den Herre kjær
Og syng ham Lov og Pris.

Glæd dig, o Jord, din Frelsermand
Nu Rigets Septer bær;
Lad Bjerge, Dale, Sjø og Land
Med Sang ham prise her.

Glæd dig, o Jord, nu bør du ei
I Synd og Mørke gaa;
Thi Jesus aabnet har en Vei,
Nu kan du Himlen naa.

Glæd dig, o Jord, thi hver, som tror,
Har Liv og Fred i ham.
Kom alle, som paa Jorden bor,
Og pris det slagted' Lam.

(Joy to the world. Pg. 1.)

180. Der bliver Fryd.

Er end Natten mørk og stormfuld,
Er og Stien lang og tornfuld,
Snart det lysner, Mørket flyr —
Barn, se op, nu Dagen gryr.

Der bli'er Fryd, o, saa snart!
Der bli'r Fryd, ja saa snart;
Efter Sorgen kommer Morgen,
Giver Fryd, evig Fryd.

Er dit Öie træt af Taarer,
Er det Mangt, som Hjertet saarer,
Gud skal tørre Taaren bort,
Gjøre Trængselsdagen kort.

Er du mæt af Strid og Møie,
Kan dig intet her fornøie, —
Snart du gaar til evig Fest,
Hvor du bli'er en æret Gjest.

Natten flyr, Dagen gryr,
Sol Opgaar, Vaar du faar.
Siden kommer evig Sommer,
Englepyd, Himmelfryd.

(Joy to the world. Pg. 113.)

181. Den sikre Grund.

En Klippe staar, naar Tid forgaar,
Dens Tinde ind i Himlen naar,
I Klippens Rift er Hvile sød
For hver, som flyr til den i Nød.

En bygger Haabet paa Dyders løse Sand,
Andre de bygge paa Penge og sit Land,
Jeg paa den Grundvold, som altid holder Stand,
Jesus, den evige Klippe.

Som Korset er dens Arme strakt,
Dens Tind belyst af Himmelpragt,
Paa denne Grund jeg sikkert staar,
Naar alle Jordens Ting forgaar.

Den Klippe er en vældig Borg,
Hvori jeg gjemmer al min Sorg,
Den er en Borg, et Taarn hvori,
Jeg gaar fra Synd og Straffen fri.

(Jas. & Gold. 49.)

182. Bethesda er aaben.

Bethesda er aaben, se Englen er der,
Staa færdig og gaa nu deri;
Se Vandet bevæges, nu Redning er nær,
Og Frelsen i Kristo er fri.

O, Frelsen er fri, ja Frelsen er fri,
Nu Frelsen i Kristo er fri!
Se Vandet bevæges, nu Redning er nær,
Thi Frelsens Bethesda er her.

Træng frem, gaa i Vandet mens Englen er der
Og to dig, bliv fuldkommen ren;
Foragt ikke Midlet, nu har du det her,
Bliv fri fra hver Rynke og Men.

Se Dammen, Bethesda, er Frelserens Blod,
Og Englen Guds Aand med hans Ord;
Kom bad nu din Sjæl i den rensende Flod,
Æd Manna af veldækket Bord.

O, Kommer til Kilden og Lægedom faar
Enhver, som er syg eller lam;
Du Sjæl, som i Vantroen tvivlende gaar,
O kommer, o kommer til ham!

(Vel. Tid. 10.)

183. Vær stille.

Vær stille bange Sjæl,
Gud selv vil med dig gaa,
Han sørger for dit Vel,
Kun tro og stol derpaa.

Vær glad du lille Jord,
I hvad end møde maa;
Vær stille, tro hans Ord,
Han selv vil med dig gaa.

Vær stille, uden Frygt,
I Stormen holder Stand;
I Jordan gaar man trygt
Med Gud til Kanaan.

Vær stille, se til Gud,
Thi Striden er ei din;
Dig Jesus fried ud,
Han siger: du er min!

Vær stille, se hans Magt,
Som ved din Side gaar,
Han holde skal sin Pagt,
Hvad trænges til, du faar.

(Vel. Tid. 19.)

184. Hvad kan jeg.

Hvad kan jeg gjøre, o Gud! for dig?
Hvad kan jeg gjøre for dig?
Du mig gjenløste, og din jeg er;
Alt, hvad jeg har, tilhører dig her;
Du har mig frelst, o Jesu kjær!

Hvad kan jeg gjøre for dig?
Hvortil, o Gud! vil du kalde mig?
Hvad kan jeg gjøre for dig?

Hvad kan jeg gjøre, o Gud! for dig?
Hvad kan jeg gjøre for dig?

Giver du Arbeide, straks jeg gaar
Siger du bi, da stille jeg staar,
Lyde jeg vil, det Bud jeg faar.

Hvad kan jeg gjøre, o Gud! for dig?
Hvad kan jeg gjøre for dig?
Vidne om Lammet, som ofred sig?
Bede Syndere komme til dig?
Synge om Naaden, givet mig?

(Vel. Tid. 4.)

183. Kom du o Hyrde.

Kom du, o Hyrde! som lede os kan
Hen til Græsgange og rindende Vand,
Giv os den Føde, som styrke os maa,
Aldrig fra dig vil vi gaa.

Aldrig, aldrig, aldrig,
Nei, aldrig fra dig vil vi gaa;
Aldrig, aldrig, aldrig fra dig vil vi gaa.

Om end fra Himlen den stormende Sky
Sender ud Lynild med Tordenens Gny,
Under din Vinge vi stille vil staa,
Aldrig fra dig vil vi gaa.

Giv i vor Svaghed din Visdom og Magt,
Hjelp, at vi ydmyge staa paa vor Vagt!
Indtilvi Hjemmet i Himlen opnaa,
Aldrig fra dig vil vi gaa. (Prize 60.)

186. Behageligste Hjem.

Kom Venner, lad os vandre, paa Himmelveien
frem,
Og bede for hverandre, indtil vi naar vort Hjem;
Hvor vi med Fryd og Glæde skal evig skue dem,
Som gik til Ærens Sæde hos Gud i Himmelen.

Hjem, Hjem, Hjem, Hjem!
Himmelske Hjem, saligste Hjem!
Snart skal jeg skue dit Lys.

Skal Sorg og Modgang møde os paa vor Pil-
grims-Gang,
Vil vi dog Synden døde, om Veien end er trang
Vor Trængsel er snart over, og da vi ere fri
Fra alle Modgangs Voyer paa Livets trange Sti

O hilken Fryd og Glæde vi skulle da opnaa,
Naar vi for Gud skal træde og gyldne Harper
slaa;
Da skal vor Lovsang tone som mange Vandes
Lyd,
Hvor Helgen for Guds Trone skal stemme i
med Fryd.

Ei Tunge kan udsige hvad Fryd de Frelste faa;
Det har ei nogen Lige at for Guds Trone staa,
Og der modtage Ære og Løn fra Jehova,
Mens Englene frembære Gud Tak, Halleluja!
(Prize Pg. 14.)

187. Vidne om Naaden.

Lyt nu, Venner! jeg vil tale
Om hvad Gud har gjort for mig:
Jeg laa før i Syndens Dvale,
Han af Naade vakte mig.

Pris og Ære ske vor Frelser!
Halleluja! han er god;
Mig, uværdige han elsker,
Og mig frelser ved sit Blod.

I min Sjælenød og Vaade
Vendte jeg mig til min Gud;
Han modtog mig, og af Naade
Al min Synd han slettet ud.

Jeg er glad for al den Naade,
Herren har bevist mod mig,
Han har opløst Livets Gaade,
Jeg er frelst og lykkelig.

Snart vor Trængsel, Nød og Plage
Er forbi paa denne Jord,
Da i Fred vi Afsked tage
Og gaa hjem, hvor Jesus bor.

(Fresh Laurels Pg. 14.)

188. Har du lært af Jesus.

Har du lært af Jesus, har du kjendt hans Kraft,
Er du toet i Frelserens Blod?
Tror du nu, erfarer du hans Frelses Magt,
Er du toet i Frelserens Blod?

Er du to't i hans Blod,
I det rensende Blod af Guds Lø'm?
Er din Klædning pletfri er den hvid som Sne,
Er du toet i Frelserens Blod?

Gaar du daglig fremad i din Mesters Spor,
Er du toet i Frelserens Blod?
Kan du hvile stadig i hans dybe Saar,
Er du toet i Frelserens Blod?

Naar din Brudgom kommer, har du Lampen
tændt,
Er du toet i Frelserens Blod?
Er din Klædning hvid og er din Harpe stemt,
Er du toet i Frelserens Blod?

Er dit Hjerte utro, er din Sjæl uren,
Kom og to dig i Frelserens Blod!
Se den Kilde renser af al Synd og Men,
Kom og to dig i Frelserens Blod!

Kom i Bod til det Blod,
Og med Tro til den rensende Flod!
Er dit Hjerte utro, er din Sjæl uren,
Kom og to dig i Frelserens Blod!

(The Quiver 14.)

189. Jesu Blod.

O Kjærlighed! saa-høi og stor,
At Jesus ofred sig
Paa denne syndefulde Jord
For saadan Orm som mig!

O det Blod, det Jesu Blod!
Som flød paa Golgatha;
Jeg g- ar til denne Livsens Flod,
— Er frelst! Halleluja!

Kom og gaa, til Kilden hen,
Hvor Livets Strøm udgaar,
Der finder du din Sjæleven
Og Frelse ved hans Saar.

Der skjænker Jesus Liv og Mod
Til de, som modløs gaar,
Thi kun ved Korsets dyre Blod
Man Liv og Frelse faar.

Jeg synger om den Salighed,
Som jeg ved Blodet fandt:
Det er den dyrekjøbte Fred
Og Aandens sikre Pant.

(Rev. No. 530.)

190. Guds Kald.

Jeg har en Fader hist i Hemmelen, ::
Han siger: "kom!" og jeg vil gaa
Hen til ham udi Himmelen.

Jeg vil gaa til min Fader hist i Himmelen, :,
Han siger: "kom!" og jeg vil gaa
Til Herlighed i Himmelen.

Jeg har en Frelser hist i Himmelen, :,
Naar han mig kalder, vil jeg gaa
At møde ham i Himmelen.

Jeg har en Krone hist i Himmelen, :,
Naar Jesus kalder vil jeg gaa
At bære den i Himmelen.

Jeg har en Harpe hist i Himmelen, :,
Naar Jesus kalder, vil jeg gaa
At bruge den i Himmelen.

(Happy Voices No. 205.)

191. Frelste i Havn.

Seilende paa Havets Bølge,
Længselsfuld jeg ser mod Land;
Jesus, jeg dit Ord vil følge,
Til jeg staar paa Himlens Strand.

Storme skal ei række mig,
Naar jeg naar til Himmerig,
Her i Tiden er min Sang:
Stormen lægger sig engang.

Fristelsernes Storme suser
Ofte her paa Livets Hav;
Modgangs Bølger ofte bruser,
Dog de bliver ei min Grav.

Stundom seiler jeg i Taage
Ængstelig blandt blinde Skjær,
Naar i Bønnen jeg kan vaage,
Solens Lys jeg atter ser.

Snart jeg ser den frelste Skare
Hist i Himlens skjønnne Stad,
Snart jeg frelst fra Nød og Fare
Synge skal Halleluja.

(Rev. 506.)

192. Den sidste Dag.

Vi for Jesus engang skal fremstilles,
Naar Basunerne udraabe: k o m!
Da skal Klinten og Hveden adskilles,
Og de Onde modtage sin Dom.

Da skal høres: velsignede ere
I, mig valgte og tjente paa Jord;
Men forbandede skulle de være,
Som ei agtet mit frelsende Ord.

Skal vi da udaf Jesus faa høre:
Kom, Velsignede, kommer til mig!
Eller skal det da gny i vort Öre:
Bort Forbandede, gaa bort med dig!

Han vil samle omkring sig med Glæde
Sine Børn, som hans Billede bær',
Dem med Salighed krone og klæde,
Naar for Thronen de tilbeder der.

Lad os derfor kun vaage og vente,
Have Olie og Lamper istand,
At naar Brudgommen Bruden vil hente,
Vi kan indgaa i Salen med ham.

(Garner. 25.)

193. Tag mig, som jeg er.

O hør mig, hjælp mig, Jesus kjær,
Om du ei frelser, dør jeg her.
O, bring din frie Frelse nær
Og tag mig, som jeg er!

Tag mig, som jeg er,
Tag mig, som jeg er,
O, bring din frie Frelse nær
Og tag mig, som jeg er!

Paa Korset Jesus ofret sig,
I Døden gik han efter mig;
Min Gud, min Gud forbarme dig
Og tag mig, som jeg er!

Min Sjæl er mørk, af syndig Rod,
O, Jesus kom og med dit Blod
Gjør den nu lys og ren og god
Og tag mig, som jeg er!

O, Jesus stød mig ikke bort,
Du har for mig Forsoning gjort.
Ak! aabne nu din Himmelport
Og tag mig, som jeg er!

(Garner. 60.)

194. Naadens Trone.

Hvor sødt og saligt det dog er
Til Gud i Bøn at drage nær
Og frem for Naadens Trone staa
Min gode Gud at kalde paa.
I Jesu Navn jeg komme tør
Og banke haardt paa Naadens Dør;
Min Trang, o Gud! den kjender du,
Ræk ud din Haand og hjælp mig nu

Jeg kommer, som jeg er, til dig,
I Jesu Navn velsigne mig!
Dit Løfte jeg mig holder til,
Og ved du det opfyldte vil.
Jeg beder nu om Kraft at faa,
Saa jeg i Trængsler kan bestaa,
At jeg maa elske dig, min Gud!
Og trolig holde dine Bud!

Snart lægges ned min Vandringsstav,
Mit Legem bæres til sin Grav,
Og Sjælen føres til det Sted,
Hvortil den her har sig beredt.
O giv, min Gud! at her jeg maa
Min Sjæl ved Aanden dannet faa,
At naar jeg kaldes til min Død,
Jeg faar din Himmelhvile sød!

(Phillips 166.)

195. Den frie Naade.

Op, Venner, syng med Fryd
Og liflig Melodi,
Forkynd med Sang og Jubellyd
At Naaden, den er fri.

Det gløder jeg mig i,
At Naaden, den er fri;
For alle er den fri og rig
Og stor og underlig.

Syng om Forsoneren,
Hans store Kjærlighed;
Han gav sig selv i Døden hen
For os at bringe Fred.

Nu er der Fred paa Jord,
Og Gud med Velbehag
Selv dækket har et Naadebord,
Han siger: kom og tag!

Saa tør din Taare af
Og bring til ham din Tak,
Som villig Liv og Blod hengav
Og Kalken for os drak.

(Hendersen No. 81.)

196. Frydefuld.

Frydefuld Tankerne hæver sig frem
Hen over Jorden til Herligheds Hjem ;
De, som ret stride og Himlen har kjær,
Glæder sig meget, at snart komme der.
Verden med Storme og brusende Hav
Aldrig her Hvile til Sjælene gav ;
Men de, her kjæmpet og grædende bad,
Har nu sit Hjem i Guds herlige Stad.

Fyrdefuld, frydefuld gaar vi i Tro
Did, hvor de Frelste forklarede bo ;
Snart skal vi Libanons snehvide Top
Skue i Baggrunden reise sig op ;
Kommer vi nærmere, skue vi kan
Kanaans yndige, frugtbare Land,
Se, hvordan Træerne blomstre saa smukt,
Bærende aarligen tolv Gang Frugt.

O, se det peægtige, herlige Slot,
Hvor alle juble, og alting er godt ;
Hvidklædte Skarer der ventende paa,
At vi med dem skulle Harperne slaa ;
Snart vi i Triumf skal møde dem der,
Hvor vi bestandig staar Frelseren nær,
Og med den Skare i Herlighed stor
Jublende syng med Engle i Kor.

(Hall. Songs 172.)

197. Stat op min Sjæl.

Stat op min Sjæl, fat Mod! din Trældomsfrygt
forjag;
Thi Offerlammets Blod, det taler i din Sag.

Jesu bitre Død lindrer al min Ve;
Syndens Smitte purpurrød han toer hvid som Sne.

Hos Gud han evig er og taler godt for mig,
Hans Kjærlighed især, den er forunderlig.

Fem dybe Saar han bær paa Golgatha for mig;
De bede hver især, og det ret kraftelig.

Gud Fader lytter til sin elskelige Søn,
Og ham ei nægte vil hans inderlige Bøn.

Nu Gud forsonet er, min Synd er slettet ud,
Mig Aanden Vidne bær om Barneret hos Gud.
(REV Nø 467.)

198. Kort er Livet.

Min Prøvetid snart ender sig,
Min Livssol daler ned;
Jeg skal nu snart i Himmerig
Faa evig Salighed.

O kom, Engletrop!
Kom bring og mig derop
Paa eders de snehvide Vinger frem
Til Herlighedens Hjem.

Nu staar jeg her paa Jordans Strand,
Min Overfart er nær;
Jeg ser i Tro det skjønnne Land,
Hvor Gud, min Fader er.

Jeg længes til mit Himmelhjem,
Hvor der er salig Fryd;
Jeg ser Guds Engle træde frem
Og hører Sangens Lyd.

O hvilken herlig Jubelklang,
Saa ren og Himmelsød!
De synger Lammets nye Sang
Om Jesu Kors og Død.

(Hall. Songs 174.)

199. Guds Kjærlighed.

O bundløse Kjærlighed!
Er der Naade nok bered?
Kan en Synder, saasom mig,
Faa Tilgivelse hos dig?

Jesus elsker, det vi ved,
Dig med bundløs Kjærlighed;
Jesus led og døde i dit Sted.

Jeg saalænge stod imod,
Naaden kjøbt ved Jesu Blod,
Og ei elskede Guds Lam,
Som bar al min Synd og Skam.

Gud, jeg komme vil til dig,
O, forbarm dig over mig!
Her jeg ligger for din Fod,
To min Sjæl i Jesu Blod!

Jesus, nu til dig jeg gaar,
Lægger mig i dine Saar;
Du mig ikke støder bort —
Nu du aabner Himlens Port.

Jesus elsker, det jeg ved,
Mig med bundløs Kjærlighed,
Jesus led og døde i mit Sted.

(Hall. Songs 94.)

200. Kom Helgen.

Kom Helgen op paa Pisgas Høie,
Se Landet paa den anden Strand;
Der vore Venner sig fornøie,
Som gik foran til hint Land.
Nogle prange med Kroner i Ære,
Andre staa nære Jordanens Strand.
O hvor salig den Fryd skal dog være
Naar vi mødes i Herligheds Land.

O, den Udsigt jeg skuer fremfor mig
Der paa hin Side Jordanens Flod;
Snart, o Jesu! jeg venter at se dig,
Som har rensed min Sjæl med dit Blod.

Se Livets Strømme, hvor de flyder,
Skjønneste Blomster frodig' staa;
Der evig Glæde alle nyder

Og Lovsangens Harper slaar.
Over Trængsel og Nød skal vi seire
Enhver Slægtning og Ven møde glad
Og den evige Fryd med dem feire
I den himmelske, herlige Stad.

O, hvor det Troessyn os fryder,
Hvor underskjønt stilles det frem
Jesus nu mild og kjærlig byder:
Kom nu mine Børn kom hjem!
Vil du møde med Venner, de kjære,
Som du kjendte og elsked' paa Jord?
Vil du blandt dem i Hellighed være,
Gjæste med dem ved Frelserens Bord?
(Rev. 40.)

201. Jeg vil kjæmpe.

Jeg vil kjæmpe for Kronen at faa
Og adlyde Guds hellige Bud,
Snart med Seier jeg da skal fremstaa
For at prise min Frelser og Gud.

I det himmelske Land udi Fred
Har min Jesus beredt mig et Sted,
Jeg skal skue min Frelser saa kjær
I mit Hjem over der.

Giv mig Styrke min naadige Gud,
At i Striden jeg mandigen staar
Og i Modgangens Tid holder ud,
Saa jeg Herligheds Hjemmet opnaar.

Snart min jordiske Strid er forbi,
Og saa flytter jeg Hjem til Guds Stad;
Hvorfra Modgang og Strid jeg er fri
Og synger evindeligt glad.

(Bright Jewels. 86.)

202. Den herlige Stad.

O salige Stad med det evige Lys,
Hvor Lammet regjerer med Fryd,
Hvor Engle og Helgene synger Guds Pris
Til Harpernes liflige Lyd.

Herlige Stad, salige Hjem,
Naar skal jeg skue dit Lys?
Herlige Stad, salige Hjem,
Snart skal jeg skue dit Lys?

O herlige Stad, hvor de Frelste skal staa
Og prange i Himmels Glands;
Snart skal jeg den evige Salighed naa,
Som fylder al Tanke Sands.

Bort Verden, saa syndig og ussel du est,
Du skal ei bedrage mig mer;
Hvad Herren vil sende, det tjener mig bedst,
Til Himmels Bolig jeg ser.

(Happy Voices. 195.)

203. Det er vel.

Om Hjertet sig hviler i Glæde og Ro,
Om Trængsel skal blive min Del —
Hvad, Fader, du sender, jeg siger i Tro:
Det er vel, det er vel med min Sjæl.

Det er vel med min Sjæl,
Det er vel, det er vel med min Sjæl.

Om hadet, foragtet, i Ringhed jeg bor —
Naar, Jesus! blot du er min Del,
Da er jeg fornøiet, da ved jeg og tror:
Det er vel, det er vel med min Sjæl.

Betyngtet af Synden til Herren jeg bad,
Han hørte og alt gjorde vel;
Min Synd blev forladt, og nu synger jeg glad:
Det er vel, det er vel med min Sjæl.

Guds Naade er fri og forunderlig stor,
Fuldkommen i Ve og i Vel.
Jeg hviler i Kristo og visselig tror:
Det er vel, det er vel med min Sjæl.
(Gosp. Hym 200.)

204. Til vor Fest.

Til vor Fest, til vor Fest er vi samlet igjen,
Vi er glade, saamange er kommen til den;
Med vor Sang vil vi takke og prise vor Gud,
Som fra Synden saa naadig har friet os ud.

Til vor Fest samles vi
Frydefuld, frydefuld;
Gud er god, pris hans Navn!
Han aabner for os Himlens Havn.

Festlig klædt, festlig klædt er vi samlede her,
Vi er glade, vi ved, at vor Jesus er nær;
Han Retfærdigheds Pantser vil lade os faa
Og os rense, saa hvidklædt for ham vi kan staa.

Toet hvid, toet hvid udi Frelserens Blod,
Vi skal engang faa smage den himmelske Ro;
I de Saliges Frydefest skal vi faa Del,
O da bliver det for os evindeligt vel!
(Pure Gold. 74.)

205. Kun en liden Tid.

Vi ofte her nedtrykte var,
I det vi vandred' frem,
Dog hvert et Skridt os fremad bar
Paa Veien til vort Hjem.

O, snart er Striden endt,
Ja, snart er Striden endt,
Det varer kun en liden Tid,
Saa er al Trængsel endt.

Hvad om vi bære lidt Foragt,
Bespottet blive her —
Vi snart i Himlens Høitidsdragt
Vor Seierskrone bær

Lad Verdens Venner le os ud,
Vi agte det ei stort;
Vi drage snart paa Jesu Bud
Ind ad den gyldne Port.

Vi snart i Himlens skjønnne Hal
Skal synge Lammets Sang
I blandt de frelste Skarers Tal
I Evigheden lang.

(Pure Gold 40.)

206. Jesus, vort Alt.

Hos vor Frelser er Glæde og Fred — o kom
Du, som søger i Verden din Lyst!
O, il til ham hen,
Lad ham blive din Ven,
Lad ham aande sit Liv i dit Bryst;
∴ Da bliver du salig i Sind;
Thi med ham gaar en Himmel derind. ∴

Hos vor Frelser er Rigdom at faa — o kom
Du, som elsker kun Rigdom og Muld!
Den Skat, som han vil,
Der skal høre dig til,
Kan ei stjæles fra dig som dit Guld;
∴ Thi Skatten er Frelseren selv
Med hans Naade lig rindende Elv. ∴

Hos vor Frelser er Ære og Magt — o kom
Du, som elsker at æres paa Jord!
Her nede at gaa
Som Guds elskede Smaa —
Du kan tro det er Herlighed stor.
∴ Og engang de Hellige skal
Bære Kroner i Himmels Hal. ∴

Ja, hos Jesus er alting at faa — o kom!
Kom enliver, som sin Lykke har kjær!
Sig Verden Farvel,
Den bedrager din Sjæl;
Kun i Jesus Lyksalighed er.
∴ O Sjæl, hvorfor iler du ei?
Jesus kalder dig — sig ikke nei. ∴
(Hall. Songs Pg. 176.)

207. Broderbaandet.

Det kristne Broderbaand
Er Hellig Kjærlighed,
Udøst i Hjertet ved den Aand,
Som Jesus send te ned.

At staa endrægtelig.
I Gjerning, Strid og Nød
Af Kjærlighed foruden Svig —
Er hvad, os Herren bød.

Nu Brødre Søstre prøv:
Staar vi i saadant Baand?

Med kold Ukjærlighed bedrøv
Ei Guds, den Helligaand!

Vi samme Frelser har
Med fælles Tro og Daab;
Vi alle har en Gud til Fa'er,
En Vei og samme Haab.

(Hall, Songs No. 260.)

208. Noget at faa.

For Guds Børn bli'er der noget i Himlen at faa,
Ja, for dem, som har Frelseren kjær;
Der i snehvide Klæder med Guld kroner paa
Skal de skinne i Englenes Hær.

Der bli'er noget at faa. der bli'er noget at faa,
For Guds Børn bli'er der noget at faa.
Der i Englenes Hær og hos Frelseren kjær,
O ja, der bli'er det noget at faa.

Der paa Gader af Guld under Harpernes Klang
Blandt de Frelste i Guds Paradis,
De skal vandre og juble og synge en Sang
Til Guds Ære og Frelserens Pris.

De skal sidde omkring Patriarkernes Bord
Med Profeter og Konger i Rad
Og i straalende Klæder med liflige Ord
Tale frit i Guds himmelske Stad.

Der de flagrer omkring, Herrens Herlighed ser
Og beundrer hans Visdom og Magt;
Der de æder af Livsens, de herlige Træer,
Drikker evig af Frugternes Saft.

O saa lad os til Verden kun sige Farvel,
Thi dens Storhed vil snarlig forgaa.
Lad os søge en bedre og ædlere Del,
Som af Gud vi i Himlen kan faa.

(Lille Sanger No 40)

209. Den gyldne Tid.

Med hellig Iver, Lyst og Flid
Du bør, alt hvad du kan,
Din korte, gyldne Ungdomstid
Benytte med Forstand.

Til Tant letsindig brug den ei,
Den kostlig er og kort;
Men virk for Herren i hans Vei
Og vig ei derfra Bort.

Hvert Korn, som Herren sender ned
I Dybet af dit Bryst,
Det plei med Flid og Kjærlighed;
Rig bliver da din Høst.

(Hall. Songs No. 157.)

210. Himmelstien.

Den Vei, som gaar til Himlens Salighed,
Bli'er lys og yndig, skjøn og liflig mer og mer;
Som her vi vokser frem i Hellighed,
Saa aabnes Öiet, saa vi Glansen bedre ser.

O Lvor liflig bliver Herrens Himmelsti,
Naar i Tro og Iver vi gaar frem deri.
Mer og mer det lysner, mer og mer det lysner;
Ja, det gryr til evig Dag, til evig Dag.

Vel kan vi møde Trængsel, Sorg og Nød,
I mens vi er paa Reisen til vort Himmelhjem;
Men naar vi tænker paa den Hvile sød,
Da faar vi Kraft og seirer, saa vi kommer frem.

Vor Strid er her en nyttig Skolegang,
Som mer og mer før Himlen os berede kan;
Thi de, som stilles skal i Englerang,
Maa læres, renses, dannes for sin Ærestand.

Ja, Himmelstien er utrolig god,
Der flyder Livets Vand, der findes Manna sød,
Der varmes Hjertet, skjænkes Kraft og Mod,
Og alt udstrømmer fuldt og frit af Jesu Død.

(The Quiver 34.)

211. Næsten en Kristen.

„Næsten en Kristen“, nær ved at tro
Ei giver nogen sand Sjælero.
Nær ind til Himmelen

Er jo ei ind i den;
Men yist Fortabelsen.
Tabt — ja fortabt!

„Næsten en Kristen“, dog ikke frelst,
Næsten ei hjælper nogensomhelst.
Nu Døren aaben er,
Gud Fader har dig kjær,
O, hold dig til ham nær,
Kom, bliv nu frelst!

„Næsten en Kristen“, kom ei forsent!
Snart Naadetiden kan være endt;
Da Redning findes ei,
Du gik ei Herrens Vei,
Maa sorgfuld sige: Jeg
Er nu fortabt.

(Gosp. Hym. 75.)

212. Hvor gaar du?

Hvad gjør du, o fattige Synder!
Hvor gaar du, o, hvor gaar du hen?
I Synder du Dagen begynder,
Med Synder saa ender du den.

Kom, kom, Synder vend om!
O, snart kan du falde for Vredens Dom
Kom, kom, Synder vend om!
Din Fader i Himmelen siger: kom!

Du gaar der urolig og sukker
Og driver som Skummet paa Hav,
Til død man i Kisten dig lukker —
Men Sjælen! hvor faar den sin Grav

Ei findes der Fred i dit Hjerte,
Du gruer for Død og for Dom;
Din Frelser dig søgte med Smerte,
End aldrig til Herren du kom.

O Menneske! hvad vil du gjøre,
Undfly eller — sikre din Dom?
Skal Eng'len til Himmelen føre
Det Budskab: nu vendte han om!
(Gosp. Hym. IV. 8.)

213. Fristaden.

O fly til den frelsende Fristad,
Se Porten staar aaben for dig,
Men skynd dig, nu hør og se opad,
Din Fader dig kalder til sig.

Op, op dig bered og løb saa afsted,
Til Fristaden skynd dig, o brug nu din Flid?
Det gjelder dit Liv, paa Veien dig giv,
Snart Portene lukkes, nu, nu er det Tid.

Nu aabne staar Fristadens Porte,
Hvor indenom findes en Flod,
Som renser fra Synder, om sorte,
Thi Kilden er Frelserens Blod.

Den Frelse er Kristus alene,
Som tog dine Synder paa sig;
Han vil dig med Gud nu forene
Og siger: kom Synder til mig!

Men fly, førend Lampen udslukkes,
O skynd dig, du har kun et N u;
At komme, naar Portene lukkes,
Vi bringe dig Jammer og Gru.

(The Quiver 68.)

214. Hvile i Jesus.

Jeg hviler nu ved Korsets Fod,
Hvor Soningsblodet randt;
Thi der i ydmyg Bøn og og Bod
Jeg Liv og Frelse fandt.

I Jesu Kristi Død
Jeg finder Hvile sød
Og ser til Enden uden Frygt;
Altid ved hans ømme Bryst
Jeg finder salig Trøst
Og hviler der saa trygt.

Jeg hviler mig i Jesu Sjkød
Og ved hans ømme Barm,
Der har jeg Ly mod Sorg og Nød
Og fra al Verdens Larm.

Jeg hviler mig paa Jesu Ord,
Som aldrig rokkes kan ;
Det er for mig et dækket Bord
Med Livets Brød og Vand.

Jeg hviler mig i Jesu Arm,
Der Guddoms Kræfter bor,
Den føre skal, fra Verdens Larm,
Min Sjæl i Engles Kor.

(The Quiver 49.)

215. Syndres Ven.

O Jesus, Synd'res Ven, til dig
Jeg iler for at redde mig ;
Af Synden træt, ja syg og saar,
Kun i dit Blod jeg frelse faar.

Forbarm dig, læg min syge Sjæl!
Du ene kan mig gjøre vel ;
Jeg staar i Mørket, til du mig
Ved Naadens Lys forklarer dig.

Hvad kan jeg gjøre, milde Gud!
Som saa har overtraadt dit Bud ?
Fortabt jeg er, dog er der Trøst,
Thi Jesu Blod har mig forløst.

Jeg kan ei selv berede mig
For ret at kunne takkes dig;
Det er dit Værk at frelse mig,
Jeg kommer, som jeg er, til dig.

(Phillips 8.)

216. Synder, agt Kaldet.

Synder, agt Guds Kald,
Naadetiden endes skal;
Dør du, som du er, faar du evig Kval,
Jesus kalder nu, arme Synder hør!
Skal han længre staa, vente ved din Dør?

Naadens Tid, o Synder!
Snart vil være endt —
Kom, o kom til Jesus,
Før det bli'er forsent.

Synder, du maa dø —
Syndelivet er et Frø,
Bærer Smertes Frugt i den Svovelsø,
Hvor ei høres Bøn, hvor ei endes Nød,
Hvor ei findes Trøst, hvor ei kommer Død.

Synder, snart du maa
Frem til Herrens Domstol gaa
Hvordan vil du da, for din Gud bestaa?
Du for al den Synd, som du her har gjort,
Vil i Vredens Ild blive kastet bort.

Synder, nu er Tid!
Fly al Synd og daarlig Id,
Jesus kalder nu, venter mild og blid,
Snart din Naadetid er for evig endt,
Snart det svares vil: n u d e t e r f o r s e n t !
(Millards 88.)

217. Send dit Lys.

Gud besøg i Dag din Kirke,
Lad dit Ord her kraftig virke,
Send dit Lys, hvor Lyset trænges,
Døb med Ild hver Sjæl, som længes,
Lad os høre Aandens Sus,
Herrens Røst i Bønnens Hus!

Dette Møde du velsigne,
Naadens Gud, at det maa ligne
Aandens første store Fest;
Herre, vær i Dag vor Gjest.

Gud velsigne Kirkefærden,
Sjæle frels fra Synd og Verden,
Vis dit Folk, som gaar og stunder,
At du end vil gjøre Under;
Tusind Sjæle til dig drag,
Som paa første Pintsedag!

218. Jesus, se til os.

Jesus, se du til os ned
Fra din høie Himmeltrone
Og paa dette Samlingssted
Med Vilsignelse os krone!
At vi maa, ved Hyrdens Stemme,
Alle Jordens Sysler glemme.

Du har sagt — og det vi tro —
At du er blandt os tilstede;
Thi vi ere mer end to
Her forsamlet for at bede.
Hjælp os, at vi, som du lærte,
Bede maa af ganske Hjerte.

219. Enden kommer.

Hør du Sjæl, som lever
I Synd og Ondskab her:
Tænk, at Herren kræver
Regnskab af enhver!

Døden kommer, du maa gaa
Og for Guds Domstol staa,
Bøgerne skal aabnes der —
De viser Livet her.
Snart kan Døden komme,
Tænk paa Evighed!

Jesus nu dig byder
Forladelse og Fred,
Du det fra dig skyder
I din Daarlighed.

Jesus dig vil give
En evig Salighed;
Du i Synd vil blive,
Trodse Miskundhed.

Vil du altid træde
Guds Naade under Fod,
Og i Synd dig glæde —
Enden bli'er ei god.

220. Kristelig Enhed.

Ak! lader os alle hverandre erindre,
At Ingen sig lader fra Kronen forhindre!
Naar Verden og Satan vil bruge sin Magt,
Saa staar vi forenede alle paa Vagt.
Vor Fader, han hører de samlede Sukke,
Mod enige Hjerter kan Satan ei pukke;
∴ Hvo vil de forenede Aander udslukke? ∴

Saa lader os glædes og elske af Hjerter,
Forsøde hverandre den bitreste Smerte,
Forbindes i Aanden tilsammen til En,
At Kjærlighed findes oprigtig og ren;

Og lader vor Fader en Frydesang høre!
Det skal ham hans Hjerte usigeligt røre,
;: Skjønt Børnene kan det saa kunstigt ei gjøre;:

I Himlen vi bedre skal høre paa Tonen,
Naar Brødrene samlede træder for Tronen
I heftigste Lue og deiligste Rang,
Med lifligste Harper og sødeste Sang.
Saa løfter op samlede Hjerter og Hænder
Og længes at sankes, hvor Striden sig ender,
;: Og Kjærligheds Lue evindeligt brænder. ::

221. Pagten.

Helligaand, de Frommes Glæde,
O, besøg mit bange Sind ;
Værdes i min Sjæl at træde,
Vi den til dit Tempel ind ;
Smyk den deilig, som en Brud,
Rens den ganske og kast ud,
Hvad af Verden er tilbage
Og mig kan fra Jesum drage!

Smyk mig med din Himmelgave,
Gjør mig skjøn og ny igjen,
At jeg Kjærlighed kan have,
Som skal aldrig svinde hen ;
Giv mig altid Kjæmpemod,
Hellige mit Kjød og Blod,
Lær mig til min Gud at træde
Udi Bønnens Kraft og Glæde!

Saa vil jeg mig dig hengive,
Dig til Ære skal mit Sind
Stedse himmelsindet være,
Til jeg gaar i Himlen ind;
Faderen og Sønnen der
Med dig ret at komme nær,
Og min Gud paa høie Trone
Prise høit med Engletone.

222. Stille er min Sjæl.

Mel. som No. 131.

Stille er min Sjæl til Gud,
Til min Gud, som hjelpe kan;
Verdens Trøst kan snart gaa ud,
Flyder hastig bort som Vand.
Løb min Sjæl fra hendes Bo,
Træng dig ind til Gud i Ro.

Tordner det af Verdens Sky,
Oventil er Luften klar;
Hos vor Herre er der Ly,
Himlen ingen Torden har.
Sindet maa til Himlen gaa,
Der er Fred og Ro at faa.

Er Samvittigheden fri,
Saa lad Verden snakke hen,

Det er i en Hast forbi,
Nok, naar Jesus er min Ven.
Verdens Had og Verdens Gunst
Er dog begge kun en Dunst.

Kunde noget hænde sig,
Som din fromme Fader saa,
At det vilde skade dig,
Maatte du vel bange gaa;
Men du ved, at intet sker,
Som dig Gud ei tjenligt ser.

223. Du kan.

Mel. som No. 207.

O Jesu, Davids Søn,
Forbarm dig over mig!
Jeg er uren, men hør min Bøn,
Og jeg vil prise dig.

Om du nu vil, du kan
Fra Syndens Skyld og Men,
O Jesu Krist, min Frelsermand,
Mig gjøre ganske ren.

Ræk ud din Guddoms Haand
Og rør du selv ved mig,
Da løses alle Syndebaand,
Og jeg staar frelst ved dig.

O, sig nu til mig her
Det Ord: "Jeg vil, bliv ren!"
Da skal jeg blive, Frelser kjær,
Din Æres Mindesten.

224. Hvile ved Korset.

Mel. som No. 68.

Jesus, til dit Kors jeg iler,
Finder Ly mod Synd og Sorg;
Der mit Hjerte trøstig hviler,
Der jeg har en sikker Borg.

Der ved Korset Hjertet hviler,
Der er Balsam for min Sjæl,
Det er der, hvor Naaden smiler,
Der jeg har min Lød og Døl.

Længe jeg fra Gud mig vendte,
Agtet ei hans ømme Raab,
Men, o Under! Gud mig sendte
I mit Hjerte Trøst og Haab.

Aanden hvisket fra det Høie:
Se, du gaar mod evig Død!
Derpaa rettet han mit Øie
Til det Kors, hvor Blodet flød.

Kom til Korset du, som græder,
Se det Lam, som ofres der;
Dette Blod for Syndre beder,
Saligheden kjøbtes her.

225. Kan jeg.

Mel. som No. 207.

Kan jeg dog tøve end,
Mit lille Alt afstaa,
Ei gi'e mig selv til Jesus hen
Og al hans Naade faa?

Nei, nu jeg komme vil,
Jeg kan ei mer modstaa;
Hans Kjærlighed mig tvinger til
Med alt til ham at gaa.

Skjønt sent, jeg alt afstaar,
Kun, Jesus, vær du min.
Nu! frels mig, ellers jeg forgaar,
O, sig, at jeg er din.

O, tag mig, tag mig hel
Og hold mig i din Pagt,
Befæst min arme, svage Sjæl
Med Kjærlighedens Magt.

Jeg kun begjærer Et:
Dig, Jesu, have kjær;
Din Kjærlighed at kjende ret
Er alt, jeg ønsker her.

226. Fremad, Jesu Helte.

Mel. som No. 15.

Fremad, Jesu tapre Helte,
Nu det gjælder Strid;
Hav om Livet Sandheds Bælte,
Bruger Magt og Flid.

Jesu Banner vil vi bære,
Fast i kækken sta ;
Mod de onde Magters Hære
Vil vi fremad gaa.

Med vort Skjold og Hjelm og Pantser,
Dertil Sværd i Haand,
Frygte vi ei Satans Skanser,
Ei hans stærke Baand.

Gud almægtig paa vor Side
Staar os altid bi,
Om end Magter mod os stride,
Vil han os udfri.

Syng, o Sjæl, dit Hoseanna
Glad paa Englevis ;
Styrk dit Mod ved Livets Manna,
Kjæmp til Herrens Pris.

227. O, jeg ved.

Mel. som No. 146.

O jeg ved om et frydefuldt Hjem
Ved den levende, rindende Flod,

Hvilket Jesus beredte for dem,
Som her renses fra Synd ved hans Blod.

Vil du gaa? jeg vil gaa
Til det skønne og herlige Hjem.

I hint Hjem findes Sorgen ei mer,
Der ei Sygdom ei Død kommer ind;
Der slet ingen Forargelse sker,
Men af Glæde opfyldes hvert Sind.

I det Hjem jeg har Venner saa kjær,
Som staar prydet med Harper i Haand,
Deres Sang, omend fjern, er saa nær,
At den fylder med Længsel min Aand.

Der vi Jesus skal se, som han er,
Paa Gud Faders ophøiede Stol,
Og den blodkjøbte hellige Hær
Foran Tronen staar klar som en Sol.

228. Op Kristen.

Mel. som No. 195.

Op Kristen paa din Vagt,
Se Fienden er nær,
Han bruge vil al List og Magt,
At fælde Herrens Hær.

Det glæder jeg mig i,
At Gud vil staa os bi,
A han vil frelse fuldelig
Og styrke rigelig.

Det er en farlig Tid ;
Thi Satan er nu vred
Og føre vil en voldsom Strid
Mod al Retfærdighed.

Staar Djævelen imod,
Vær ædru, vaag og bed,
Du seire skal ved Jesu Blod
I Troens Lydighed.

Hold dig kun nær til Gud
Og strid den gode Strid;
Giv nøie Agt paa Herrens Bud
I Kampens haarde Tid.

Gud selv os krone vil,
Om vi kun bliver tro,
Han seierrig os fører til
En evig Fred og Ro.

229. Indbyrdes Kjærlighed.

Mel. som No. 22

Som jeg eder elskede her,
Saadan skal I og have paa Jord
Hverandre ret inderlig kjær;
Saa lyder jo Frelserens Ord.

Vær os nær, Jesu kjær,
Os Troskab og Ydmyghed lær!
Med os gaa, led os saa, at vi maa
Forenet i Kjærlighed staa!

Hvor man sig omvender og tror,
Og har Veien til Himmelen kjær,
Der Jesus i Hjerterne bor,
Der indbyrdes Kjærlighed er.

Er Sjælen paa Lunkenheds Vei?
Har dit Hjerte i Verden sin Skat?
Da har du den Kjærlighed ei —
Du Frelserens Vei har forladt.

Nu Broder og Søster se til,
At Kjærligheds-Luen er varm;
Thi hyo, som til Himmelen vil,
Maa have den Ild i sin Barm.

230. Frygt ei.

Mel. som No. 193.

Om Livets Hav end stormfuldt er,
Maa vi dog vandre paa det her;
Dog lyder Jesu Røst til dig:
O, frygt ei, det er mig!

Frygt ei, det er mig! Frygt ei, det er mig!
Jeg er din Herre, Liv og Lys,
O frygt ei, det er mig!

I Stormens Hylen, Bølgens Brag,
Bør du ei læse Guds Mishag;
Paa mig det skal udøse sig,
O frygt ei, det er mig!

Mit Öie vaager, Armen naar
Og holder dig, om tro du gaar.
Ei noget Godt skal fattes dig —
O frygt ei, det er mig!

Hinsides Havet skal du bli'e
For alle Storme evig fri;
Da naar og Jesu Røst til dig:
O frygt ei, det er mig!

231. Herren, min Hyrde.

Mel. som No. 7.

Herren min Hyrde er, jeg er hans Lam,
Mig fattes Intet her, jeg følger ham.
Faar jeg af Verden Stød, Bliver jeg stedt i Nød,
Lyder Guds Stemme sød: Frimodig vær!

Jesus, min Hyrde god, leder mig hen
Til Græsgang skjøn og god, ret som en Ven,
Hvor han mig føde vil, Med det jeg trænger til,
Han er saa god og mild, Han leder mig.

Hyrden saa faderlig leder mig til
Vand stille rindende, hvor Tørsten vil
Slukkes med Livets Vand, Som ei udtørres kan,
I denne Naadestand, Hvori jeg staar.

Naar jeg i Dødens Dal skal stige ned,
Frygter jeg ingen Kval, Jesus gaar med,

Hans Hyrde Kjæp og Stav, Som Trøst i Livet gav,
Skal og i Dødens Hav Vist trøste mig.

232. En troværdig Tale.

Mel. som No. 118.

Den Tale er troværdig:
Guds Søn til Verden kom,
For mig, som er uværdig,
Han bar Guds Vredes Dom.
Med Gud han mig forligte
Ved sin Forsonings Død,
Nu vil jeg mig forpligte
At leve, som han bød.

Hans Ord jeg vil annamme,
De ere Liv og Aand,
Jeg vil ei mer mig skamme
At ledes ved hans Haand;
Thi han er Livets Herre,
Jeg er hans frelste Faar;
Men den sin Straf maa bære,
Som Frelsen her forsmaar.

Det er troværdig Tale:
Guds Søn kom til os ned,
Og det bør os husvale,
Han døde i vort Sted;

Nu kan vi salig blive,
Om vi paa ham vil tro;
Vor Synd han vil tilgive
Og skjænke salig Ro.

233. En Kristen.

Mel som No. 82.

Nu kan jeg vidne for enhver,
At Jesus Krist min Herre er.
Hans Aand udi mit Hjerte bor,
Ja — det jeg ved og sikkert tror.

Pris være ham, Guds Offerlam,
Som villig bar min Synd og Skam;
Vel har jeg Brøst, men er gjenløst,
Og Aanden gi'er mit Hjerte Trøst;
I Jesu Død, det Naadeskjød,
Jeg har mit Liv og Hvile sød.

Jeg gik i Synden uden Haab
Og kvalte Aandens stærke Raab,
Men Hyrden søgte op sit Faar,
Saa nu i grønne Eng jeg gaar.

Mit Hjerte ondt og urent var,
Men Jesu Blod udrenset har
Den Slangegift med alle Saar,
Saa nu paa Livets Vei jeg gaar.

I Livets Bog der er mit Navn,
Min Kurs er sat mod Himmelhavn,

Der skal jeg snart en Harpe slaa
Og af min Frelser Kronen faa.

Staa op, min Sjæl, til Lov og Pris,
Bered dig for Guds Paradis
Og for den evig nye Sang,
Der synges til Guldharpers Klang.

234. Guds Villie.

Mel. som No. 78.

Gud vil dig saliggjøre,
O Synder! vil du høre:
Hvor vil din Vei dig føre, sig os nu?
De, som gaar Veien brede
Og samler sig Guds Vrede,
Faar siden evig græde, kom ihu!

Vi vil fly Syndevrimlen,
Vi vil nu gaa til Himlen,
Vil du følge os til Hjemmet der hos Gud?
Ser, hvor Palmerne vinker
Ser, hvor Kronerne blinker,
Vi vil synges der med Jesus som hans Brud.

Vi følge, hvor han leder
Og i hans Vei os glæder,
Vi søger kun hans Hæder i vor Id.
Os intet skal adskille,
I Storme eller Stille
Vi stride vil den lille Prøvetid.

Vi snart i Ærens Rige
Til Herlighed skal stige
Og elskes uden Lige af vor Gud.
Saa bort med alt, hvad hefter,
Vi bruger vore Kræfter
Og følger Jesus efter paa hans Bud.

235. Jesus, min Klippe.

Mel. som No. 6.

O Jesus! min Klippe, i dig vil jeg bo,
Paa dig kan jeg hvile fornøiet og fro.
Jeg ser op til Himlen og længes derhen,
Hvor du selv er Herre, min Frelser og Ven.

Frelser eg Ven, min Frelser og Ven,
Jeg ser op til Himlen og længes derhen.

Du Jesus, min Frelser, er naadig og blid,
Min Fred og min Glæde, min Skat og Tillid;
Dit Navn vil jeg prise i Liv og i Død,
Du frelste min Sjæl, da jeg raabte i Nød.

Lad Synd ei besmitte min frigjorte Aand,
Mit rensede Hjerter hold selv i din Haand,
Lad Visdom og Naade og Kraft i mig bo,
At hellig og ren jeg maa tjene dig tro!

Min Frelser er Jesus, den evige Gud,
Som vil mig i Himlen indføre som Brud;
Til Pant og Forsikring han gav mig sin Aand,
Nu holder han mig i sin mægtige Haand.

236. Omkring Guds Stol.

Mel. som No. 47.

Omkring Guds Stol i Himmerig
Skal frelste Sjæle staa
I herlig Dragt evindelig
Med Ærens Krone paa.

Synger Ære, Ære,
Ære være Gud. Amen!

I Adelsdragt nu hver af dem
Paa gyldne Gader gaar,
I evigt Lys de vandrer frem
Og der sin Harpe slaar.

Hvad gav dem saadan Herlighed,
Det Hjem, som de nu har,
Hvor der er saadan Salighed,
Saa høi og underbar?

Det ene var ved Jesu Blod,
At de fik Adgang der;
Ved Tro de baded' i den Flod,
Imens de leved' her.

Nu synger de den nye Sang
Med Englene i Kor,
Der Glæden bliver evig lang
Og Jub'len mægtig stor.

237. Frelse i Dag.

Mel. som No. 193.

For os at skjænke evig Fred
Gud af sin store Kjærlighed
Hengav sin egen kjære Søn,
At bære vore Synders Løn.

Nu kan hvosomhelst
Tro og blive frelst;
Thi dette er Guds Velbehag —
At frelse nu idag.

Ei Jesus kom at bringe Dom,
Men naar til Gud vi vender om,
At slette vore Synder ud
Og skjænke Fred med Gud.

For Verdens Synd han ofret blev,
Og med sit eget Blod han skrev
Den Naadepagt, at hvo, som vil,
Skal høre Herren til.

Nu Jesu Blod og bitre Død
Fra Synd — om end skarlagenrød —
Din Sjæl kan to og gjøre hvid,
Thi nu er Naadens Tid.

238. Dommen.

Mel. som No. 219.

O hvad Sorg det bliver,
Naar denne syndfuld Jord,

Som Profeten skriver,
Brænder paa Guds Ord!

Slægt og Venner skilles maa
Paa Herrens strøenge Bud;
Syndre maa til Pinen gaa,
Forladt forladt af Gud.
O hvad Graad og Jammer,
Uden Trøst og Haab!

O hvad Nød det bliver,
Naar Domsbasunens Bud
Syndere uddriver
Af Graven frem til Gud!

Tænk paa Evigheden,
Hvilken grusom Nød,
Naar Retfærdigheden
Kræver evig Død!

O hvor der nu sukkes
For det, man gjorde før -
Ilden dog ei slukkes,
Ormen aldrig dør!

239. Milde Jesus.

Mel. som No: 35.

Milde Jesus, i dit Hjerte
Er saa godt at gjemme sig;
Uden dig er Død og Smerte,
Du kan ene glæde mig.

Hos dig, Herre, vil jeg være,
Gjemme mig for al Allarm,
Og dig, Jesus, elske, ære
Med en Kjærlighed saa varm.

Naar din Kjærlighed mig fryder,
Er det godt at være til;
Jesu Fred jeg saligt nyder,
Bedre jeg ei have vil.
I din Godhed sove, vaage,
I din Mildhed staa og gaa,
I din Kraft her bede, love,
Vandre, leve, dø, opstaa.

Uden dig kan jeg ei trives,
Uden dig gaar det ei vel,
Uden dig kan aldrig gives
Stadig Ro for nogen Sjæl;
Men i dine Almagts Arme
Er et trygt og sikkert Slot,
Naar det vil omkring mig larme,
Hviler jeg hos dig saa godt.

240. Den stærke Helt.

Mel. som No. 194.

O Jesu Krist, du stærke Helt,
Som slog i Verden op dit Telt,
Du i din Guddoms Vælde kom
Og kastet Satans Fæstning om;

For alle har du Døden smagt
Og os en saadan Frihed bragt,
At vi paa Satans Hals kan staa
Og frit i dine Fodspor gaa.

Derfor, o Jesu! bør det ske,
At alle bøie deres Knæ
Og trykke dig med Troens Arm
I Kjærlighed til Bryst og Barm.
Saa kommer jeg, og bøier mig,
O Jesu Kristi, ned for dig,
Jeg slutter dig i Troens Favn
Og prise vil dit store Navn.

O Jesu Navn, o søde Ord!
Et Paradis paa denne Jord,
En Rose fuld af Livets Kraft,
En Drue fuld af Himmelsaft.
Jeg vaager, sover, hvor jeg gaar,
Til dette Navn mit Hjerte staar,
Ved det jeg har i Livet Ro,
Ved det jeg gaar til Døden fro.

241. Hellige mig.

Mel. som No. 21.

Med Jesu rene Kjærlighed
I Hjerte, Sjæl og Sind,
Jeg vandre kan med sikre Fjed
Til Herligheden ind.

Jesu sød, for din Død,
Kom bliv min Del;
Helliggjør mig, o bønør mig,
Frels nu min Sjæl!

O gid dens Flamme brændte nu
Paa Hjertets Alter klart,
Da svandt min Synd af Sind og Hu
For Lyset underbart.

O gid den nu fra Himlen faldt,
Min Sjæl til evigt Vel!
Kom, Helligaand, du Hjertets alt,
Og døb med Ild min Sjæl!

Træng ind i dybest Hjerterod
Og rens mig, Herre du,
Lad Aandens Ild og Jesu Blod
Mig helliggjøre nu.

242. Mere lig Jesus.

Mel. som No. 25.

Jesus, du er vort Eksempel,
Ren og hellig uden Svig;
Dan mit Hjerte til dit Tempel,
Gjør mig mer og mer dig lig!

Mer dig lig, mer dig lig,
Ren og hellig uden Svig;
Gjør mig nu, Jesu du,
Lig dig selv i Sind og Hu!

For ei fra din Sti at vige
Jesus, du mig Haanden giv,
Rens og dan mig for dit Rige,
Gjør mig tro og mer dig lig!

Naar mig Satan her anfægter,
Vil mig lede bort med Svig,
Giv min Svaghed dine Kræfter,
Gjør mig stærk og mer dig lig!

Naar her Synden vil fordunkle
Kristendommens Kraft og Liv,
Maa som Lys mit Liv da funkle,
Gjør mig da dig mere lig!

Naar saa Døden sig indfinder,
Kom da, Jesus, ogsaa du,
Løft min Sjæl paa Pisgas Tinder,
At jeg synger glad som nu.

243. Der i Eden.

Mel. som No. 138.

I de frelste Sjæles Bolig,
Hvor de evig hviler sig,
Der i Himlen Jesus trolig
Nu bereder Sted for mig.

Der i Eden flyder Freden,
Der de juble, der er Glæden;
Ved Guds Trone med min Krone
Skal og jeg engang faa staa.

I de Værelser, mig bygges,
Skal evindeligt jeg bo,
Aldrig kan det Palads rygges,
Der jeg faar ustyrret Ro.

Syng af Fryd, du lille Skare,
Som i Jesu Fodspor gaar!
Snart til Hjemmet faar du fare,
Perleporten aaben staar.

244. Den Helligaand.

Mel som No. 120.

O Helligaand kom til os ned,
Af din den store Kjærlighed,
Gjør Underværker her i Dag
Og mange Sjæle til dig drag!
De Svage styrk, hver Saaret læg,
Bedrøvet Hjerte vederkvæg.

Se og i Naade ned til dem,
Som vandrer Syndeveien frem!
O kom, den døde Synder væk,
De faldne Sjæle Haanden ræk,
De bedende Oplysning giv
Og skab i dem det nye Liv!

O, hør i Dag vort Hjertes Raab:
Vi beder om den Himmeldaab,

Den Tro og Kraft, det rene Sind,
Som bringer Naadens Fylde ind.
O, rens nu ud hver Syndeplet
Og gjør os med dig selv til Et!

245. I Jesu Navn.

Mel. som No. 215.

I Jesu Navn vi samlet er,
O Herre kom og vær os nær,
Bered vort Hjerte naadelig,
At vi maa ret tilbede dig.

I Ydmyghed vi til dig gaar,
O hjælp os, at vi ret forstaar
Dit Sandheds Ord til Salighed
Og fyldes med din Kjærlighed!

O styrk os, at fra denne Stund
Vi tjener dig af Hjertets Grund.
Kom frels os nu fra Synd og Skam,
Du allerhelligste Guds Lam!

246. Himmelen.

Mel. som No. 167.

Der er et Land af Herlighed,
Hvor frelste Sjæle bo,
Det Land er fuldt af Salighed,
Ja evig Fred og Ro.

O du Himmel sød, o du Himmel sød!
Nu til den staar al min Lyst;
Jesus er min Ven, jeg vil til ham hen
Hvile ved hans ømme Bryst.

En evig Vaar forbliver der,
Ei Blomsten visner her;
Kun Dødens Jordan skiller her
Vort Land fra Himmelen.

Skjønt Frygt og Haab og Ængstelse
Er her hvert Öieblik,
Guds Herlighed vi dog skal se
Med et forklaret Blik.

Ak stod vi der, hvor Moses stod
Og saa i Landet ind,
Da skulde ikke Dødens Flod
Forfærde mer' vort Sind.

247. Det er fuldbragt.

Mel. som No. 215.

O Jesu, alt er nu fuldbragt,
Hvad om din Død var forudsagt;
Alt hvad Profeterne har spaaet,
Nu sin Fuldkommelse har faaet

Din Fader villig du adlød
Til Døden, ja selv Korsets Død;
Dit Blod et Offer bragte Gud,
Som sletter alle Synder ud.

I Døden var dit Öie lukt,
Din Mund var taus, dit Liv udslukt —
Men i din Død er Liv for os —
Saa glad vi byder Døden Trods.

Tak være dig, o Frelser kjær,
At du for os led Døden her;
Tak, at du af din Grav opstod
Og Himmeldøren os oplod!

Du, som beseired Dødens Magt,
Omgi'er min Grav med Englevagt,
Og medens Støvet hviler sig,
Har Sjælen Fryd og Fred hos dig.

Men som af Graven ud du gaar,
Saa engang jeg med dig opstaar,
Og Kjødets skal med Aanden da
Høit synge sit Halleluja!

248. O kom nu.

Mel. som No. 3.

O kom nu til Jesus og Naade modtag,
En fuldkommen Frelse dig bydes i Dag;
Staa op fra de Døde, vaagn op af din Drøm
Og kom nu og drik af den levende Strøm.

Drik af hans Kjærlighed,
Drik af hans Kjærlighed,
Drik af hans Kjærligheds levende Strøm.

Om Verden og Djævlen med Helvedes Hær
Vil hindre din Frelse og gjøre Besvær,
Saa vid dog, at Jesus har seiret for dig
Og vil dig nu hjelpe at komme til sig.

Om Venner forsager og Modstand dig gjør,
Desmere til Herren du indtrænge bør;
Naar de vil dig lokke, da lyt ei til dem,
Hav Tillid til Gud, han vil hjelpe dig frem.

Om Trængsel dig møder paa Vandringen her,
Da se op til Himlen, det Hjem du har der;
En glimrende Krone beredt til dig staar,
Som der med stor Glæde af Jesus du faar.

Og naar gjennem Dødsdalen engang du maa,
Den trofaste Frelser vil der med dig gaa;
Den himmelske Fryd i din Sjæl bryder frem,
Mens Englene bærer dig op til dit Hjem.

249. Fat kun Mod.

Mel. som No. 46.

Fat kun Mod du Syndens Fange,
Om du syg og saaret gaar;
Søg din Frelser, vær ei bange,
Du nu Fred hos Jesus faar.
Han, som kjender knuste Hjerte
Og din arme Sjæl har kjær,

Han jo lindre kan din Smerte,
Han er stedse saare nær.

Kom til Jesus med dit Hjerte,
Du som er saa syg og saar,
Salig Lindring for din Smerte
Hos din Frelser du opnaar.

Var du end den største Synder,
Jesus led jo dog for dig;
Han sin Fred dig nu forkynder,
Ved sit Ord saa trøsterig.
Naade Gud i Dag tilbyder,
Vil dig frelse fuldt og vel;
Hør nu Jesu Stemme lyder:
“Kom til mig du arme Sjæl!”

Staa nu ikke mer tilbage,
Opsæt ei, men kom i Dag;
Du maa Satans Vei forsage,
Det er en alvorlig Sag.
Den, som Naadens Tid forsømmer,
Kan ei være Jesu Ven;
Kommer nu, forlorne Sønner,
Og gaa med til Himmelen.

250. Hav Tro til Gud.

Mel. som No. 39.

Naar Hjertet angst og bange slaar,
Naar Modgangs Taage om det staar,
Naar Sjælen fuld af Sorg og Ve
Ei gennem Taagen Gud kan se.

Hav Tro til Gud, han har dig kjær,
Og overalt han er dig nær;
Han tegnet h r dig i sin Haand,
Beseglet dig med Naadens Aand.

Naar høie Bjerger taarnes op,
Og Sjælen skal paa Bjergets Top
Og øiner kun den steile Sti,
Men ingen, som vil staa den bi.

Da sukker Sjælen angst og mat:
"Ak, mon min Gud har mig forladt?"
Og dog staar Gud bag Taagen der
Og har sit Barn som altid kjær.

O du, som gaar i Suk og Ve
Og kan ei Herrens Ansigt se,
Tro, han er der, og vær du glad,
Saa skiller Solen Taagen ad.

Morgensukke.

251. Mel. som No. 18.

Til Gud jeg ofre vil min Bøn
Og min Taksigelse
Paa denne Morgenstund, saa skjøn,
For hans Beskjærmelse.

O hjælp mig Gud! at tjene dig
Og Tiden bruge saa,
At naar min Tid her ender sig,
Jeg evigt Liv kan faa!

252. Mel. som No. 114.

Nattens Mørke svinder, Dagen bryder frem,
Morgensolen rinder klart fra Lysets Hjem.

Hæv, min Sjæl! din Vinge, bryd i Lovsang ud,
Lad den liflig klinge, bær min Tak til Gud!

Herre, du bevare min Sjæl i denne Dag,
Jeg er her i Fare, i din Haand mig tag!

Aftensukke.

253. Mel. som No. 114.

Aftensolen smiler over Jorden ned,
Og Naturen hviler taus i hellig Fred.

Lov, min Sjæl! den Herre, dig bevaret har,
Giv ham Pris og Ære, som her med dig var.

O Gud! bevar i Naade mit Legem og min Sjæl!
Mig fri fra Vold og Vaade, du sørg for mit Vel!

254. Mel. som No. 18.

Gud, i dit Navn betror jeg mig,
Naar Solen fra os flyr,
Og hjertelig vil prise dig,
Naar Dagen atter gryr.

Men om det stille Dødens Bud
I denne Nat jeg hør',
Det er min Trøst, at din, o Gud!
Jeg lever eller dør.

Bordsange.

F ø r M a a l t i d e t.

255. Mel. som No. 215.

Vor Disk og Dug er alt bered,
O Gud, af din Barmhjertighed
Velsigne disse Gaver saa,
At vi kan Legems Styrke faa!

Gud mæt enhver, som hungrig er
Og Suk for Brød til Himlen bær!
Giv du vor Sjæl det Livsens Brød,
Som Jesus tjente med sin Død.

256. Mel. som No. 221

Tak, o Gud! for dine Gaver,
Som vi ser her for os staa;
Tænk paa hver, som ikke haver
Mad for sig og sine Smaa.
At vi her saa trygge bo
Og faar Mad i Fred og Ro,
Deri vi din Godhed kjender
Og vor Tak til dig opsender.

E f t e r M a a l t i d e t.

257. Mel. som No. 175.

Hav Tak, o Jesu! at du mig
Velsignet altid faderlig

Med Mad og Drikke naadelig,
Hvorfor jeg skylder elske dig.

Vi takke dig for Føde god,
Men mere for dit dyre Blod ;
Vor Sjæl lad Himmel Manna faa,
At i din Kraft vi kan bestaa!

258. Mel som No. 221.

Fader Tak for denne Føde,
Hvoraf vi nu Næring fik ;
Tak, o Jesu! du som døde,
For os smagte Vredens Drik.
Tænk paa hver, som lider Nød,
Giv os alle Livsens Brød,
Hjælp os dig i Livet tjene,
Og i Himlen os forene!

Slutningsvers.

259. Mel. som No. 220.

Nu vil vi her alle forenet frembære,
Dig evig ophøiede Frelser til Ære
En frydefuld Lovsang, fordi du kom her,
Forsonet vor Brøde og dette især:
Du drog os af Dyndet, paa Klippen os satte,
Har skjænket os Livet og himmelske Skatte.
O Helligaand! hjælp os vor Frelser at prise,
Ham elske, bekjende og Lydighed vise!

260. Mel. som No. 221.

Ak bønør nu, kjære Fader,
Hvad jeg barnlig har fremført,
Jesus, jeg dig ei forlader,
Før jeg er af dig bønørt,
Og du værdig Helligaand,
Evig Gud i Enheds Baand,
Vor Begjæring du bønøre —
Amen! ja det vil du gjøre.

261. Mel. som No. 118.

O Jesu, gid du vilde
Mit Hjerte danne saa,
At aarle det og silde
Dit Tempel være maa;
Du selv min Hjerne vende
Fra Verdens kloge Flok
Og lær mig dig at kjende,
Saa har jeg Visdom nok!

262. Mel. som No. 67.

Hellige, treenig Gud!
Kun fra dig gaar Naaden ud.
Du er hellig, god og vis;
Dig bør Lov og Tak og Pris;
Dig skal Æren høre til,
Vi dig altid prise vil;
Evig Gud i Enheds Baand,
Fader, Søn og Helligaand!

263. Mel som No. 194.

Tak ske dig, Gud og Fader kjær,
Din Lov skal lyde fjernt og nær;
O evigt, evigt priset vær!
Halleluja, Halleluja!
Bryd ud i mægtigt Jubelkor,
Fred, Glæde, Lykke blandt os bor,
O Gud, hvor er din Naade stor!
Halleluja! Halleluja!

264. Mel som No. 194.

O store Gud! vi love dig,
Algode Gud! vi takke dig.
Hvo er som du i Herlighed?
Hvo er som du fra Evighed?
Velsign vort Legem og vor Sjæl,
Giv os i Himlen Arv og Del!
Velsign den ganske Kristenhed
Og alle Jordens Slægter med!

265. Mel som No. 175.

Gud Faders store Kjærlighed,
Vor Frelzers Naade, Aandens Fred
Og Samfund være hos og med
Os alle indtil Evighed!

266. Mel. som No. 175.

Pris være Gud, som kjærlig er,
Pris være Gud paa Jorden her,
Pris være Gud i alle Land,
Pris Fader, Søn og Helligaand!

R e g i s t e r.

	No.		No.
A and fra Himlen. 57		De Frelstes Sang..	167
Aand og Naade... 57		De Kristnes Fædre..	119
Aftensolen svind... 253		Den frelste Skare..	148
Aftensukke 253		Den frie Naade... 195	
Ak, bønør nu.... 260		Den fundne Ven.. 142	
Ak lader os alle... 220		Den gyldne Tid... 209	
Alt er fuldbragt... 247		Den Helligaand... 244	
Alt for Jesus 53		Den herlige Stad.. 202	
Alt til Jesus..... 113		Den himm. Gjest. 108	
Arbeide i Vingaard 170		Den himm. Lovsang 38	
		De nittiogni..... 106	
B ed uden Afladelse 93		Den sagte Stemme 60	
Behageligste Hjem 186		Den salige Tanke. 16	
Bethesda er aaben. 182		Den sidste Dag... 192	
Betingelsen 145		Den sikre Grund.. 181	
Beula Land 82		Den store Læge... 5	
Bordsange 255		Den stærke Helt.. 240	
Bring dem til Jesus 109		Den Tale er..... 232	
Bringe vore Neg.. 154		Den Vei, som gaar 210	
Broderbaandet.... 207		Der bliver Fryd.. 180	
Broder naardin Vei 93		Der er et Land af. 246	
Bundløs Naade er. 61		Der er et Sted..... 160	
Bøn om Velsignelse 214		Der er Fred..... 33	
		Der er Fryd blandt 132	
D agens klare Lys. 112		Der er Liv i et.... 76	
Daniels Mænd.... 2		Der er Naade for.. 94	

No.	No
Der hist hvor Jord. 26	En Klippe staar... 181
Der i Eden..... 243	En Kristen..... 233
Der var nittiogni... 106	En Port til Himlen 101
Der ved det Kors. 178	En troværdig Tale. 232
Det blev banket... 176	Er du beredt naar. 149
Det er fuldbragt.. 247	Er du en Kristen.. 156
Det er saa skjønt.. 129	Er end Natten mørk 180
Det er vel..... 203	Er Jesus mægtig.. 139
Det gyldne Baand. 21	Er mit Navn..... 152
Det Halve ei fortalt 84	Evigheden..... 151
Det herlige Land.. 146	
Det Jesu "kom"... 74	F ader, Tak for.... 258
Det kr. Broderb... 207	Fat kun Mod du.. 249
Det stolte Skib.... 32	Floden 24
Det tabte Faar.... 143	Fly til Jesus..... 72
Din Vei, o Gud... 117	For den frelste Sjæl 28
Dommen..... 238	For Guds Børn bli'r 208
Du evige Klippe.. 137	For os at skjænke. 237
Du fra Tronen steg 134	For sent..... 43
Du Jesu Navn.... 92	Fra Jorden til..... 90
Du kan..... 223	Frelse i Dag..... 237
Du spørger Broder 166	Frelseren kalder.. 44
	Frelser mer end Liv 91
E i min egen..... 162	Frelste i Havn.... 191
Enden kommer.... 219	Fremad, Jesu tapre 276
Endnu er Rum.... 51	Fremad, Krigerhær 42
End nærmere Jesus 172	Frihedsborgen 99
En Farisæ engang 145	Fristaden 213
En Folkeskare saml. 104	Frydefuld Tanker. 196
En Himmel er at.. 78	Frygt ei 230

No.	No.
Fuld Opofrelse... 29	Herlige Eden.....174
G aa stille m.Sorgen124	Her maa jeg banke 58
Gaa tilJesus hvo du 81	Herre, du velsigner123
Gaa til Jesus kjære133	Herre Gud iblandt 67
Giver Jesus Pris og158	Herren aabner Veil35
Glæd dig, o Jord..179	Herren min Hyrde231
Glædens Hjem.... 28	Herren nu kalder. 150
Golgatha 27	Herrens Hus..... 63
Gud besøg i Dag..217	Herrens Hær..... 23
Gud Fader kjær .. 88	Herrens Pris..... 92
Gud Faders store..265	Herrens Varetægt.138
Gud i dit Navn...254	Herre, vi dig bede 87
Gud i Naade Lyset107	Himlener mitHjem 40
Guds Kald.....190	Himlens Borger... 37
Guds Kjærlighed..199	Himlens Klokke... 1
Guds Villie234	Himmelen.....246
Gud vil dig saliggj 234	Himmelporten101
H an er nær..... 78	Himmelstien.....210
Han leder mig.... 39	Hjemmet venter... 50
Har du lært afJesus188	Holder Skansen... 15
Har duMod at følge 95	Hosianna 62
Har duRum hos dig 83	Hos vor Frelser er 206
Har du Tro p. Herr. 14	Hvad gjør du.....212
Hav Tak, o Jesu..257	Hvad har du gjort. 36
Hav Tro til Gud..250	Hvad har minJesus 30
Helligaand du....221	Hvad kan jeg gjøre184
Hellige mig.....241	Hvad kan slette ud159
Hellige, treenigGud262	Hver Dag en Tanke 16
	Hvidere end Sne.. 6
	Hvi gaar du i Verd. 49

No.	No.
Hvi græder du.... 43	I, Korsets Stridsm. 56
Hvile i Himlen... 58	IndbyrdesKjærligh229
Hvile i Jesus.....214	Ingen naar frem til100
Hvile ved Korset. 224	ISynd, i Mørke....116
Hvilken mægtig... 70	I Verden er en.... 55
Hvilken Ven vi har 35	IVerden er Møie og 33
Hvilket Svar til... 69	I Verden jeg søgte122
Hvor du end iVerd. 25	I vor Herres store.170
Hvor er de Kritsnes119	
Hvor er dog Jesu.. 18	Jeg bæres til mit. . 13
Hvor er mit Barn.. 66	Jeg er kommen i...136
Hvorfor bærer du. 54	Jeg er salig i Jesus 80
Hvor gaar du, hvor 59	Jeg fundet har en.142
Hvor godt det er at 99	Jeg føler mig saa.149
Hvormeget godt o.175	Jeg gaar saa glad i 63
Hvor sødt og saligt194	Jeg har en Fader.190
Hvosomhelst det.. 11	Jeg har en Frelser i110
Hvo, som vil..... 11	Jeg har læst om en 84
Hvo vil komme nu177	Jeg har nu naaet. 82
Hør, du Sjæl, som219	Jeg hviler nu ved.214
Hører, I kjære, og 19	Jeg kommer nu . .171
	Jeg synger glad for 53
I de frelste Sjæles.243	Jeg synge vil om. 47
I den tause Midnats108	Jeg trænger dig 9
I det himmelske...146	Jeg ved, han er min122
I hellig Krig vi nu 20	Jeg vil altid synge 47
I, Herrens Folk...144	Jeg vil dig Jesus..118
I Himlen er en.....98	Jeg vil et Vidne ..126
I Himlen er Hvile.115	Jeg vil kjæmpe for201
I JesuNavn vi saml.245	Jeg vil prise min.. 68

No.	No
Jeg vil synge om . 46	Kom, Helgen, oppaa 200
Jesu Blod..... 189	Kom hjem, kom... 103
Jesu Kjærlighed.. 116	Kom, kom..... 150
Jesu Navn..... 25	Kommer der..... 147
Jesu-Navnet..... 18	Kom ned i Dalen.. 136
Jesus af Nazareth.. 104	Kom, o Sjæl, fra... 31
Jesus beder dig igj. 79	Kom paa Herrens. 164
Jesus, du er vort.. 242	Kom, sig et Ord for 73
Jesus, du, som har 127	Kom, Synder til .. 94
Jesus for os døde.. 114	Kom til din Frelser 8
Jesus frelser mig nu 19	Kom til Jesus.... 31
Jesus, jeg din Ven 157	Kom, Venner, lad os 186
Jesus mer end Liv. 125	Kom, ængstede... 45
Jesus min Klippe. 235	Korsets Stridsm... 56
Jesus, se du til os.. 218	Kort er Livet..... 198
Jesus still. Stormen 54	Kristelig Enhed... 220
Jesus, til dit Kors. 224	Kristi Blods Kraft 70
Jesus, ved dit Blod 131	Kristus er Gud.... 166
Jesus vort Alt..... 206	Kun det dyre Blod 159
Jesus Ærens Konge 141	Kun din Villie.... 117
	Kun en liden Tid. 205
	Kun en Vaabendr. 10
Kald til den..... 79	Lad Jesus komme 176
Kanaan 30	Led mig frem..... 165
Kan jeg dog tøve. 225	Ligne Jesus..... 118
Kjender vi hveran. 52	Lovsangen..... 38
Kjæmp for Kronen 100	Ly for Stormen.... 127
Kjærligheds Under 120	Lysglimt i Mørke. 102
Knuste Hjerte græd 168	Lyt nu, Venner.... 187
Kom, du bedrøvede 45	
Kom, du, o Hyrde. 185	

No.	No.
Løft dit Blik, o Sjæl 141	Nu jeg agter ei... 152
Løs min Sjæl af... 165	Nu kan jeg vidne. 233
Løst jeg er af.... 90	Nu Naadens Budsk. 128
M ed al min Synd. 113	Nu vil vi her alle . 259
Med hellig Iver... 209	Nærmere dig, min. 7
Med Jesu rene.... 241	Næsten en Kristen 211
Mere lig Jesus.... 242	O bundløse Kjærl. 199
Mer vil gives..... 14	O er det mulig.... 120
Mig selv med Sjæl 29	O fly til den..... 213
Milde Jesus i dit.. 239	O Helligaand, kom 244
Min Faders lyse... 36	O hvad Sorg det.. 238
Min Frelser..... 68	O hvad vil dn gjøre 69
Min Prøvetid snart 198	O hvor det sødt og 21
Min Sang 126	O hvor er mit Barn 66
Min Sjæl er glad.. 163	O hør mig hjælp mig 193
Mit herlige Hjem.. 26	O Kjærlighed saa. 189
Mit himmelske..... 77	O jeg er saa salig 80
Morgensukke 251	O jeg har en Fader 13
N aadens Budskab. 128	O jeg ved om et.. 227
Naadens Trone.... 194	O Jesu, alt er nu.. 247
Naar du, o Jesu, er 86	O Jesu, Davids Søn 223
Naar Herren i Himl. 85	O Jesu, gid du vilde 261
Naar Hjertet angst 250	O Jesu Krist du... 240
Naar Verden er lys 60	O Jesu, paa dig blev 6
Naar vi i Guds.... 52	O Jesus, min Klippe 235
Nattens Mørke.... 252	O Jesu, Synd'res Ven 215
Noget at faa..... 208	O kom nu til Jesus 243
Nu din Frelser.... 44	Om Hjertet sig.... 203
	Omkring Guds Stol 236

No.	No.
Om Livets Hav end 230	Samfundslivet 129
Om mig Sorg og . . 138	Se den store Dag . . 71
O naar skal jeg se . 155	Se en fiendtlig Hær 15
Op, Kristen, paa din 228	Seilende paa Havets 191
Opraab til Guds Folk 23	Send dit Lys 217
Op, Venner, syng . . 195	Sent, sent saa 48
Opvæk os igjen . . 12	Sig alting til Jesus 89
O salige Fryd for . . 3	Sig et Ord for Jesus 73
O salige Stad med . 202	Sig, hvo er de, som 4
O sikkert vil Herren 135	Sikker i Jesu Arme 105
O Sjæl, som er . . . 64	Sjælen ofte hæver 41
O store Gud! vi love 264	Sjælen og Jesus . . 41
Otænk, hvilket Land 22	Skal vi nær ved Fl. 24
Otænk, hvilk. Under 173	Skjønt kun Vaabend 10
Over til Jesus 130	Slutningsvers 259
P aa Golgatha døde 27	Som jeg eder elsked 229
Paaskesang 114	Staa fast i Stormen 32
Pagten 221	Staa op og tal for 65
Pris være Gud 266	Stat op, min Sjæl 197
R aaber alle Hosian 62	Stille er min Sjæl . 222
Raabet 49	Stor Naade 61
Redningsbaaden . . 102	Stride for Jesus . . 20
Rum blandt Engle . 112	Strid og Seier . . . 155
Rum for Jesus 134	Synder, agt Guds 216
S aa din Sæd for . . 154	Synder, skynd dig 34
Saa elsket Gud vor . 153	Synd'res Ven 215
Saa øm og saa venl . 130	Synge om Jesus . . 46
	Syng om hans Kjærl 3
	Sæt dig for et hell. 2
	Søg de forvildede . 109

	No.		No.
T ag mig, som jeg er	193	Vi blande vil vor	167
Tag Morgenens...	72	Vidne om Naaden	187
Tag op, tag op din	169	Vi for Jesus engang	192
Tak, o Gud for dine	256	Vi gaar til Zion...	144
Tak ske dig, Gud	263	Vi har et Hjem...	22
Til dig, o du Guds	171	Vi ofte her nedtryk	205
Til Gud jeg ofre vil	251	Vi priser dig Gud	12
Til ham, som tog vor	161	Vi priser dig o store	75
Til vor Fest, til vor	204	Vi skal samles i...	17
Titus ind Gang....	148	Vitaler om Kanaans	147
Toet i Lammets Blod	4	Vor Disk og Dug	255
Tryk i Jesus.....	55	Vor Hjelp er hos..	85
U nderfulde Himm.	77	Vor Sjælelæge nu.	5
Unge Kristen du..	96	Vort Himmelhjem.	49
V aag, Broder, vaag	151	Vær mig naadig..	121
Vaag, o Sjæl og bed	97	Vær os nær.....	67
Ved Korset er Rum	81	Vær stille, bange..	183
Ved Korsets Fod..	111	Vær stille for Herr.	64
Velkommen hjem.	98	Z ions glade Sang	149
Vend Blikket mod	37	Ömt den gode.....	143
Vennen Jesus.....	157	Önsker du en større	97
Verdens Lys	107		

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: August 2005

PreservationTechnologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

13V
492
.H

LIBRARY OF CONGRESS

0 014 476 758 5

